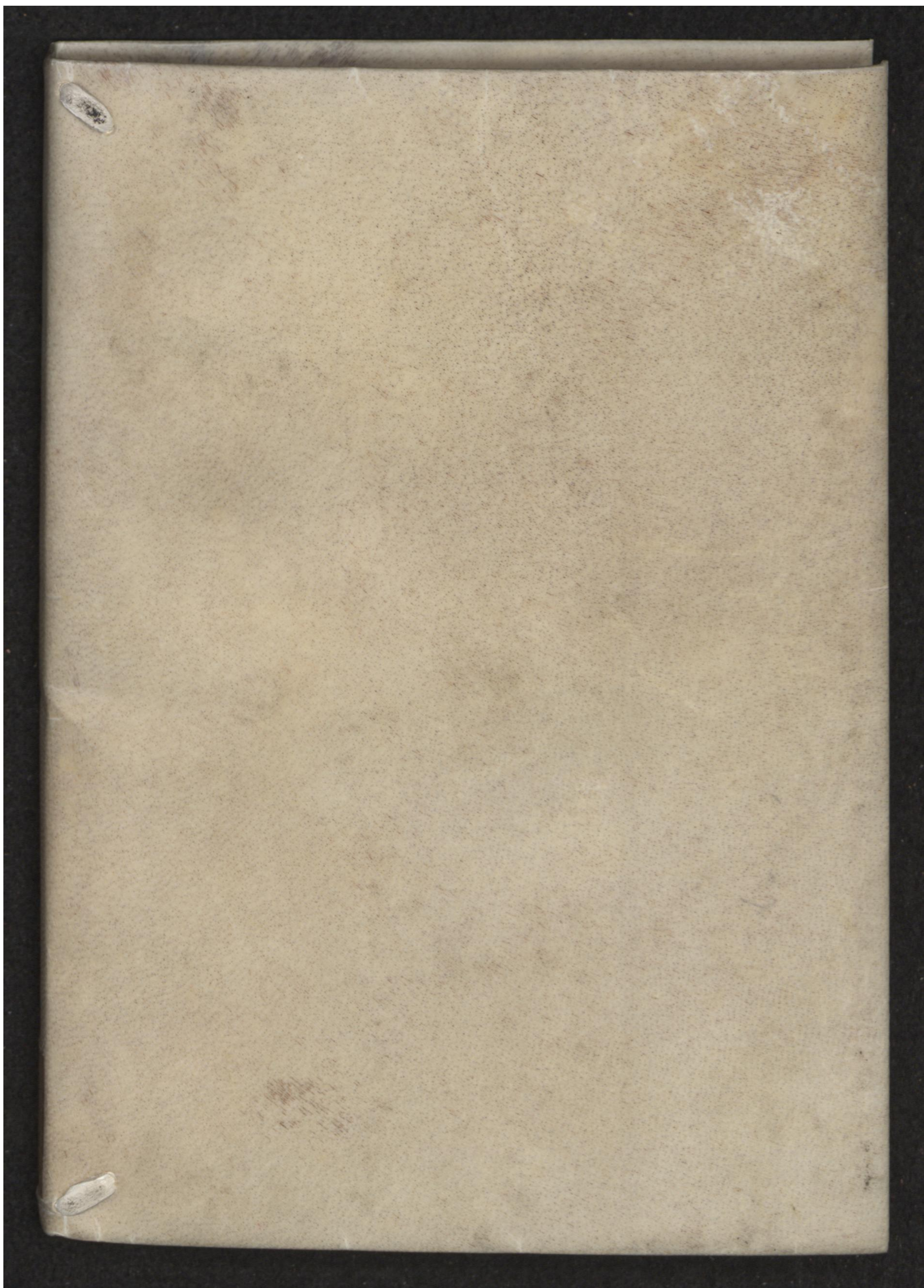
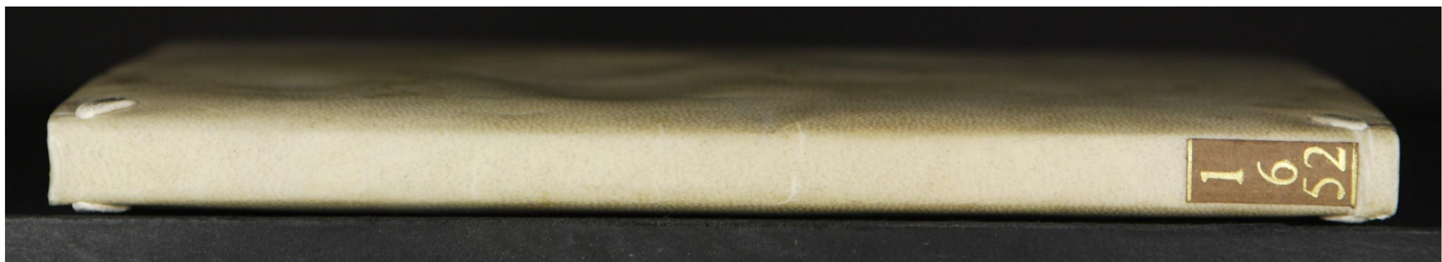

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

1. 6. 52

1A.6

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

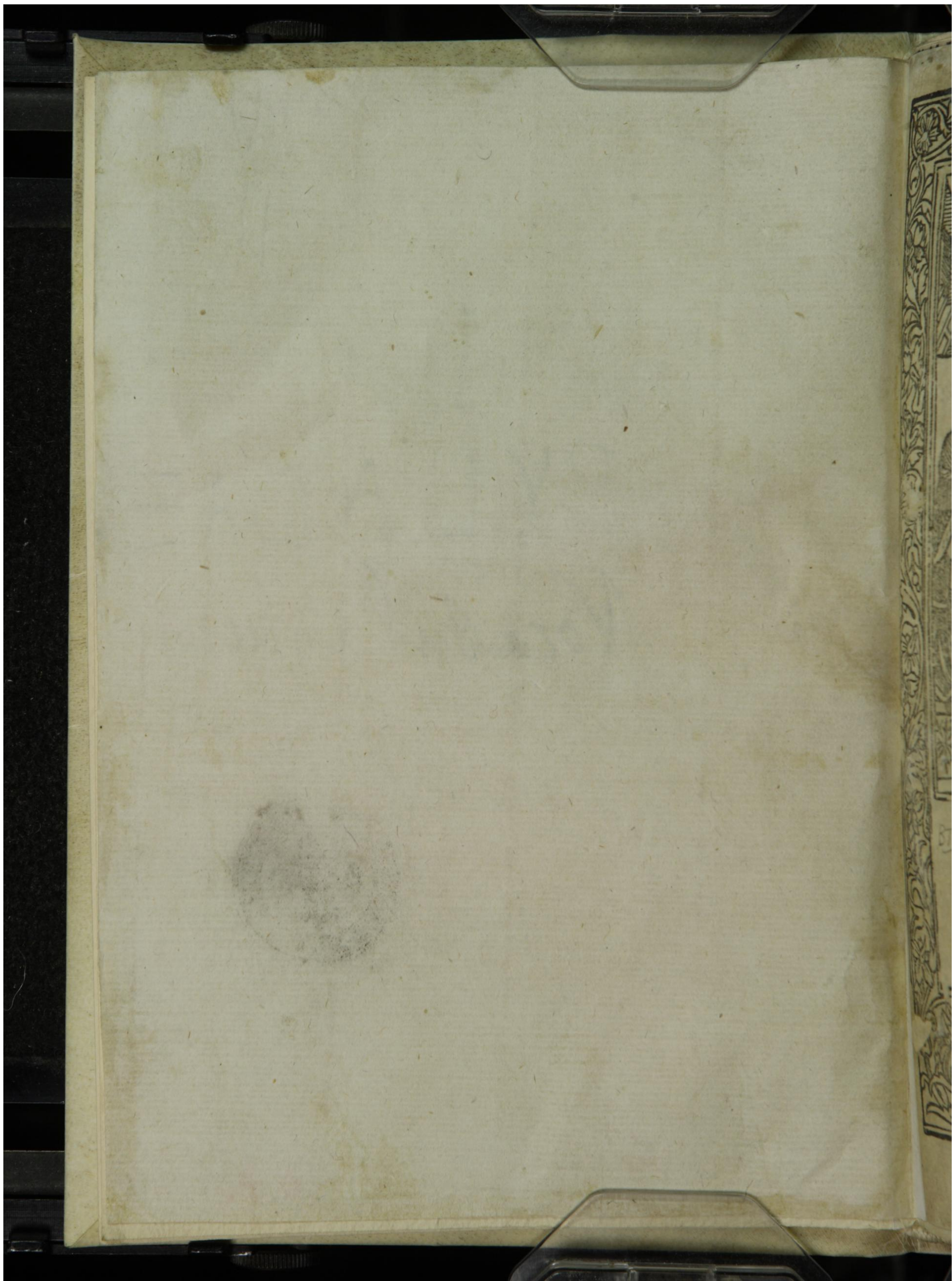
1
6
52

I

PYLADAE

Vocabularium

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

BT-1

Vocabularium Pyladae.

1. 6. 52

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

[illegible]uum Patricium Brixianum
[illegible]um consulem æquissimum.

¶Pylades.

Scopio certa meæ: spes & tutella senectæ.
Quo Pylades saluo tristia nulla timet.
Accipe non longo digesta uocabula tractu
Verborum: & paucis multa recepta modis.
Quæ modo lecta probes: non & discenda pigebit
Dulcibus hæc natis præposuisse tuis.
Vt quibus ingenium: probitasq; paterna refulget:
Mox & in iis latium fulguret eloquium.
Hæc tamen in partem tibi: cui debere fatemur
Maxima: de loculo paupere parua damus.
Tradere quũ superum nutu maiora licebit:
Viuit in officium mens animosa suum.
At tu Brixiacæ gentis iustissime consul:
Quo mercatura est iudice lesa nihil.
Dux quoq;: & assertor nostri sis quæso libelli
Si quid in hunc morsu liuida turba paret.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

CABACVS.

Planicies abacus ligno: uel marmore facta est.

Structuraue: habilē sessum quæ præstet: habendis.

Quæq; tabella notis fuerit numeralibus apta.

Vnde abacū dicūt numeralē sæpius artē.

CAbacus ut hermo. Barb inqt planiciē ad sessum habilem sig. factam e ligno marmore uel structura: unde & columnarum abacos: & podiorū apud Vitruuiū legimus. Et abacus pro mēsa accipitur: supra: quam uasa & pocula reponūtur Iuue. urceoli sex ornamentum abaci. Auso. Atq; abacum samio sæpe onerasse luto. Est & abacus gypso oblita tabella: in qua arithmetici numeri scribuntur Persius. Nec q abaco numeros: aut secto in puluere metas scit risisse uafer. & abacos uel abaculos & calculos etiam uocant eos: quibus in dispunctione sup putationeq; numerorū utebantur antiqui: & inde abacus ars ipsa arithmetica nuncupatur: ut idem testatur Hermolaus Barbarus in castiga. plinia.

CAbigo: Abactor: & Abactus.

CExpellens abigit: pecus & furatus abegit:

Hinc furto pecus abripiens dicetur abactor:

Inde magistratu pulsusq; uocatur abactus.

CAbigere est expellere quasi extra agere: ut abige muscas a facie: abige capras a uitibus. Inde Abacti dicuntur: qui coacti deposuerunt magistratum: & ab eo expulsi sunt: ut inqt Fest. Abigere etiam est furto tollere: & latrocinari: sed de pecuariis tantum animalibus: unde Abactores dicuntur pecuariorum animalium fures: quos Vlpianus & alii abigeos uocant.

CAbyssus: & Byssus.

Immensus gurges tibi: sitq; profundus abyssus:

Quodq; ingens Hecates templum concluserat aurum.

Coccus erit byssus: lini genus: est quoq; gurges.

CAbyssus aquarum est ingēs multitudo: & ꝓfunditas: dictus ab a particula: quæ iterdum priuat: interdum auget: ut hic abyssus quod gurgitem seu ꝓfundum sig. apud grecos. Abyssus etiam erat templum ꝓserpine multum auri habens omni tpe custoditi intacti ut inquit Suidas auctor græcus Byssus uero & coccum granum sig. ex quo fit color purpureus: & gurgitem seu profundum ut dictum est. Et est etiam genus lini: ut est apud græcos in magno etymologico

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

¶Abolla.

¶Millitis: & grauium sit uestis abolla uirorum.

¶Abolla uestẽ militarẽ signi. ut inqt No. de q̃ Varro sic ait. toga tracta est: & abolla data est ad turbã secũda militia. Signi. ẽt uestẽ grauiorꝫ ac magnorꝫ uirorꝫ. Iu. atq; audi facin⁹ maioris abollæ. Idẽ Rapta ꝑperabat abolla pegasus

¶Absonum: & Absurdum.

¶Absona sunt priuata sono: discordia recto:
Que non conueniunt: aut quæ prolata repugnant.
Absurdum & discors: stultumq; uocare licebit.

¶Absonum dicitur sono priuatum uel parui aut nullius soni. Ci. in Oratore: sed sunt qdam aut lingua ita hæsitãtes: aut ita uoce absoni. Absonum etiam dicit᷑ discors & incõueniẽs: uel repugnans quasi sine sono uel a sono alienum: hoc est nõ consonũ. Hor. Si dicentis erunt fortunis absona uerba. Absurdum autem est: quod & stultum est: & in ipsa stultitia diuersum: & quasi repugnans sibi: ut inquit Do. super Ter. in Adelphis: ibi inepta atq; absurda ratio.

¶Abstemius.

¶Qui non uina bibit: nobis abstemius ille est:
Quod temeto abstineat: uinum id dixere meracum.

¶Abstemi⁹ ut No. ait sig. eum q uino abstinet: ꝗ temetũ apud antiquos dicebat᷑: & ꝑcipue qd᷑ grauius erat. Lucil. sat. yi. ualua sororẽ lanificã dici siccã: atq; abstemiã ubi audit. Varro de uita patrũ quãtope abstẽias mulieres uoluerũt eẽ uel ex uno uideri ꝑt. Hor. Si forte in medio positorꝫ abstẽi⁹ herbis uesceris &c.

¶Acer.

¶Fortis acerbus: atrox: uelox: austerus: acutus:
Prouidus est acer longans: sed acer breuis arbor.

¶Acer prima lõga fortẽ sig. Ver. aut aerẽ dubites in ꝑlia poscere Turnũ. acerbũ ut acria poma acre acetũ. atrocẽ. Verg. aut acres uenabor apros. idẽ acrẽq; Molossum pasce sero pigui. uelocẽ. Verg. Calidũq; aĩs & cursib⁹ acrẽ. Austerꝫ ut acre uinum acre iudicium. Cic. Suum igit᷑ qsq; noscat ingeniũ: acrẽse & bonorꝫ & malorꝫ suorꝫ iudicẽ præbeat. Acutum. C. Acri homo ĩgenio ꝓuidũ / seu diligẽtẽ. Ver. iã tum acer curas ueniẽtẽ extẽdit inanũ. rustic⁹. Acer aũt prima breui est arbor[illegible] gen⁹. Oui. Et platan⁹ genialis: acerq; colorib⁹ ĩpar. unde acernus nanum. Ver. ꝑcipue quum iam hic trabib⁹ cõtextus acernis, staret equus.

¶Acerra: & Acerræ.

¶Thuribulum fuerit: siue arcula thuris acerra:
Araue defunctis quia incendebantur odores.
Ver[illegible] urbs Campanæ fertur regionis acerra.

¶Acer[illegible] thuribulum sig. ut inqt Acrõ super illud Hora. Quid uelint flores:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

acertat huris plena miratis. Festus autẽ ait: Acertam esse arculã thurariam. i. ubi thus reponebãt: uel aram que ante mortuum poni solebat: in qua odores incendebãt. Acerræ autẽ numero plurali urbs est in Campania ut ait Strabo. 3

ℂ Accessus: & accessio.

ℂ Accessus notat aduentumq; aditumq; marino.
Fœmineo genere augumentum hæc accessio præbet.

ℂ Accessus & Accessio differunt ut ait Lau. nã accessus aditiõem: atq; appropinquationem sig. & est mas. ge. & quartæ declinationis. Accessio autẽ fœmi. & tertiæ declinationis. Incremẽtum: qbus contraria sunt recessus: & remissio.

ℂ Acies.

ℂ Summum acies ferri: atq; oculi dicetur acumen:
Bello & structa cohors: q; acutis fungitur armis:
Dicta: uel a forma: qua sese extendit acuta.

ℂ Acies summũ & acumẽ dr̃ cuiusq; rei: & ob id ferri acies oculiq; acies appellant ab acuo uerbo: eo q; i utroq; acumen insit. Et acies etiã in bello instructa est cohors. cuius sunt multa uocabula ut frons subsidia cunei & c. sic appellata ab acuta sui forma: uel quia acutis telis & armis ad uulnerãdũ hostẽ utamur.

ℂ Accipio.

ℂ Accipiens tractat: capit: atq; intelligit: audit
Quæ data sunt: carpit: simul in conuiuia sumit.

ℂ Accipere sig. tractare in bonã & in malam partẽ: in bonã: ut Ci. roga ipsum quẽadmodum ego eum Arimini accepi. In malã: ut Ter. ego abste miseris sum acceptus modis: Carpere. Verg. Alii uentosis follib⁹ aures accipiũt redduntq; Intelligere. Ter. Clinia aliter de amore tuo: atq; est accipis. Apulei⁹ neq; tu ita accipis: ut res se habet Audire Ve. Accipe nunc Danaum insidias. Datum carpere. Ver. Accipe & hec manuum tibi quæ monumenta mearum sit puer. In couuiuium recipere. Illos porticibus rex accibiebat in amplis.

ℂ Accola & incola.

ℂ Accola montis erit: fluuii: campiq;: marisq;:
Qui prope forte colit: uerum incola qui colit intus.

ℂ Accola ut inquit. Lau. is dicitur: q adlocum habitat. hoc est prope uel iuxta ut accula ulturni: uesuui: campi: uel maris. Incola uero q in loco est: ut q i mõtibus urbes posit as habẽt. ii. n. incolæ mõtiũ dicunt. similiter qui habitarẽt in fluuis campis: uel mari: ut pisces aues & etiam homines incolæ eoꝝ dicerẽtur.

ℂ Actor: & Autor.

ℂ Affingens uultum: gestumq; uocabitur actor.
Conditor aut princeps dux: causaue dicitur autor.

ℂ Actor ut Lau. asserit ille orator ẽ q causam agit quiq; gestũ uultus & corpo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

ris fingit: & sic cōmædi tragœdi: histriones: & mimi: actores dicunt̕: q i scæna agere & recitare pœmata: & fa. uult⁹ & corporis gestib⁹ cōsueuerūt. Autor p t. absq; c. scribēdum est nō ab augeo descēdens ut Lau. Plane differit. Nec ut Seruius & alii sentiūt a se nascitur: quinnimo a græco autos deducit̕ mutatio ne tantū littere. s. in. r. quod in multis fieri cōsueuit: ut inuicem altera in alterā mutet̕: ut ēt apud nos lepos & lepor. honos & honor &c. & quod dicitur apud græcos trumos: apud nos tremor. rigos: rigor: ombros imber: & multa alia huiusmodi: autos antē græce idem ē quod ipse. Quum igitur autor ut Lau. asserit factorē significet: & eum in quo ē uis: potestas & dignitas: & q princeps est & primus iubet a nullo dependens: cōueniens: & recta erit huins nominis deriuatio ab autos qđ ut dixim⁹ ipsum significat: tanq̄ is: qui autor dicatur: ipse sit ueluti princeps: & dux: & cōditor: aut causa: & nō alio depēdere: ut quum dicimus Auctor. Ver. fuit: ænei. i. cōditor. Autor belli autor pacis autor sentētie. i. princeps. dux uel causa quasi a quo primo & nō ab alio initium ceperūt.

¶ Acus & Acicula.

¶ Hic acus est minimus piscis: normæq; secundæ.
Hæc acus ex acuo quartæ: & sutoribus apta.
Et qua dicernit pexos sibi uirgo capillos.
Tum uittas: crinesq; tenens: & acicula dicta est:
Atq; acus: ut uates perhibent: acus hæc quoq; sæpe.
Instructa est bell is acies: acerisq; Acus esto:
Et generis neutri paleæ: aut purgamina grani.

¶ Acus huius aci: secunde declinationis & mas. ge. est piscis minimi genus ab acus similitudine dictus: quæ græce Gelōe appellat̕. Mart. & sati⁹ tenues ducere credis acos. de hoc Ply. sic ait. Acus siue gelone unus piscium de hiscente propter multitudinē utero parit: a partu coalescit uulnus: quod & i cæteris serpentibus tradunt. Acus autē fœ. ge. & quartæ declinatiōis ab acumine dicta quā tamē & acumen & aciam & acuere. Fectus ab acone q̄ cos. tis dicit̕ deriuari dicit. sig. instrumentū illud ferreum paruum: atq; acutum: quo sarcinatrices utuntur: & ēt instrumentū maiusculum ad eā similitudinē quo ornatrices utūtur ad dicernēdos mulierꝝ capillos. Itē acus & eius diminutiuum acicula sig. acum illā: qua mulieres utuntur ad sustinēdū uittas. & comes intortas de qua Mar. figat acus tortas sustine atq; comas. Sed & hec acus quarte decliatiōis gen⁹ est aciei in bello ut ait Fest⁹ dicta ab eo: ꝙ acumine telorū multum ualeat ad uulnerandum ac summouēdum hostem. Acus autē. n. generis & tertiæ declinationis sunt quedā paleæ de frumento ut Festus ait: & purgamenta grani.

¶ Accuso: Incuso: Recuso: Excuso.

¶ Iudicio qui te: aut aliis pecasse reuelat:
Accusat: causa & qui te quacunq; reprehendit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

Incuso alterius mores: iniuria quodq;
Sit mihi facta quæror: renuens oblata recuso.
Ex causa trahit excusans: obiectaq; purgat:

¶ Accuso ut Lau. ait sig. ut apud iudices: uel aliū quēuis ēt apud illum ipsum quem accuses aliquem: pecasse ostendere ut autē Perotus inqt. Accusare proprie sig. in causam trahere: & ut supradictum est: & plerūq; accipitur ꝓ reprehēdere Incusare aūt ut Lau. ait est reꝑhendere mores alterius: & plerūq; cum querela ꝙ ab illo iiuria sis affectus: ut apud Ter. quid me iclusas clitipho: nec attēditur differētia ulla de maiori ad minorē uel parē uel econtrario: qa eius/modi differētiæ assertio falsa est, ut apud. Cæsa. cōmētario primo: hec cum animaduertisset Cæsar cōuocato cōcilio: omniumq; ordinum ad id cōciliū adhi/hibitis cēturionibus uehemēter eos incusauit: similiter apud Ver. ii. æne. Quē nō accusaui amens hoīumq; deumq;. sic. n. legit Lau. Recusare est renuere tractū ut Perotus ait ab iis q ad cām actitādā asciti. on⁹ reiiciunt. Excusare aūt est ut idē inqt q̄si ex cā detrahere & absoluere sig. q; ꝓprie obiectū crimē diluere

¶ Addico: & addictus.

¶ Addicens damnat: dicendoq; approbat idem:
Destinat & uendens in ementem uendita transfert:
Venditus adictus: deuotus: suppositusq; est.

¶ Addicere ut Fest. inqt dānare est: iste. n. mos fuit apud ueteres: ut quū debitores nō essent soluendo: prætoris enunciatiōe creditorib⁹ damnarentur: hoc est in solutum traderentur: itē ut idem ait. Addicere est dicēdo approbare. Addicere itē ut Ser. inqt destinare est. Ver. huic me q̄cūq; fuisset addixi. Ci. & is q mortis addictus esset paucos sibi dies cōmendandoꝝ suoꝝ causa postulabat Addicere quoq; apud iurisconsultos est per licitationē uendere: & quod in uē/ditione huiusmodi dicitur liberare. Quinti. Omnes facultates in ꝓcia collegi Rus: seruulos: & omnia utiliora properāti festinatione parētis addixi hinc addictus uēditum sig. Pli. tabulas inde oēs ex publico propter æs alienum ciuitatis addictas scauri ædilitas romam transtulit. sig. etiam deuotum seu destinatū uel obnoxium ut ait No. Ci. qui certis quibusdam destinatisq; sententiis qua/si addicti & consecrati sunt. Idem & is qui morti addictus esset &c.

¶ Admitto: amitto: Admoueo. amoueo.

¶ Admitto assumor & pecco est. mittoq; perdo.
Admouet apponens. remouens tamen amouet ipse.
D. scribas primis: sed eadem tolle secundis.

¶ Admitto cū. d. sig. assumo. Iu. Infans est admitte uiros dormitat adulter & sig. pecco. Oui. qd' tū admissum q̄ sit uindicta docebo. Terē. Hec te admittere īdigna genere nr̄o. Admitto aūt absq;. d. sig. pdo. Propter. amisit lusus delitias q; suas. Admoueo aūt cum, d. appono siue iuxta pono significat. ut Lau. ait & Luca. declarat his uersibus. Miseriq; fuit spes unica mundi posse duces parua

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

campi statiōe diremptos. Admotum damnare nefas. Amoueo autem absq; d. remoueo significat. Ter. age tamen hinc amouebo eum.

ℭAduersus: & Auersus.

ℭDicitur aduersus contrarius: oraq; monstrans.
Auersus qui se uertit: tergoq; uidetur.

ℭAduersus ut Festus ait contrarium sign. & id quod erga: hoc est qui uersus alium ora sua fert. aduersus autem qui se uertit: & quasi abominatum. Verg. Diua solo fixos oculos auersa tenebat, Ci. & aduersus & auersus. ipudicus es Similiter aduersor ut Lau. ait. idem est quod contrarius sum: ut aduersor tibi auersari autem est quotiens ab aliqua re: quam detestamur uultum auertim⁹ Oui. officioq; leuem non auersatus honorē. uel illam a nobis remouem⁹ Ver. Dii talem terris auertite pestem.

ℭAdulterium. Stuprum. Incestus.

ℭFamur adulterium: quum uir seu fœmina rumpit
Fœdera cōnubii: & uetito fœdatur amore.
In uidua stuprum, seu uirgine fertur idipsum.
In consanguineis: sacrisq; incestus habetur.
Stuprum etiam uetitum coitum complectitur omnem.

ℭAdulterium ut inqt Lau. cōmittitur in nupta similiter ait & Serui⁹. Festus autem dicit: adulteꝝ & adulterā dici: & ille ad alteram: & hæc ad alterū se. cōferat. unde nos recte dicimus adulterū uocari: quum uir uel uxor rumpit fœdera cōnubii: & fœdatur amore alieno & illicito. Stuprum autē ut Lau tradit in uidua: aut uirgine cōmittitur. At incessus cōmittit cum consanguineis aut sanctimonialibus: q̄q̄ & lege Iulia: & maioꝝ fere auctoritate stuprum cōplectatur oēm illicitum coitum: & tam in maioribus: q̄ in cōsanguineis & ceteris Suetonius in Tiberio. Captus facie ministri acerrā pferētis: neqssime ābstinere: quin ibidem seductū statim cōstrupraret. Idē in Caligula. Cū oib⁹ sororib⁹ suis stupri cūsuetudinem fecit. Vnde ut festus. ait stuprum pro turpitudine antiqui dixerunt: unde est in carmine: fœde stupræq; castigor quotidie.

ℭAditum: & additus.

ℭHoc adytum templi locus est secretior. y. q;
Græca tenet mediam: quasi quo non ire licebat.
Vox aditus nostra: accessum tibi significabit.

ℭAdytum per y ut inquit. Ser. locus est tēpli secretior ad quem nulli est adit⁹ nisi sacerdoti: & est uocabulum græcum dictū ab a priuatiua particula: & dyo ingredior. Ver. hisq; adytis hæc tristia dicta reportat. Aditus autem latinum nomen est mas. ge. & quartæ declinationis: accessumq; sig: ab adeo is: quod est accedo. Ver. Lustrat equo muros: aditumq; per auia quærit.

ℭAedis: uel ædes in singulari: & edes in plurali.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

¶ Hæc ædes: ædis ue sonat templum: atq; sepulcrum.
Hæ domus una ædes: pluresue: ac templa feruntur.

¶ Aedis uel ædes. g. f. ntõ singulari tẽplũ sig. Oui. quũ steterit Iouis æde: Io/uis succurret ĩ æde: & sig. ẽt sepulchrũ. Ver. est mihi marmorea sacrat⁹ in æde syche⁹ ædes aũt ĩ plurali domũ priuatã sig. unã uel plures uel tẽpla ut Lau. ait.

¶ Aeger: ægrotus: languens.

¶ Corpore siue animo est: æger: sed corpore tantum
Aegrotus: languens: quem torpor: & occia soluunt.

¶ Aeger & ægrot⁹ differũt: qa æger & aĩo & corpore dr̃ ut inqt Ser. Ver. Esto ægrã nulli quõdã flexere mariti. Oui. ĩ tristi. Aeger in extremis ignoti partib⁹ orbis. Incertusq; meæ penæ salutis erã. Aegrot⁹ aũt corpore dr̃. Ci. in tus. sed ꝓprie ut egrotatio ĩ corpore: sic ægritudo in aĩo est. Languẽs aũt is est q corpe & inertia detinetur. Idẽ est lãguidus: & abstractum inde substãtiuũ languor. Ci. offi. primo. Nihil autem magis cauendum est senectuti: q̃ ne langori se de/sidiæq; dedat. Ver. x. Qualem uirgineo demensum pollice florem: seu mollis uiolæ seu languẽtis hyacinthi. Hor. uisendus acer flumine languido Cocitus.

¶ Aerugo: & Ferrugo.

¶ Aerugo est aeris scabies. Ferrugoq; ferri.

¶ Aerugo aeris scabiem siue rubiginem sig. ferrugo autem ferri ut Perot⁹ inquit q̃q̃ inter rubiginem & æruginem non nihil distet: ut idem asserit: quando qdẽ rubigo in metallis situ quodã cõtrahitur arida & rubra: metallum paula/tim absumens: qualẽ in ferro uidemus: dicta rubigo a rubo colore: ærugo uero est quæ in metallis ex humore cõtrahitur nõ ruffa: & sicca sed uiridis atq; humida dicta ab aere ꝗ proprie ætis sit erugo: ut ferri ferrugo.

¶ Aestus.

¶ Solis & æstiui feruor sit temporis æstus:
Impetus atq; maris: fluctu quum littora pulsat.

¶ Aestus ꝓprie calor est solis & flagrantia æstiui tp̃is Ver. æstib⁹ in mediis umbrosam exqrere uallẽ: & fluctuationẽ atq; ipetum maris si. ꝗ feruore quodã id fieri uideatur. Plau. Quo magis te in altũ capessis: æstus te in portum referet

¶ Aetates in hominibus quinq;.

¶ Quinq; hominum ætates: Infans: Puer: atq; adolescens
Tres faciunt: Iuuenes quartam: Quintam seniores.

¶ Quinq; hominum. quinq; sunt ætates hominũ ut in uersu patet. secũdum Varronem. Infantia uidelicet. Pueritia. Adolescentiæ: Iuuenta & senecta.

¶ Aeternum: & Perpetuum.

¶ Aeternum sine principio. & sine fine tulerunt.
Perpetuum cœptum quandoq;: at fine carentem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

¶ Aeternum. Aeternus dicitur qui sine principio est: & absq; ullo fine ut de⁹ perpetuus autē dicitur: qui principium quidem accepit: sed nullum est finē habiturus ut anima: & propter hoc quum beneficium ab aliquo accipimus dicimus nos perpetuo memores fore: non autem æterne: & quodcūq; bonū a nobis factum perpetuum est futurum: non autem æternum.

¶ Affines. Agnati. & Cognati.

¶ Affines aiunt: qui fine tenentur eodem:
Sic & agri affines: dominiq; feruntur agrorum
Coniugis atq; uiri sed & hec ratione propinquos
Dicimus affines: agnatos iura paterni
Sanguinis at matris Cognatos iura dederunt.
Includit tamen Agnatos Cognatio sæpe.

¶ Agaso. Mulio. Opilio. Bubulcus. Subulcus: Aepolus.

¶ Non asinos tantum: sed equos quoq; ducit agaso.
Mulio mulorum est ouium opilioq; sit actor.
Duxq; bubulcus erit bobus Suibusq; subulcus
Aepolus a græcis: nobis Caprarius esto.

¶ Agaso eum quoq; sig. q equos ducit. Pli. Athenis in una tabula qua maxie inclaruit: agasonem cum equo pinxit &c. Plau in mercatore. Ego met mihi comes clauator: equus: agaso armiger. Hor. ut modo si patinam pede lapsus frāgat agaso: ubi pro seruo rudi agasonem accepit.

¶ Ager: & Agger.

¶ Est ager hic primaq; breui: quem uertis aratro.
Quæ regio & monti: fluuio aut circumiacet urbi:
Vt Romanus ager: uel Beticus atq; Phalernus:
G. duplici in uallum tellus aggresta sit agger:
In medioq; uiæ quem præbet terra tumorem.

¶ Ager mas. g. & prima breui locus est in rure: quem colimus siue aramus & serim⁹. Ver. Sepe etiam steriles incendere profuit agros. Syl. vii. latos correpta per agros. Armēta assueto belli de more sequuntur. Ager etiā significat territorium quod urbi: monti: aut fluuio circumpositum est. ut ager Roman⁹ ager Beticus uel padanus. ager Phalernns. albanus. Matinus. Agger uero generis neutri & duplici gg scriptum sig. coaceruationē terræ & cuiuslibet rei: in formam ualli. Luc. denso sese aggere firmāt. Ver. aggeribus murorum. Item sig. eminentiam mediæ uiæ exaggeratis lapidibus stratam Ver. Qualis sæpæ uiæ deprehensus in aggere serpens.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

¶Agmen.

¶Agmen agatq; se: multorum est unio facta.
Seq; mouens proprius aut uiribus: aut alienis.

¶Agmen est unio multorum siue uiuentium siue nō quæ tamē mouētur aut suis aut alienis uirib⁹ Ver. Illi agmine facto laochoonta petunt. i. unione facta. Idē agmie remorum celeri. Idē uocat agmina Turnus. Et uocat agmina seua sororum.

¶Ago.

¶Quisquis agit: dicit: tractat pronunciat: efflat:
Cogitat: insequitur: iurgat: ducit: facit: aufert:
Extendit: trahit effingit: redditq;: fugatq;.

¶Agere sig. dicere. Ter. est ne ille de quo agebam. Tractare Mar. Semp agis causas: & res agis Attale semp. Ci. id nūc cum hoste agam⁹: ut induciæ fiant. Pronunciare: unde actio dicitur oratio habita: uel ēt scripta. Efflare uel expirare Celius ad Ciceronē Hortensius quam has scripsi animā agebat. Cogitare. Verg. Id quidem ago & tacitus licida mecum ipse uoluto. Insequi Ver. quā ꝓcul incautā nemora inter Cresia fixit pastor agēs telis. Iurgare uel litigare. Ci. perinde ac si furti cum eo egisset. Ducere Seneca. ut qui tamen regis armenta agebat. Varro. Non hos Pactolus aureas undes agens eripiet unquam e miseriis. Facere Ver. his actis propere exequitur precepta sibillæ Auferre ut Ter. quo hinc te agis. Extēdere uel porrigere. Ci. uera gloria radices agit: atq; etiā propagatur. Trahere, Apuleius. Tot simul casus diuersum eum agebāt. Effingere ut ego ago stultum. i. fingo mē stultū siue represento stultum. unde actores qui uultum gestumq; effingunt diuersorum hominum in scænia: reddere. ut agere gratias fugare ut Ver. & membris agitata uenena.

¶Ala: Halis: Ales.

¶Ala extollit aues: equitum simul ordo feretur.
Ala atq; axilla est: ubi brachia iuncta uidemus.
Cappadocum sed flumen halis: uolucrisq; sit ales:
Quodq; parem uolucri celerem dat in aere motum.

¶Ala est qua aues in altum tolluntur. Ver. ut reduces illi ludunt stridentibus alis. Et ad illarum similitudinem. Alæ in exercitu dicūtur ordines: qui circa legionem dextra atq; sinistra tanq̄ alæ in auium corporibus locātur. Syl. vii. Eoa timidus pharetrati militis ala gens cadmi eleades: Ala etiā: & Axilla ei⁹ diminutiuum significat eam corporis partē: ubi oriuntur brachia. Horatius polyppus aut grauis hirsutis cubat hircus in alis. Halis autem fluui⁹ est cappadociē ī radicibus tauri montis nascens: lydiam a persis diuidens: & in Euxinum fluens Ales autem significat. Verg. in moreto. Excubitorq; diē cātu prædixerat ales Ouidius. psitacus eois ales mihi missus ab indis: & ales significat celerē: quasi motum aui similem per aerem facientem: unde dicimus alite plumbo.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

¶ Alga. Vlua.

¶ Vlgā uenit pelago: ſed naſcitur Vluā palude.

¶ Algor.

¶ Triſtitiam frigusq; algor notat: atq; dolorem.

¶ Algor græce to algos dicitur: & ſignificat frigus: triſtitiam & dolorem.

¶ Alo is: & Halo as.

¶ Paſcit alo aut nutrit: ſed ſpiritus exit ab halo.
Huic longa & denſa eſt: breuis illi exilis & alpha:
Tertiaq; inclinat primum: ſed prima ſecundum.

¶ Almus.

¶ Almum Feſtus ait: pulchrum: ſanctumq;: & alentem.

¶ Altare. Ara. & Hara.

¶ Sunt ſuperis tantum conſtructa altaria diuis.
Infernis: ſuperiſq; aræ de more dicantur.
Aſt hara contineat breuis: aſpirataq; porcos.

¶ Alter.

¶ Eſt alius: ſed erit quandoq; ſecundus & alter.
Vnus & alter erit lauo ſermone duorum.

¶ Alter aliū ſig. Platus in perſa. Dii immortales nullus leno te alter erit opulentior. Pli. tabulas plures pinxit: e qbus unā in foro alterā in comitiis: duas in pompei porticibus uidemus, Alter ſig. ſcd'm Ver. Tu nūc eris alter ab illo: ſed ꝓprie alter unum de duobus ſig. ut Hānibal i trāſitu alpiū amiſit alterū oculū

¶ Altilis.

¶ Altile dixerunt: quod factum eſt pingue: ab alendo.
Anſer uti: & cortis uolucres: ſus: taurus: aperq;.
Hinc opulenta ſolet dos altilis eſſe uocata.

¶ Altile pingue ſignifcare dicit. Nonius ab alendo. Lau. uero altilē autē quadrupedem piſcem dixit qui ſagina altus fit atq; ſaginatus: ſed opulentum ait No. Altile eē. Plau. iciſtellaria ꝓhibet diuitiis maximis dote altili atq; optima.

¶ Altus.

¶ Altus & aerium pariter dabit: atq; profundum.

¶ Alumnus.

Nutritum appellant: uel eum qui nutrit Alumnum.

¶ Alūnus ut No. inqt is apellatur q ab aliquo ē nutritus. Ci. Italia aūt alumnum ſuū ſeruitutis extremo ſummoq; ſupplicio fixū uidere. Varro. Et ecce de

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

improuiſo ad nos accedit cana ueritas atticæ philoſophiæ ...
pro eo q alit uel nutrit accipitur. Martianus ut cygnos ad alumna ſtagna reuolantes uidemus. Syl. ſed lumen alumnæ hānibalē libiæ pelli florētib' annis uita atq; extingui primordia tanta negabam. Augu. vii. de ciuita. Dei ex Varro. & aliorum opinione etiam iouem appellatum ait alumnum q alerer omnia.

¶ Ambitus: Ambitus: & Ambitio.

¶ Vrbis circuitus domum: terræ ambitus hic eſt:
Equum muneribus precibuſq; petuntur honores.
Ambitus ſeptus: ſiue exoratus habetur.
Protrahis hic mediam: nomenq; eſt mobile. at illic
Corripis: & fixum eſt: rurſum tamen ambitus actu:
Ambitioq; animo ſtudium dicetur honoris.

¶ Amentum & amento as.

¶ Amentum cuiuſq; rei dic eſſe ligamen.
Amento hinc uerbum: ſunt hammata uincula græcis:

¶ Amentum ſig. omne ligamē: nam græcæ hāmata ligamenta ſignificāt. Pli. Sedes. n. huic poſita: ſoleiſq; ſine amento in ſignis in Metelli publica porticu. inde etiam capitur pro uinculo quo iaculum mittitur. Syl. ix. & uelut amento contorta haſtilia turbo adiuuat: & inde uerbum amento as. Luc. v. Quum iaculum parua lybis amentauit habena.

¶ Amita & Matertera.

¶ Dicta patris ſoror hæc amita eſt: & Matertera matris.

¶ Amita dicitur mihi patris mei ſoror: q̄ſi a me tertia: quaſi a patre amata ſit nam plus ſorores a fratribus: q̄ fratres diligi ſolent propter diſſimilitudinē perſonarum: in quibus minus eſt emulationis. Matertera autem matris meæ ſoror. quaſi mater altera: ita Feſtus utrunq; uocabulum exponit:

¶ Amitini: Patrueles: Conſobrini: Sobrini.

¶ Hinc fratre exortos: atq; inde ſorore amitinos
Dicimus: a patruis patrueles ſcito creati:
Sed conſobrinos dixere ſororibus ortos:
Sobrinos genitos iuris ſcripſere periti.
E conſobrinis: patruelibus: atq; amitinis.

¶ Amor qualis pingendus eſt.

¶ Cecus amor tibi ſit pigendus: & aliger atq;
Nudus: & ad faciem pueri: pharetraq; ſuperbus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

¶Annales: Historiæ & Diaria:

¶Annales anni breuiter cuiuslibet acta:
Historiæ gestas longo res ordine pandunt:
Consilia: atq; acies: orata: situsq; locorum.
Perq; dies omnes confecta Diaria monstrant:
Græcus ephemerides: chronicasq; hæc sermo uocauit.

¶Annales & historie inter se differunt: ut i uersib⁹ apparet ex Augu. sentētia Diaria autem que græce. Ephemerides appellantur: eos libros significant: in quibus continentur ea: que fiunt per singulos dies: ea etiam cronice dicuntur.

¶Anceps.

¶Scito anceps dubium: duplex: utrinq; & acutum.

¶Anceps dubiū sig. ut iqt. No. Verg. x. Anceps pugna diu. Significat duplex Varro de uita patrū. ut ācipiti urgeret̃ bello: & sig. acutū ex utraq; pte. lucillus uecte atq; ancipiti ferro effringā cardines. Verg. Sed ferro ancipiū decernunt.

¶Ancyle.

¶Et breue dixerunt scutum: atq; ancyle rotundum:
Quod sub rege Nume summo defluxit olimpo:
Huic quoq; pluralis generans exit in orum.

¶Ancyle scutum quoddam fuit rotundum: & breue: quod e cælo cecidit sub Numa rege: portēdēs ibi futurum imperium: ubi id esset: pro scuto postea simplciter accipitur. Verg. Leuaq; ancyle gerebat. Reperitur genitiuus pluralis ancilorum: ut ait Macrob. & legitur apud Hora.

¶Angina.

¶Angina est morbus: fauces sic dicta q angat.

¶Angina ab ango dicta morb⁹ est faucium: quam uulgo squilentiam uocant: cui⁹ tamē diuersæ species sunt: ut Cor. celsus & alii de medicina tractātes asse/runt. Plau. uellem me in anginam uerti: ut huic aniculæ fauces precuparem.

¶Anguis: Hydrus: Coluber:
Draco: Serpens.

¶Anguis & hidrus aquam. Coluber nemorem colit umbras:
Sed templa ingenti uisu Dracone seruat: & aurum.
Qua serpit terram Serpens habitare feretur.

¶Anima: animus.

¶Spiritus est ille quo uiuimus: est aqua: uentus.
Halitus oris: odor rerum: aer: ire sonusq;:
Sæpe homines animas etiam dixere poetæ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

Ventus item est animus: sæpe ira est: sæpe uoluntas.
Hoc distant: sapimus nanqȝ hec: sed uiuimus illa.

Anima est spũs ille: quo uiuim⁹ ut ait. No. aius autẽ quo sapimus: ut inferius in ultimo uersu huius diferẽtiæ. Verg. aiasqȝ in uulnere ponũt. Item anima aquã sign. Plau. Ni ego illi puteosi occepio aiam oẽm inter traxero. Significat uentũ. Vergi. Quãtũ ignes aiæqȝ ualẽt. Plau. ne qd aiæ emittat dormiẽs. Hor. Impellunt aiæ lintea thraciæ. Significat halitũ oris. Verg. Alas: & olentia me diora fouent illa Plaut⁹: An ferat aia uxoris tuæ. Odorẽ reꝝ. Titinius. Interea fetida aia rasum oppugnat. Aerem. Verg. Nãqȝ cauebat. uti magnum ꝑ inane coacta semina terrarumqȝ aiæqȝ marisqȝ fuissent. Irã Plautus aiam cõprime. Sonum. Ver. & phrygias audite animas. Interdũ hoĩum significat. Ver. ite ait egregias aias: quæ sanguie nobis hanc patriã perpetere suo. Aius uẽtum signi. Ver. mollitqȝ aios: & tẽperat iras. Et significat irã. Ver. pone aïos: & pulsus abi Idem. iiii. æne. Ire iteꝝ in lachrimis iteꝝ tentare peccando Cogitur: & supple animus sumittere amori. Et uoluntatem. Teren. mala mens: malus animus.

Antiquum.

Antiquum uetus: & carum: uel nobile dicunt.

Antiquus significat ueterem. ut No. inquit. Ver. Antiquasqȝ domos auiũ. sig. earum ut Seruius ait Salu. in Iugur. Tantum antiquitas curæqȝ maioribus pro italica gente fuit Ci. ad herẽnium Salus antiquior militum: quam impedimentoꝝ: significat nobilem: uenerabilem. Verg. Terra antiqua potens &c.

Aranea.

Suspendit tenues qui uermis Aranea casses.
Fertur arachne etiam: uel aragne & araneus idem:

Arceo: Aberceo: Exerceo.

Arcet qui remouet: sed idem quoqȝ signat Abercet:
Continet ille arcens simul ille cohercet.
Exercet colit: insequitur: mouet atqȝ fatigat.

Arcere est remouere. Ver. hostesqȝ a manibus arcẽt: & idẽ sig. abercere. Pla. atqȝ eã abercet domo. Itẽ arcere est cõtinere ut Fest⁹ ait. unde arcus in edificiis. Itẽ coercere siue arctare. Neui⁹ Arguit linguã in palatam. cepit labia sugere. quod nonius allegat. Exercere autẽ est laborare seu colere. Ver. Exercetqȝ frequens tellurẽ atqȝ ĩperat aruis. Inseq idẽ Tum uos o Tyrii stirpẽ & gen⁹ omne futurum exercere odis. monere uel agitare. Ci. exercenda etiam est facilitas & altitudo animi fatigare. Terẽ. ego te exercebo hodie: & dignus es silicernium.

Arcus: uel arquus.

Arcus celorum est: fornix: & circulus arcus.
Iris item est Arcus: potest &. c. scribere: uel. q.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

¶ Argutus.

¶ Argutum resonans: breue falsum dic uel acutum.

¶ Argutus sig. resonantem uel canorum, Vergi. Forte sub arguta consederat ilice daphnis. breue uel exile. Idem illi ardua ceruix argutumq; caput. Salsum uel acutum ac cum lepore quidam dicentem facientem ue quæ cupit unde argutiæ malitiose dicta: uel facta significant.

¶ Arista.

¶ Quod spicæ arescat pars summa: uocatur Arista.

¶ Aries.

¶ Vir pecudum est aries: pugnandi machina: Sydus.

¶ Arma.

¶ Sunt cuiusq; artis Arma instrumenta uocanda.

¶ Armentum: Grex.

¶ De magno armentum pecore est: Grex omnia claudit.

¶ Armentum proprie cōgregatio est maiorum animalium. Sylius. vii. Latos correpta per agros armenta assueto belli de more sequūtur. Vir. hec satis armētis superat pars altera curæ lanigeros agitare greges. Grex autem ut Seruius ait cōgregationem omnium animaliū significat siue maiorum siue minorum. Verg. De grege nō ausim quicquā. d. t. Ci. in his bonis gregibus omnes aleatores: omnes impuri: impudiciq; uariantur, Ter. atq; hic hercle grege illorum est.

¶ Arundo: Hirudo: Hirundo.

¶ Motat hirundo caput: nat hirudo: uolabit hirundo.

¶ As & partes eius.

¶ Ex ærea tractum: libra uel pondere constat.
Vncia bissena est: pondus seu libta feratur.
Sestans pars assis: quod sextans sit uncia duplex.
Tres capiet Quadrans: quoniam pars quarta sit assis.
Tertia quodq; triens: mihi quattuor ordine signat.
Quinq; dabit quincunx quod quina sit uncia dictum.
Sex semis: tanquam Semias. Septenaq; Septunx:
Vncia quod tribuit septem prebebit. At octo
Bes bessis: seu Des: dempto uelut inde Triente.
Datq;: nouem Dodrans: quod quadrans demitur illi.
Bis quinum dextans: dempto sextante uocatum.
Sitq; undena Denunx: quod ab asse est uncia dempta.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

¶ As ut patet in littera libram significat seu pondus: quod qdem est unciarum xii. ut inquit Varro ex cuius sententia quæcunq; in littera cõtinetur. scripta sunt hoc est Sextãtẽ duas uncias significare: & dictum ab eo: q̄ sit sexta pars assis. Quadrãtẽ tres uncias: quia sit quarta pars assis. Triẽtem quattuor uncias: qa sit tertia pars assis. Quincuncem quinq; uncias: dictum a quinq; & uncias: Et aduertendũ est in nt̃o dici qncunx p:x: & nõ p s: ut imperiti dicũt: nam si per. s. scriberet᷑ non qncuncis: sed qcuntis faceret in gt̃õ. sicut & deunx. cis p. x: scri/bendum est: & nõ p s. Semis mas. ge. est: & facit i gt̃õ semissis: ut in carmine nr̃o scholastico dicim⁹: & significat sex uncias quasi semias. i. medius as unde ibi di/xim⁹. Semissis semis mediũ quũ denotat assem. Sẽptunx septunci⁹. vii. uncias si/gnificat compositum a septẽ: & uncia q̄si septem uncie: Bes uel bessis uel Des sic enim: Varro & alii tripliciter appellant: significat octo uncias: dictũ ex eo q̄ dẽptus ab eo: si triẽs: uel q̄ bis sit triẽs: quãuis ut Festus ait: fiat dura cõpositio. Dodrans. tis. nouẽ oncias significat: dictum quasi dempto quadrãte. Dextãs de/cem uncias significat: quasi dempta se: tãte. Deunx. cis. antẽ. xi. uncias signifi/cat: q̄si dempta uncia ab esse quẽ diximus in principio. xii. uncias significãre.

¶ Ascendentium & Descendentium nomina.

¶ Ascendens genus hinc capito pater ordine primus:
Inde aus est: proauusq; : abauusq; : atauusq; sequuntur:
Tum Tritauus: reliquos maiorum nomine dicunt.
Descedente gradu ubi filius est: neposq;.
Et pronepos subit: absubit atq; nepos trineposq;.
Dicta fuit post hos: sed cætera turba minores.

¶ Assiduus.

¶ Dic ex assideo assiduum: intentum: adq; frequentem.
Ex asse & dando assiduum quoq; dic locupletem.

¶ Assiduus frequentem & intentum significat. ab assideo. es quia ut Festus in quit in ea re quam frequemter quis agit quasi consedisse uideatur. assiduus etiã ut inquit locupletem significat quasi multorum assium hominem: uel ab asse & dando: is appellatus est: qui sumptu proprio militabat.

¶ Aura.

¶ Splendorem: & uentum: simul & notat aura fauorem.

¶ Aura splẽdorem significat. Verg.. discolor unde aurei per ramos aure refulsit Ventum idem dulcis compositis spirabat crinibus aura. Fauorẽ. Idem nunc quo q; iam nimium gaudens popularibus auris.

¶ Auris Auricula.

¶ Audimus capitis qua parte: ea dicta sit auris.
Auriculamq; auris partem dic exteriorem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

¶ Auris proprie significat eam partem capitis: qua audimus: Vergili. uocemq; his hauribus hausi. Auricula autem significat exteriorem partem auris: hoc est Cartilaginem illam quæ est circum circa foramen illud: quo audimus. nam male dictum illud est: aures esse hominum tantum: auriculas uero reliquorum. Plau. in Asinaria loquente Leonida adolescente ad Philenium sic ait. De igitur metu/um esse passerculum: gallinam: coturnicem. prehende auriculas: compara label/la cum labellis.

¶ Auritus.

¶ Auritus facili auditu fit: & auribus amplis.

¶ Auritus qui facili auditu est. Hor. Et auritas fidibus canoris ducere quercus Et qui magnas aures habet Ver. Auritosq; sequi lepores.

¶ Ausper & pronuba,

¶ Parte uiri auspicium capiens ut prefuit auspex.
Pronuba connubiis pro coniuge præfuit olim:
Dux quoq; militiæ proprie appellabitur auspex.

¶ Auspex ut inquit: Lau. is erāt: qui præerat nuptiis celebrandis: qui auspicit pro nuptiis capere solebat: adhibebaturq; hic pro parte uiri. Pronuba quæ præest ipsa nuptiis celebrandis pro uxore. Et ut idem Laur. inquit Interdum Au/spex magis proprie sumitur: pro eo: qui dux militie est ut Horatius. Nil despe/randum est teucro duce: & auspice teucro.

¶ Axis & poliduo.

¶ Axis longa polo sit linea ducta ab utroq;:
Dic lignum hic: id quod circum rota uertitur: axem:
Dic cœlum: & partem borelem sæpe uocari.
Bina poli existunt claudentia puncta sed axem.
Arcticus alta petit polus: atq; antracticus ima.
Pro cœloq; Polos usurpauere poetæ.

¶ Axis ut Tort. scribit linea longa est ab uno ad alterum polum ducta: ad cu/ius similitudinem dicitur etiam axis stipes teres: circa quem rota uertitur qd' & Festus asserit. axis etiam pro toto cœlo capitur. Ver. axem humero torqnet. In terdum pro boreali seu septentrionali parte. Ouid. Quæq; Licaonio terra sub axe iacet. Idem Vita procul prima est peragenda sub axe boreo.

¶ Balbus: & Balbutire.

¶ Confusa trepidans lingua mihi balbus habetur:
Sic homines dicunt & balbutire loquentes.

¶ Balbus dicitur qui lingua confusa & trepidāti est. unde balbutire ut Nonius ait est cum quadam linguæ hesitatione & confusione trepidare.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

¶Ballena.

¶Ballena: aur piſtrix: cetuſuæ: eſt bellua ponti.

¶Barba: Mentum.

¶Sed quo barba ſedet mentum dicetur in ore.

¶Bardus.

¶Ingenio tardum bardus: ſtultumq; notabit:
Dixerunt galli procerum ſed facta canentem.
¶Bardus: ut No.& Feſtus aiũt ꝓprie tardum igenio ſignificat: qa græciquo/
rum ea dictio eſt: bardos tardos dicũt: Et ab ea tarditate: ut Fe. inqt. bardus di/
citur ſtultus. Cicilius, Nimis audacem nimiſq; bardum barbarum. Et ut idem
ait bardus etiam galice cantor appellatur: qui uiroꝝ fortium laudes canit agẽ/
te bardorum: de quibus Lucanus. Plurima ſecuri fudiſtis carmina Bardi.

¶Barthire: & Barrhus.

¶Quum ſtrepit ore tonans: elephas barrhire putatur.
Et barrhum hunc ideo noſtri dixere latini.

¶Beatus: & Felix.

¶Nobilis & diues fertur: præcioſus abundans:
Deficiente malo: & cui ſunt bona multa beatus.
Conctorum fœlix compos uerum eſſe bonorum.
¶Beatus ut inqt Acron ſuper eo carmine, Hor. Neſcias ante generum beati
Phillidis flaue decorent parentes nobilem ſig. Beatus etiam diuitem ſig. Iuue.
uetule ueſica beatæ. & ſignificat precioſum ac perfectum. Qũintilianus. Or/
nata erat pronunciatio; cui ſuffragatur uox facilis: magna: beata: flexibilis. &
beatum eum dicunt: cui ſunt multa bona abſq; malo ullo: ut inquit. Lau. qui
rebus omnibus ad uitæ uſum: ornatumq; ſpectantibus abundat. Fœlix autem
ut idem aſſerit. Compotem omnium bonorum ſignificat.

¶Bellaria.

¶Pemmata quæ celebres: dicuntq; tragemata græci.
Omne genus menſæ bellaria dico tecundæ.
¶Bellaria ut inquit Aul. Geliusſignificat omne genus ſecundæ menſæ quæ
græci tragemata uel pommata dixerunt.

¶Bibile: Bibulum: Bibax: Biboſus.

¶Dic aptum bibile eſſe bibi: bibulumq; uocatq.
Quod bibit: exemplo tibi uinum: & ſpongia ſubſint.
Multum auido bibit ore bibax: multumq; biboſus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

¶Bibliothecam: Bibliopola.

¶Bibliotheca notat librosq; locumq; librorum.
Sed uendens libros dicetur bibliopola.

¶Bibliotheca ut Vlpianus ait: locum significat: ubi libri tenentur: ut armarium in quo seruãtur, & etiã sig. copiam ipsam librorum: ut Ptolomeum Regem dicimus bibliothecam omnium pulcherimam cõgregasse. bibliopola uero. sig. qui uẽdit libros: totumq; græcum est sicut & bibliotheca biblion enim librum significat: & polo uendo: theca autem posito siue reposito dicitur.

¶Bractea : Lanima.

¶Argenti atq; auri tenuem mihi bractea: pellem.
Alterius ue dabit: sed lanima crassior esto.

¶Bruma: Pruma: Pruina.

¶Appellantur hyem bruma a breuitate dierum.
Pruma ignem retenet: sed mortua carbo uocatur.
Persimilisq; niui fertur ros mane pruina.

¶Bulga: Folliculus: Mantica uel Crumena.

¶Bulga: aut folliculus: uel mantica: siue crumena:
Succulus a nobis censetur scorteus esse.

¶Bulga ut No. ait: est folliculus omnis: quem &, crumenam ueteres appellauerunt. Et est sacculus ad brachium pendens: Luci. vi. Sati. Bulgam: & quicquid habet nummorum secum habet omne. Cum bulga cœna:: domini: lauat. omnis in una spes hominis bulga. Idem. xvi. Ita ut quisq; nostrum e bulga est matris in lucem editus. Idem igni. mantica. Persius. Sed præcedenti septatur mantica tergo. & idem, signifi. crumena. Plautus, Age absolue atq; argentum numera: pernumeratum est: tene crumenam. idem in asinaria. Vinginti mine hinc sunt in crumena.

¶Burdo: Hinulus: Mulus:

¶Ex asina quem gignit equus burdo: ac hinulus sit:
Hinulus & ceruæ est asino pater mulus equarum,

¶Cachinus: Cachino: & Cachinor.

¶Fusus erit nulla risus cum lege cachinus:
Inde cachino uenit: nomen: uerbumq; cachinor.

¶Cadere.

¶Quod cadit id rouere: atq; mori: & contingere fertur.

¶Cadere ut No. inquit sig. ruere. Ver. primo in geor. Illa cadens raucum per cuia murmura saxa ciet signi, mori uel occidere. idem cadit & Riphus iustis/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

ſimus unus: qui fuit in teucris: ſignificat contingere uel euinire, Ci. nec præter
ſapientem cadere in quenquam poteſt.

ℭ Cæcus: Luſcus: Lippus: Strado: Luſcitius: Luſcioſus.

ℭ Cæcus lucis egens: unum luſcus tenet: idem.
Codes erit: lippis oculis lippuſq; uocatur:
Cui lachrymant oculi. Obliquo ſtrabo lumine dictus.
Luſcitius ſit luce habeti: uel luſcitioſus:
Luſcitioſus quoq;: & ut Feſtus fert: Nuſcitioſus.
Seu medio minus ille die: ſeu ueſpere cernat.

ℭ Cæcus dicitur lucis egens: ſeu carẽs lucẽ: & tam ad animata q̃ in aĩata refer/
tur: unde & ꝓ oculto & latẽti: aut inſidioſo ponit͛. Plau. in militie glorioſo ede/
pol tu eq̄dẽ cæcus: nõ luſcioſus. Iu. Et q̃ iam ueteres ſana mortalia cæcos. Hor.
Hypſea cæcior illa quæ mala ſunt ſpectas. Ver. Cæca regens filo ueſtigia. Idem
cæcumq; dom⁹ ſcelus omne retexit. Idẽ cæcos inſtare tumul⁹ ſæpe mouet. Luſ/
cus is appellatur: q altero oculo caret. Iuuenalis. Quum Getula ducẽ portaret
bellua luſcum. idẽ cocles etiã dicitur: ut Seruius ait dicens Coclites luſcos dixe/
runt antiq: nã cyclopas coclites legem⁹ dictos: & unum oculum habuiſſe perhi/
beant͛. Plau. De coclitum ꝓ ſapia te eſſe arbitror: nam ii ſunt unoculi: Lipp⁹ uo/
catur ille: uel oculos lippos hẽre: ideſt cui oculi lachrymãt id ex Cornelio celſo
non obſcuro conſtat. Plautus im milite glorioſo. Nnnc tibi lippus uideor. Stra/
bo noĩatur: q eſt diſtorto lumine: quos nũc Strabos dicim⁹ ut inq̄t Varro Multi
enim qui limina intrarunt integris oculis: ſtrabones ſunt facti: Luſcitius autem
qui & luſcitioſus & luſcioſus: ut Feſt. ait Nuſcitioſus quoq; dicitur: q græci Ny/
ctilops appellat͛: eum ſignificat: q ſit habeti luce: quos alli dicũt plus uidere ueſ/
peri: q̃ meredie. nec coghoſcere niſi quæ ad oculos admonerint. alii dicunt eos q
dem uidere Interdiu: occidente aũt ſole exiliter uidere: ꝓnectu nihil: alii uero pu/
tant eos eſſe: p lumine admoto nihil uidẽt. De q̄bus oĩbus Hermolaus Barba/
rus in Vocabulario caſtigationũ Plynii late differit. ubi etiã Myopes illos eſſe ait
ex pauli ſentẽtia: q iã inde ab initio ortus ſui: niſi admota cõtineri nequeunt.

ℭ Calathus: Fiſcela: Caniſtrum.

ℭ Illud idem ſignant calathus: fiſcela: caniſtrum.

ℭ Calendæ.

ℭ Sint cuiuſq; tibi menſes lux prima calendæ.

ℭ Calidus: & Callidus.

ℭ Cui calor eſt calidus: plenus ſit callidus aſtu.

Callus: Callis: Collis: Caulis: Caula:
Collum: Colus: Collum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

¶Est callus durata caro. uia ſtrictaq; callis.
Monticulus collis: thyrſuſq;: frutexue: ſit herbæ
Caulis. & excultis quæ braſſica ſurgit in hortis.
Septum ouium caula eſt: capiti pars ſubita collum.
Hæc dat penſa colus: ſed colum uina refundit.

¶Cancer.

¶Creſcit aquis cancer: cælo nitet: eſt quoq; morbus:
Maſculei ſemper generis: normæq; ſecunde:
Pro morbo tamen interdum dat terria neutri.

¶Canis.

¶Aequore nat: terra latrat: canis: ; æthere ſulget.

¶Cano.

¶Diuinant: Laudant: Vulgant: cantantq; canentes.

¶Canere eſt diuinare. Vergilius. ipſa canes oro. Laudare. Idem regemq; cane/bant. Vulgare ſeu predicare idem. Hæc tum multiplici populos ſermone reple/bat. Gaudens & pariter facta atq; infecta canebat: & cantare. Idem arma: ui/rumq; cano.

¶Capital.

¶Id facinus capital: capitis cui pœna periclum eſt:
Faciola & capital: qua nectunt dicta capilos.

¶Cardo: & catduus.

¶Cardo polum ſignat: uoluuntur cardine ualuæ.
Commoditas: etiam cardo. ſed corduus herba eſt.

¶Cardo polum ſig. Luc. & ſummus olimpi cardo tenet thethym. itē ſig. illos: circa quos ualuæ uoluntur. Verg. & foribus cardo ſtri, abe. Item cōmoditatem ſiue opportunitatem. Idē haud tanto ceſſabit cardine rerum: Carduus autem herba ſpinoſa eſt idem car duus & ſpinis ſurgit palinurus acutis:

¶Caſus.

¶Fortuna eſt caſus: fenos dat flexio caſus:
Euentus malus eſt caſus: caſuſq; cadentis.

¶Caſus fortunam ſig. Seneca. Multa enim caſu potiuſq̃ ratione eueniunt: interdum uocabulo℞ forma: ſeu nariationes: ut puta generadi: dandi: accuſan/di caſus: qa in aliā: atq; aliam cadunt effigiē. Calamitatē ſiue infortunium: aut malum euentum. Verg. ſed ſi tantus amor caſus cognoſcere noſtros. Interdum ruinam. Curtius. Inopinato rhedæ caſu oppreſſus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

¶Cassis.

¶Cassidis hæc cassis galea est: hi retia casses:
Vel laqueos signant: nnmero quos flecte secundo.

¶Cæspes.

¶Cum uiridi cæspes terra est: quæ uellitur herba.
¶Cæspes ut Seruius & Festus dicunt terra est cum herba euulsa.

¶Cæstus.

¶Arma notat pugillum numero tibi cæstus utroq;.
Diphtongum retinens: quartaq; ex ordine normæ.
Ar sine diphtongo: & numero tantummodo solo.
Hic cestus cesti: ueneris tibi balteus esto,
¶Cæstus cum diphthõgo.æ.& q̃rtæ declinationis: & eum utroq; numero sign. arma illa qbus pugiles inter se pugnabãt: & cum qbus Entelius cum Darete in quinto Vergilii contendit, hic cest⁹ uero secunde declinationis sine diphthongo: & numeri tãtum singularis baltheum ueneris sig. quæ omnia seruius asserit.

¶Chiragra: & Podagra.

¶Articulos manuum chiragra: pedumq; podagra.
Contrahit: hinc morbum dixerunt articularem.
¶Chiragra de manuũ cõtractio. græcũ ẽ nomẽ chir manũ sig. & agreuo contraho podagra aũt pedũ est cõtractio: pus pedẽ aput græcos sign: & agreuo contraho dictum est apud latinos morbus articularis uocãtur: quia articulos infestet.

¶Chirurgus.

¶Chirurgum: manibus prestantem scio madellam:
Ex opera atq; manu sic ars chirurgica dicta est.
¶Chirurgus medicum sig. manu opãm & medelam præstantẽ. græca est dictio & chir manum ergon opam sig. Inde ars ipsa chirurgica appellat̃: nõ ut imperiti litterarum græcarum dicunt chiroici: neq; cyrugia. Balbutiunt ii plane ut pueri.

¶Classis.

¶Nauem unam: aut plures collectas dicio classem.
Turma equitum: & populi classis pars quinta uocata est.
¶Classis nauẽ unam sign. ut ait Seruius. Hor. me uel extremos Numidarũ in agros classe releget. Verg. & Lyciæ ductorẽ classis Orõtem. Classis item est nauium collect⁹. Ver. classe hueo mecum. Idẽ classemq; relatã nuncio. Classis etiã pro turma equitum sumitur. Ver. scio me Danais e classibus unum. Idem classibus hic locus. Item classes ut Seruius ait appellabantur partes populi: qui quidem in quinq; classes diuisus erat: & ita Macrobius etiam de Sat. testatur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

¶ Clauis: claua: clauus.

¶ Clausa aperit clauis præbebit uulnera claua.
Finguntur clauo tabula; nauesq; reguntur.

¶ Cœna: Cœnum: Scena.

¶ Pascit cœna simus cœnum est. umbratio scæna.

¶ Cogito: & Excogito.

¶ Cogito multa putant. Inuenta excogito tantum.

¶ Cogo.

¶ Cogere eum dicunt maiorum exempla sequentes.
Qui stringit: subigit: qui colligit: imprimit: urget.

¶ Cogo est stringo: & condenso. Ver. nam frigore mella cogit hyems idem co/gite oues pueri hoc est constrigendo mulgere. Subito Varro. Ocimo coacto liba/menta legens. Colligo uel congrego. Cicero. Cælum hoc: in quo nubes imbresq; coguntur. Terentius quasi ad talenta. xv. cœgi. In primo seu coarcto. Ver. qua/drifidam quercum cuneis ut forte coactis cindebant. Vrgeo. Terentius. Iubes ne iubeo: cogo atq; impero.

¶ Collega: Socius: Comes: Sodalis.

¶ Officio collega datur. Sociusq; labori.
Sitq; uiæ comes: esca simul dat sumpta sodalem.

Cominus: Eminus.

¶ De prope significat mihi cominus. emiuus autem.
De longe. ambo loci quæ aduerbia dicimus esse.

¶ Compedes: uel Pedicæ: & manicæ.

¶ Compedibus pedicis ue pedes: manicisq; teneri.
Scito manus loqueos aut uincula signat utrumq;.
In tunicis manicæq; manus: ac brachia uelant.

¶ Compedes uel pedicæ: laquei aut uincula pedum sunt. Iu. Ipsum conpedibus qui uinxerat. Ennosigeum. Verg. in ge. Tum gruibus pedibus: aut retia ponere ceruis. Manice aūt manum laquei: aut uincula existunt. Ver. Ipse uero primus manices: atq; arcta leuari uincula iubet Priamus. Itē manice in uestib' sunt quē manus & brachia tegunt. Verg. Et tunicæ manicas: & hēnt redimicula uittæ.

¶ Condere.

¶ Condit qui sepelit: qui construit: atq; reponit.
Abscondens simul: & componens concedere fertur.

¶ Condo idem est: q; sepelio. Plinius post cōditum monumento corp' unde con

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

ditorium ꝓ sepulchro ponitur. Pli. tam rara in amicis fides: tam parata obliuio mortuoꝝ: ut ipsi nobis debeam⁹ cōditoria cōstruere. Cōdo ēt signifi. construo. Salusti⁹. Vrbem Romā sicuti ego accepi cōdidere: atq̄ inicio habuere Troiani Itē Condo pro repono capitur. Pli. Formicæ condunt æstare fructus qb⁹ hyeme fruantur. Pro abscondo: Verg. Scandunt rursus equum & nota conduntur In aluo. Pro compono⁹ Pli. opus condidit perpetuo omnibus. legendum.

¶Consto.

¶Constat consistit: uel firmum est: atq; simul stat.
Quod præcio est emptum: manifestum: compositumq;.

¶Consto significat cōsisto: uel firmus sum: ut constat pedibus constat animo: constat mente. Simul sto. Sal. Multitudinem procul hostium constare uiderunt. Valeo uel sto. Cicero: quod mihi constat carius: q̄si in foro emissem. Conuenio uel manifestus sum: Ci. Adhuc quæ dicta sunt: arbitrior mihi constare cum cæteris artium scriptoribus. Idem hoc mihi: atq; aduersarius constat Compactus siue compositus sum. Ci. at hæc elementa: ex quibus omnia constat.

¶Consultor: consultus.

¶Consultor peto: consultus mihi consilium dat.

¶Continue: Continuo.

¶Continue fixe: assidue: uel iguiter esto.
Continuo subito: atq; statum: tibi uelle memento.

¶Continue significat perseueranter: fixe: assidue: uel iugiter. Continuo autē subito uel statim. Plinius quod commanducantum continuo gingiuam sanat.

¶Conus.

¶Cassidis est summum comes: fructusq; cupressi.

¶Conus ut Seruius scribit: est curuatura que in galea ꝓminet sup q̄ cristæ sunt. Verg. iii. æne. Et conum in signis galeæ cristasq; comātes Et ut idem refert alibi. Conus dr̄ fructus cupressi. Verg. eodē li. Aeriæ quercus aut comiferæ cyparissi.

¶Corimbus.

¶Pars hederæ summa est: ipsius & uuæ corimbus.

¶Corytus: Pharetra.

¶Corytum & telum leue dic: & theca sit arcus:
Theca sagirtarum propria sit uoce pharetra.

¶Coryt⁹: q̄ græce Corytos appellantur: ꝓprie thecā arcus sig. ut ait Serui⁹ Sylius. vi. paruul⁹ ex humero corytos: & aureus arcus fulgebat: nutuq; uetans trepidare parentē Mōstrabat grauidā telis se ferre pharetrā. Oui. de tristib⁹. in qb⁹ est nemo q nō corytō & arcum: Telaq; uipereo lucida felle gerat. Nonius autē ait telum leue significare coryton, pharetra autem sagittarum est theca ut in superiori *Silii* carmine apparet.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

¶ Corus: chorus.

¶ Occiduum uentum corum: uel dicito caurum.
Sed colecta sacris genis est chorus: atq; choreis.

¶ Crepido.

¶ Altum: atq; abruptum: saxum: appellanda crepido est.

¶ Cruor: Sanguinis.

¶ Effusus cruor: atq; prestans in corpore sanguis.

¶ Crustum: & crustulum.
Crusta: & crustula.

¶ Crustulum & hoc crustum cibus est: non apta sed esu
Exterior rarum crusta hæc uel crustula pars est.

¶ Crustum ti. & crustulum li. genere neutro frustũ panis placentæ aut alterius eduli sig. Verg. Et uiolare manu malisq; audacibus orbem fatalis crusti. Hor. ut pueris olim dant crustat blandi doctores. Iu. nos colaphum incutimus lam/benti crustula seruo: crusta autem uel custula fœminino genere in noĩatiuo sin/gulari. exteriorem reℊ partem significat: hoc est subtile fragmentum lapidum: uitti ligni: auri: uel similium quo aliqd tegitur. Ver. Concrescunt subitæ currẽti in flumine crustræ Apulleius paruas marmoreas crustas parieti adiungens.

¶ Culter. Gladius. Mucro.

¶ Quo panem & reliqua incidis iugulantq; litantes:
Cultrum aut cutellum dicas. gladiusq; sit ensis.
Cuiusuis teli mucroq; feratur acumen.

¶ Cuneus.

¶ Est istrumentum cuneus scindentibus aptum.
Illius specimen referens aries quoq; bello.
Stipatam turbam: & cuneos loca nosce theatri.

¶ Cuneus Instrumentũ sig. ad cindendum accõmodatum. Vergi. nam cuneis primum scindebat fissile lignum. cuneius ẽt ut. A. Gellius ait species est aciei ad cunei similitudinẽ instructe. cunei ẽt dicuntur spectatores turbæq; ad spectan/dum in aliquem locum coactæ. Mar. Aera sed a cuneis ulteriora petis: & loca in theatro in quibus sedebant. Iu. Cuneis habeant spectacula totis.

¶ Curriculus. curriculum.
& curriculo.

¶ Curriculus paruus currus: paruus quoq; cursus.
Curriculum locus est quo curritur: & breue tempus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

Et currus cito curriculo ſine illico ſignat.

¶ Curriculus ut No. inquit diminutiuum eſt a curru & ſign. paruum currum: ꝓpriæq́ genus eũ uehiculi epiroti breuiſſimum: paruum etiã curſum ſignificat. Varro. Quẽ ſimul hac Romã ueniſſe mihi attigit auris nuncius: extẽplo meos incurriculum contuli propere pedes. curriculum etiam ut Lauren. aſſerit. locus in quo certamen currendi exercetur. Apuleius quos ſæpe in curriculo uictores fuiſſe conſtabat. ſign. etiam breue tempus. Ver. viii. Inde ubi prima quies medio iam noctis ab acte: Curriculo expulerat ſomnum & currum. Curti⁹ alioꝝ ꝑtur/bati equi non in uoragines modo lacunaſq́: ſed etiam in amnem percipitauere curricula. Curriculo uero ſignificat cito uel curſim: ſeu illico. Plaut⁹ licet inq̄t uos abire curriculo. Ouid. Curriculo facta eſt noſtra ruina grauis.

¶ Dego.

¶ Dego ago ſignificat. uitam ut tu degis: & æuum.
Dego abigo: ut Plautus: degam tibi cara laborem.
Dego tibi corium: pro detraho dixit & idem.

¶ Delictum. Peccatum.

¶ Quum facienda ſinis Delictum dicitus: at ſi.
Non facienda facies: peccatum ſicito uocari.

¶ Demens: Amens.

¶ Pars in demente eſt mentis: nullam tenet amens.

¶ Deus: Diuus.

¶ Aeternus deus: humano eſt de corpore diuus.

¶ Inter deum & diuum id intereſt: ꝙ deus proprie loquẽdo æternus eſt. Auſo. Aeterne cũ patre manẽs i ſecula regnãs. diu⁹ aũt: q ex hoie deus factus eſſe di/cit: q̃les ſunt dii gentiũ. Vergi. Aſt ego q̃ diuum ĩcedo regina: Iouiſq́ & ſo & c.

¶ Differo.

¶ Differo produco: diffamo: diuido: ſcindo:
Diſto: uel exiſto diuerſus & ordine pono.

¶ Differo ſig. produco ſeu ꝓrogo. Verg. diſtulit in ſæram cõmiſſa pinacula no/ctem. diffamo: ſeu diuulgo. Luc. Candes quum deme iſta foris ſermonibus dif/fers. Ter. nã quod rumores diſtulerunt maniuoli. diuido uel ſcindo: aut diſſipo. Ver. atq́ ar ida differt nubilia. Ter. Miſeram me differor doloribus. Ver. Haud procul inde cite metiumin diuerſa quadrigæ diſtulerãt. Diſto uel diuerſus ſum Ci. Ac uide quid inter noſtram & illoꝝ opinionem differat. diſpono uel in ordi/nem pono. Ver. illeetiam ſeras in uerſum: diſtulit, ulmos.

¶ Dirus.

¶ Infeſtus: triſtiſq́ deum ceu miſſus ab ira.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

Magnus & interdum dirus cenſebitur eſſe.

¶ Dirus ut inquit Nonius ſig. triſte: infeſtum: quaſi deoꝝ ira miſſum. Ver. iii: Ge. priuſquã dira per in cautum ſerpant cõtagia uulgus. Interdum magaum ut ait Seruius, Ver, Iam tum religio pauidos terrebat agreſtes dira loci.

¶ Diſcrimen.

¶ Quum quid ab hoc differt: diſcrimen id eſſe notato.
Sit quoq; certamen: diuiſio: glabra: periclum.

¶ Diſcrimen differẽtiam ſig. Ver. Tros Tyriuſq; mihi nullo diſcrimine agetur. ſignificat certamen. Ver. poſt hos æquo diſerimine piſtris centauruſq; locũ. t. ſ. p. diuiſionẽ uel ſeparationẽ. Ver. uel quo diſcrimine ripas he linqnunt. Cice. in Philipic. Heturiam diſcriminat Caſſius crinium item ſeparationem ut. No. ait quã glabram appellant. unde & diſcerniculum: acus eſt q̃ crines a media fronte diſſeperat: & periculum. Verg. per tot diſcrimiua rerum tendimus in latium.

¶ Diſcerniculum: Incerniculum:
Succerniculum.

¶ At diſcerniculum ſit acus diſcernere crines.
Apta: incerniculum purgat frumenta molenda:
Sunt ſucernicula e ſetis: quæ cribra farinam.
Quadrupedum texta effundunt: ſed cribra feruntur.
Lanea ſecernunt quibus excuſſoria furfur.

¶ Diſcerniculum ut Nonius inquit in uerbo diſcrimen: acus eſt quæ capilos media fronte diſſeparat. incerniculum inſtrumentum eſt quo frumenta purgantur anteq̃ molantur: maius cribro. Pli. Mulum octoginta annis uixiſſe decretũq; ne furmentarii negotiatores ab in cerniculis eum acerẽt. Cato cribrum unũ incerniculum unum. ſecurim unam. ſcamnum unum. ſucerniculum eſt farinarium cribrum quod fit e ſetis equorum. Id uulgo dicitur el ſedazo, Id etiam aliquaudo cribrum dicitur. Ver. in morato. Tranſfert inde manufuſas in cribra farinas excuſſorium autem eſt quo furfur ſecernitur. id fere ex lana caprina fit & uulgo dicitur el burato. cui ſimile eſt aliud polinarium appellatum: quo polem hoc eſt groſſior puluiſculus farine diuiditur, hec Perotus.

¶ Echinus: Echineis.

¶ Caſtaneæ tegmen: piſcis: telluris echinus.
Eſtq; animal: naues echneide piſce morantur.

¶ Echinus ſig. corticem caſtaneæ q quidẽ hirſutus eſt: & ad eius ſimilitudinem dictus eſt piſcis qdã. Pli. Echinus hirſutum genus eſt paruorum piſcium ex cancrorum genere: ad ſimilitudinẽ ſpolioꝝ caſtanearum, Mar. Iſte licet digitos teſtudinem pungat acuta. Cortice depoſito mollis echinus erit: & ad illius etiã ſimilitudinẽ dicitur eſſe animal quoddã terreſtre eiuſmodi corticẽ hirſutũ hñs.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

& græcum est nomen echinos.echineis autem græcum & ipsum nomen piscis genus est paruus in petris uiuens:qui adherens carinis naues retardat.Lucan'. Num puppin retinens euro tendentes In mediis echeneis aquis.

¶Ecclesia Templum.

¶Contio:uel gens est ecclesia dicta uocata.
Templum ædis constructa deo:ferturq; sepulchrum.
Transuersum & mediis tignum quod in edibus extat.

¶Ecclesia græcum & ipsum est nomen.& sign.concionem.certum. congregationem consilium:& eclesiastes dicitur concionator. templum autem signi. ut Festus ait edificium deo sacratum.Verg.Templa Ioui sacro uenerabar sturcta uetusto.& ut idem Festus inquit sign.etiam tignum quod in ædificio transuersum ponitur.sig.quoq; sepulchrum ut Nonius exponit. Verg.Præterea fuit in tectis de marmore templum:coniugis antiqui.

¶Elegia: & Elegeia.

¶Siue elegia tibi:siue est elegeia dicta.
Flebile declarat graiorum docmare carmen.

¶Elegia:que & elegeia profertur.pro metri necessitate: ut flebilis idignos elegeia solue capillos apud Ouid,græcum nomen est significãs carmen flebile seu miserabile.nam eleeo miseror significat.

¶Elephas.

¶Immane est elephas animal:cui uiuitur ætas.
Tertia:castellis molles bello apta ferendis.

¶Elissa:& Dido.

¶Nomen elissa fuit proprium: coguomine Dido.
Fertur:apud Tyrios nam Dido est dicta uirago.

¶Elixum.Lixa.Assum.

¶Elixum dic quicquid aqua fuerit tibi coctum:
Nam ueteres lympham lixam appellare solebant.
In castris Lixas lympham hinc dixere ferentes.
Igne q assudet sine aqua dic quod coquis assum.

¶Elixum dicitur ut inqt.No,quicqd ex aqua mollitur uel decoquit'.nam ueteres aquam lixam appellabant:unde & lixe dicti:qui militibus aquam ad castra uel tentoria ferre solebant' Assum autem ut Varro inquit dicitur id quod ad idem coctum est absq; aqua:ab assudando exigne,

¶Emporium.

¶Publicus emporium locus est:quo multa flui merx.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

¶Emporium græcum nomen est: To emporion & sig. locum ubi merces uendunturː & mercatura exercetur: emporos etiam marcatorem significat.

¶Examen.

¶Examen sit apum soboles exire coacta:
Inde hominum dictum est: aliorumq; : insuper agmen:
Lancis & extiterit lingua: inquisitio ueri.

¶Examen proprie noua apum soboles appellatur. quam parentes exalueribus ad nouas sedes quærendas exire cogunt. Ver. autem quum gentis adultor educunt foetus. Idem. iiii. ge. Vt quum prima noui ducent examina reges uære suo: ludetq; fauis emissa iuuētus: & inde tractum est ut per metaphoram accipiatur etiam pro agmine seu multitudine hominum : uel aliorum se mouentium. Hor. Et iuuenum recens examen eois timendum partib⁹ Oceanoq; rubro & ut Fest. inquit locustarum etiam congregationem sig. examen etiam sig. linguam bilancis seu stateræ quæ quo pondus se uergit exit. Nam ab exeundo examen dicitur. Ver. Iupiter ipse duas æquato examine lances. & significat inquisitionem : seu inuestigationem: ut Festus ait.

¶Exanimo: & Exarnino.

¶Exanimat perimens: prudens examinat acta.

¶Exemplar: & Exemplum.

¶Dicimus exemplar quo plura exempla trahuntur.

¶Exemplar ut Dona. & Festus dicunt: est unde sumimus quod faciamus exēplum uero quod sumimus: & sequimur: aut uitamus.

¶Facies : Vultus.

¶Forma manens facies totilis corporis esto.
Mille potest causis mutari in corpore uultus.

¶Facies totius corporis formam permanentem & non mutabilem proprie sign. & tam de animatis quam de inanimatis. Hor de equis. ne si facies Vultus sepæ decora. Molli fulta pede est emptorem inducat hiantem. Ver. Illi quibus aspera quondam uisa maris facies. uultus autem proprie hominis est qui mutari consueuit: & uel sedatum uel concitatum animum indicat uel lætum uel tristem. Hor. acer & mauri peditis cruentum uultus in hostem.

Facinus.

¶A facio facinus; factumq; : scelusq; notabit.

¶Facinus factum sig. Salustius. Qui aliquo negocio intenti preclari facinoris aut bone artis famam querunt. interdum scelus. Idē. Sed in ea cōiuratiōe fuit. Quin. curtius natus haud obscuro loco flagitiis: atq; facinoribus coopertus.

¶Factio.

¶Factio nobilitas: opulentiaq; ampla uocatur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

Consensusq; hominum: mens coniuncta malorum.

¶ Factio ut Nonius ait. nobilitatem significat. Cecilius altera eorum famam occultabat factio: opulentiam seu abundantiam. Plautus Istas magnas factiones dotes dapsiles. alibi: uostras cum nostris factiones atq; opes. consensum seu conspirationem malorum inter bonos amicitia; inter malos factio.

¶ Fax: Falx: Fauces.

¶ Fax ardet: cædit falx ligna: metit que secat que.
Sunt fauces summum que gulæ atq; angusta locorum,
Plurali tantum solo quoque fauce uidebis.

¶ Faxa afaciendo lumen dicta: ardenté stipitem torrē uel aliā materiam significat. Ver. Iamq; faces & saxa uolant. falx. Instrumentum ad incidendum est & prout alie aliis rebus secandis magis apte sunt ita ēt cognomina sumpserunt ex cōiunctis ut alie fœnariæ alie adoreæ. alie dumariæ q̄ & scripicule qbus secant dumenta ut Varro inquit alie putatorie. alie messorie uocentur. fauces inquit. Pli. summum gulæ significāt: & augusta locorum Syl. Iamq; abeunt. Faucesq; uicitus occupat armis: Pœnus: & fauces pluraliter tantū declinatur si Capro & aliis grāmaticis credēdum est. quāquam etiam fauce in ablatiuo singulari apud poetas inueniamus: Mar. quum flaret madida fauce December atrox.

Fama Fames.

¶ Dira fames hominem contristat: famaque fatur.

¶ Fascis: Fasces.

¶ Fascis onus: Fasces populi dicuntur honores.
Pluralem hoc tantum numerum tonet: illud utrunq;.

¶ Fascis. in si. congeriem lignorum: uel alterius rei significat quam ligando facimus. & onus. Ver. ego hoc te fasce leuabo: & iniusto sub fasce uiam dum carpit. fasces uero pluralis tantum numeri magistratum significāt. Idem non illum populi fasces. Luc. nullos comitata est purpura fasces

¶ Fasti: Nefasti: Festi: Profestiq; dies.

¶ Prætori quibus affari tria uerba licebat.
Do: dico: adicoq;: dies gens romula fastos.
Nuncupat: at quibus hæc ueturum proferre: nefastos.
Fastorum hic libros totius dixerat anni:
In quibus extanat descriptio Festus ut inquit.
Tum festos cognosce dies epulisq; sacrisq;.
Aut ludis superum concessus; siue quieti.
Publica tractarent quibus; & priuata Professos.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

¶ Fasti dies appelabantur: in qbus prætori licebat ius reddere: & uti tribus il/lis uerbis iusdicenti propris: do: pico: addico. nefesti autem dies in qbus id face/re non licebat. Oui. Ille nefastus erit: per quem tria uerba silētur. Fastus erit per quem lege licebit agi: hinc fastoꝝ libri appellabantur ut ait festus in quibus to/tius anni fit descriptio: festi dies autem dicebātur: in quibus epule sacrificia uel ludi celebrantur: aut in quibus se quieti darent: pro festi uero dies: qui homini/bus ad rem uel priuatam uel publicam administrandam concessis erant.

¶ Fastigia.

¶ Summa putant rerum fastigia: nec minus ima.

¶ Festigium altitudinem ac sumitatem operis significat. Ver. & fastigia susci/pit urbis: aliquando profunditatem & imum. Idem Forsitan & serobibus quæ sint fastigia quæras.

¶ Felis: Mustella.

¶ Qui catus est; celebrat nostrasq; domesticus ædes.
Muribus hostis atrox: felem hunc quoq; dicimus esse.
Aelutonq; suo dixerunt nomen graii.
At gale est illis nobis mustella uocata:
Quæ minor ore parit: flauo distinta colore.
Fertur: & excepto duntaxat felle uenenum.
Aspidas id contra tantum docuere salubre.

¶ Felis id animal signifi. ꝙ uulgo dicimus el gatto. catus etiam latine dicitur. græce autem æluros. mustella uero que gale ab illis dicitur eā est quam dicunt la benola colore flauo & parua cuius fel tantum salubre esse dicunt. Pli. & l Ari stoteles contra āspidas cetero uenenum esse. Hæc autem omnia a Perotto late disputantur & comprobantur.

¶ Fero.

¶ Fert: portat: cupit: ostentat: conferit: offert:
Dicit: habes: patitur: ducit: distribuat: & effert:

¶ Ferre portare est. Ver. Vix aliam famuli Phegeus Sagarisq; ferebant. cupe/re. Ouid. In noua fert animus mutatas dicere formas. Corpora ostentare. Ver. Captiuo. siue ut se ferret in auro Venatrix dare. Verg. Ferte citi flammas da te tela: impellite remos. Cōferere. Verg. qbus acer Eryx in prelia suetus ferrema num offerre. Cicero. prohibere suis liberis cibum uestitumq; ferre dicere Ver. & scelus expendisse mærentem Laocboonta ferunt. habere uel ꝓducere. Ver. Si duo præterea tales idea tulisset terra uirus pati: Mart. nam tantus rogo quis ferat labores ducere Vergil. Hinc uia tartarei que fert acherontis ad ondas. dis stubare. Verg. Quippe ferant rapidi secum uerrantq; per aures. efferre uel ex tollere. Mar. laudibus immodicis cares in astra ferant.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

¶ Ficus.

¶ Ficus erit uitium mas quartæ seue secundæ:
Pro fructuq; marem tantum dat norma secundæ:
Vtraq; fœmineum pro fructu: atq; arbore flectit.

¶ Figuræ dictionum quattuordecim.

ut gnatus pro natur.
¶ Prosthesis adiungit capiti: sed Epenthesis addit.
ut induperator pro imperator. ut dicier pro dici.
In medio. Fini cum iungimus est Paragoge.
ut legitis pro colligitis.
Principio quicquam si tollis: Apheresis esto.
ut fac pro face. ut repostum pro repositum.
Apocope extremo: Medio uult Syncopa dici.
ut Italia.
Ectasis extendit: breuia est quæ syllaba: longam
ut nymbosus orion.
Systola corripiens sic dicta. Diæresis effert.
ut aulai pro aulae. ut æripidem, pro æripide,
Ex una geminam. E geminaq; Synęresis uuam.
Vocalem de fine sequens fugat altera uocis.
Vt menincepto quum dicis: & est Synalœphe.
ut mutile & terris.
Ecclipsim uocalis agit simul. m. q; fugata.
ut olli pro illi.
Anrithesi alterius uice littera ponitur una.
ut tymbre pro timber.
Metathesisq;: notas quotiens transponis: habetur.

¶ Fingo.

¶ Fingit componit: simulat: forma: q;: paratq;.
¶ Fingo sig. compono Verg. Persequitur uitem attondens: fingitq; putando Simulo. Afranius. Tu cogita tu finge: fabricare ut libet. Ter. & fringunt quãdã nunc inter se fallatiam formo seu facio. Verg. nec si miserum fortuna sinonem finxit: uanum etiam mendacemq; improba finget paro. Luci. fuga fingitur: timido uadit pede parcitur.

¶ Flagito: Peto: posco.

¶ Flagito mente ardens: graturum peto: debita Posco

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

¶Foedus fœda fœdum. & fœdus fœderis.

¶Crudele: horrendum: deforme est: mobile fœdum.
Hoc fœdus pactum dans fœderis in genitiuo.

¶Fœdus. a. um. sig. crudele. Sal. fœdi oculi: horrẽdum siue execrandum. Verg. Auersusq; refugit fœda ministeria. deforme. Ter. Nunc tibi uidetur fœds qa il/lam non habet. Fœdus autem substantiuum & neutri generis: quod facit in geni/tiuo fœderis. pactũ significat porca fœde hoc est crudeliter interfecta: ut qui/dam putant nam in conficiendis fœderibus mactabatur porca.

¶Fœnus.

¶Fœnus erit proprie terræ fructus: quasi fœtus.
Hinc fœtum soliti numorum dicere fœnus.

¶Fœta.

¶Et plenam appellant fœtam: partuq; leuatam.

¶Fœta plenã seu grauidã sig. Verg. Loca fœta furentibus austris: & quæ iam peperit partuq; lauatq; est. Idem: Fecerat & uiridi fœdam mauortis in antro.

¶Forceps: forfex.

¶Forua capit forceps: calidumq; intellige foruum.
Incidit forfex: ad bella est agminis ordo.

¶Fragro: & flagro.

¶Quæ bene olent: frangrant: quæ sunt ardentia flagrant:
De frango est primum: de flos flãmaue secundum.

¶Fragrare a frango deriuatũ est odorẽ reddere: & bene olere: dictum exeo: ꝙ quæ olẽt: fracta spirãt magis. Verg. Redolẽtq; thymo fragrãtia mella flagrare aũt ut Ser. ait a flãma uel flatu deductum est ardere. Verg. flagrãtiq; dei uultus.

¶Fatria: Glos.

¶Fratria sic coniunx frtris; glos dicta mariti
Est soror: atq; eadem fratris quoq; dicitur uxor.

¶Fratria. ut inquit Festus: uxor est fratris. No. autem dicit fatriæ appellantur quasi fratrum inter se uxores. Glos uero ut Nonius. & Festus dicunt mariti so/ror est: & interdum uxor fratris. ut Nonins refert.

¶Frons frondis: Folium: Frons frontis.

¶Arboris est proprie folium frons frondis. at herbæ
Arboris: & florum folium: frons frontis in ore est.

¶Frons quãdo facit in gtõ dis ꝓprie folium arboris sig. Ouid. frondes ut si quis abida: aut summã lybico de mare carpat aquam. Verg. ii. ge. precipue dum frons tenera imprudensq; laborꝝ. Folium uero. & herbæ & arboris & florꝝ est. Ouid. folia haud ullis labentia uentis. Verg. Et foliis undam tepidi despumat atheni.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

Frustra: & frustra.

Frustra notant partes: incassum dicito frustra.

Frustum dicitur cuiusq; rei particula: q facile feratur. Verg. pars in frustra secant. Mar. cato. Frustro panis cōduci pōt uel uti taceat: uel loquatur. Frustra autem in cassum sig. Verg. Ni frustra augurium uani docuere parentes.

Fugo: & fugio.

Ense fugo obstantes: fugiunt quos insequor ipse.

Funda.

Rete uocant fundam: quod in orbem spargitur: estq;
Marsupium reti simile: in quo plura feruntur:
Circulus ex auro: quo gemma inclusa nitescit.
Atq; instrumentum: quo saxa e fune rotantur.

Funda genus retis est dictū: quod fundatur: orbem: hoc alio noīe reticulum appellat. Verg. Atq; ali9 latum funda iam uerberat amnem. Significatq; Marsupiū simile reti: in quo peccuniæ & alia geruut. Macrobius Solebat decendēti a palatio cæsari honorificum aliquod epigrāma porrigere græculus &c. quumq; accessisset ad sellam demissa in fundā paupere manu paucos denarios protulit: quos principi daret &c. Significat etiam circulum ex auro siue ex alio metalto quo gēmæ ita nectuntur: ut aurum non nisi margines amplectatur. Pli. Quam obrē præstatiores funda clauduntur. Idē funda includuntur perspicue cæteris subiicitur aurichalcum. Funda etiam nistrunētum est funiculo factum: quo iactātur lapides. Ter. Nimis uellem funda tibi dari quo illos occulto cæderas.

Fundo.

Do: dico: dimitto: fugo: prosterno & fundens.

Fundo ut Noni. inquit significat dare. Ver. Ipsa tibi blandos fundent cunabula flores. Dicere. Idem. Talia fundebat lachrymans. Plau. in asinaria. Ne ille ecastor fœnerato uerba fundit. dimittere. Ver. ruuntq; effusi carcere currus. Idem x. Trisq; a uertice flamma fundit. fugare siue profligare. Ver. illi etiam si quos obscura nocte per umbram fundimus insidiis. Prosternere. Idem. Nec prius absistit: quam septem ingentia uictor corpora fundat humo.

Fundus fundum.

Fundus agrum signat quod plurima fundat in annos.
Pars imma est liquidi fundus: fundumue capacis.

Furie tres.

Tres furiæ stigiis habitare feruuntur in oris:
Tisiphone: Allecto. sed tertia dicta Megera:
Vlciscens prima: hæc non cessans: illa odiosa est.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

¶Furiatus. & furiosus.

¶Is furiatus erit: faciet quem causa furentem.
Pertui recipit furiosus damna furoris.

¶Furiatus a furioso sic distinguit: ut furiatus sit: q fuerit. i. ira exagitatur. Ver. nõ tullit hanc speciẽ furiata mẽte choreb⁹. Furiosus autẽ a quo furor nunq̃ recedit: & tunc descẽdit a furo: q̃ est insanio Plau. is plane furit: qd agat: nõ uidet.

¶Ftrtum.

¶Insidiæ: & latitans omnis surreptio: Frutum est.

¶Furtum insidias sig. Sal. meta gentis ad furta belli peridonæ. Ver. furta paro belli connexæ in tramitte siluæ armato ut binas obsidã milite fances. Furtum ꝑ omnia furtiua surreptione accipitur. Ver. Vlcani martisq̧ dolos: & dulcia furta: inde & furtum ꝑ adulterio capitur. Tibullus. Cæleri uult sua furta uenus.

¶Gallus.

¶Mobille gallus erit populus equem gallia mittit.
Est auis hic gallus: proprium fluuiiq̧: uiriq̧.
Et comites diuæ Gallos dixere cybellis.

¶Gaza.

¶Persica uox gaza est: & opes quascunq̧ notabit.

¶Gemini.

¶Sunt gemini duo: sunt similes pariter quoq̧ nati.
Nomine quos alio ueteres dixere gemellos.

¶Gemini duo dicuntur. Ver. sunt geminæ somni portæ: Similes Pacuuius par fortitudo gemina cõfidẽtia Nati ex uno utero eodẽ die ẽt si plures sunt quã duo Ver. geminos huic ubera circum ludere pendẽtes pueros. Et hi etiã gemelli uocant. Idem Modo nãq̧ gemellos spẽ gregis ah silice in nuda connixa reliquit.

¶Gerræ: Gerro: & Congeerro.

¶Dic nugas gerras: ugator Gerro. simulq̧
Exercens nugas: Congerro est nomine dictus.

¶Gerræ nugæ appellant̃ ut Festus & No. dicunt. Et ide gerro onis nugator dr̃. Pla. i tru. Ite ite hac simul mulieri dãnigeruli foras gerrones bonoꝝ eragoge. & cõgerro: q simul nugas & ieptia exercet. Pla. i Moste. nũc ego me illa ꝑ posticũ ad cõ gerrones cõferã. Idẽ in eadẽ. Capio cõsiliũ ut senatũ congerronẽ conuocẽ.

¶Gero:

¶Qui facit ille gerit: gerit & qui portat: habetq̧.

¶Gerere ẽ facere. Ver. gerit: tecũ talia gessi magnanimũ æneã & c. Portare idẽ Bella manu lætũ q̧ gero: habere. Idẽ & nos aliquod nomẽq̧ decusq̧ gessimus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

¶Gestio.

¶Gestire & cupere est: lætumq; existire uerbum.

¶Grauis.

¶Fœcuudis grauis: atq; nocens: grandæuus: amarus.
Pondus habens: ualidus sapiens: & dignus honore.
Languidus & multus: plenusq; putabitur esse.
Dicq; Grauem grauidam: Grauis est quoq; sæpe molestus.

¶Grauis. ut No. inqt fœcuudũ sig. Ver. Quid labor aut bñfacta iuuãt: qd no/mere terras inuertisse graues nocẽtẽ. Verg. iii. geo. galbaneoq; agitatur grauis nidore chelydros. Tullius de offĩ. Et graue aduersariũ imperii sustulisset. grande num. Ver. hinc grauis. Entellũ dictis castigat accesse: Amarũ Varro Absentium ut bihã graue ecastor leueq; robur. Põderosum. Verg: uomis & inflexi primum graue robur-aratri. Ter. hui tam graues hos q̃so ualidius Ver. ferit ense grauem tybreus obsyrim. Ci. Copia de ꝑmi maior grauissimorũ exẽplorũ põt. Sapien/tem cum auctoritate. Ci: li. i. de officiis quæ grauis & fortissimis ciuis & ĩ hortẽsio qd enim Herodoto dulcius aut Thucidide grauis. uenerandum siue honore dignum. Ver. Tum pietate grauem ac meritis. Languidum ut donatus inquit. Verg. iii. g. Hunc quoq; ubi morbo grauis: aut iam segnior annis deficit: Abde domo. Multum. ut No. ait. Lu: humana ante oculos fœde quum uita iacere in tereis oppressa graui sub religione. Varro. ubi graues pascuntur: atq; aluntur pauonum greges. Planum. Ver. Non in sueta grauis tentabunt pabula fœtas. Grauis etiam grauidum sig. Aer. Donec regina sacerdos. Marte grauis. Et mo/lestum Ci. ꝙ nunq̃ senectutem tibi grauem esse senserim. Idem facilius in mor/bos Incidunt adolescenres grauius egrotant.

Haurio.

¶Accipiens haurit: quiq; extrahit: euacuatue
Aspicit: atq; auide sumit: tenet hic simul haueit:
Confudiens pariterq; luens hauritq; fatigans.

¶Haurire est aceipe. Verg. x. æue. Simul hoc aio haurit: & in q̃rto. Vocẽq; his auribus hausi. Extrahere uel euacuare. Luc. qñ haurire aius musaꝝ & fortia ge/stit. Aspicere uel uidere. Vergi. hausitte cœlũ: mentẽq; receptt: Auide sumere. Ver. i. æue. Ille impiger housit spumantẽ paterá tenerei Ver. iiii. ge. Medium sol igne⁹ urbẽ hauserat. Cõfodere uel uulnerare. Ver. ꝑ tunicã squalẽtẽ auro latus haurit aptum. Luere. Ver. Spero eqdẽ mediis: si qd pia numina possunt. Suppli/cia hausuꝝ scopulis. fatigare. Ver. Exultantiaq; haurit corda pauor pulsaus.

¶Hesperus: Lucifer: Venus.

¶Hesperus aut uesper sub noctem stella refulget.
Lucifer & iubar est: & Phosphoros hæc quicq; mane.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

Nocte eademq; Venus ſimul appellata dieq;.

¶Hora & Ora.

¶Hora aſpiratum tempus: uel temporis eſt pars.
Non aſpiratum regio: & pars ultima rerum.
Aut quo firmantur naues in littore funis.

¶Hora: ut inqt Perot⁹: quum aſpiratione ſcribit᷑: tempus ſig. hoc eſt quãcunq; æternitatis partẽ: ſiue annuũ: ſiue diurnũ: ſiue nocturnũ ſpacium ſig. hic quattuor anni tpa. Ver. æſtas autumn⁹ & hiems horæ appellant᷑: & ptes ĩ q̃s dies & nox diuidunt᷑ horæ dicunt᷑. Ora aũt ſine aſpiratione regionẽ ſig. Ver. troiæ q primus ab oris. & extremitatẽ cuiuſq; rei. Ver. & mecũ ingẽtes oras euoluite belli hinc ueſtimẽtorũ extrema oræ dicunt᷑. Ora ẽt funis ẽ: quo nauis ad terrã ligat᷑. Liui⁹ ĩ ipſis quoq; trepidatũ nauib⁹: dũ ne hoſtes cũ ſuis irrũperẽt trahũt ſcalas oraſq;. Quin ꝓmittamus uela uentis: & oram ſoluentibus bene præcemur.

¶Hoſpes.

¶Suſpetus fertur: ſimul & qui ſuſcipit hoſpes.

¶Inſenſus & infeſtus.

¶Inſenſus uehementer erit mihi percitus ira.
Infeſtus properans contra: grauiterq; moleſtus.
Cuiq; aliunde malum impendet: uel qui inferat ipſa.

¶Infenſus dr̃ q ira ĩ aliũ elat⁹ eſt: & odiũ gerit & ut inqt Seruius pluſq̃ inimicus. Ver. inſup ipſi Dardanidæ infenſi pœnas cũ ſanguie poſcũt. Infeſtus autem ut inqt. Au. ge. eũ ſig. q malũ ĩfert cupiã: & cõtra eui aliũde impendet malum is quoq; infeſt⁹ dr̃: dicit᷑ q; a feſtinãdo: ut idẽ diſſerit: nã qui inſtat alicui: eumq; ꝓperãs urget: opprimereq; eũ ſtudet feſtinatq;: aut cõtra de alicui⁹ periculo & exitio feſtiuat᷑: is uterq; infeſt⁹ dr̃: ab inſtãtia fraudis quã uel facit uel paſſurus eſt.

¶Inuidus: & inuidioſus.

¶Alterius lætis dolet inuidus: Inuidioſus.
Idem erit: & pariter cui ſæpius inuidet alter.

¶Inuidus is dr̃ ut Perotus ſcribit: qui actu alicui inuidet: inuidioſus aũt ut au. ge. dicit q morbo inuidẽtiæ laborat. Oui. tẽpus edax rerũ: tuq; inuidioſa uetuſtas. Idẽ. Ante iouẽ paſſis ſtetit inuidioſa capillis: aut cui ab aliquo inuidet᷑. Oui. pactolonq; petit. q̃q̃ non aureus illo tpe: nec caris erat inuidioſus harenis.

¶Iter.

¶Non habilis plauſtris iter eſt uia: & actus eundi.
Seu perageret terras: ſeu forte quis æquoris undas.

¶Iter ut Paulus iuriſcõſultus inqt: uia eſt qua ueniculũ ire nõ poteſt. nã uia proprie eſt qua uehiculũ poteſt ingredi. & actum eundi. Iter ſig. ſiue in mari ſiue in terra. Vergil. hac iter elyſium nobis. Terẽ. Ain tu tibi hoc incommodum eue/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

nisse iter: Non hercle dici potest quantum re ipsa nauigare incommodi est.

¶ Ius.

¶ Ius rectum: & liquor est: coniunctio religiosa.
Iusticiæq; locus: libertas: siue potestas.

¶ Ius dr̃ secundum iurisconsultos q̃ rectum: semperq; bonum & equum est. Ius ēt liquorē sig. eorum quæ coquuntur & coquaria pertinet. Ply. Ius decocte cum posca pernionib⁹ ꝓdest. ius quoq; ꝓ necessitudine ponitur: seu coniunctione religiosa: ut est mihi cum illo ius cognatiōis aut amicitiæ: ius itē locus est in quo ius redditur: appellatiōe collata ab eo quod fit: in id in quo fit: & ius ꝓ libertate auctoritate uel potestate atq; licentia quadam capitur. Ci. quare suo iure noster ille. Ennius sanctos appellat poetas. Idem pro meo iure dico: quasi confidenter.

¶ Iustitie: & iustitium.

¶ Iustitia est cunctis reddes sua debita uirtus.
Iustitium: quotiens bello uel funere ius stat.

¶ Iustitia ut omnes fere iurisconsulti dñt uirtutē eā sig. qua unicuiq; tribuitur qd̓ suū est iustitiū autē dr̃ id tēpus quo ius non redditur: uel ꝓpter bellum incumbēs: uel ꝓpter funus aliquod faciēdum. Lucanus. fetale per urbem Iustitium.

¶ Lacteo: & Lacto.

¶ Lactentes pueros: lactantes dic genitrices:
Fallentes etiam lactantes dicimus esse.

¶ Lactere & lactare. Ser. in eo differre ait: q̃ lactere sit lac surgere. Lactare uero ac p̃bere sed & lactare ut dicit No. sig. mulgere uel inducere: & ut Do. inquit dulcedine aliqua tenere & ad psuasionem inducere. & ut sic fructrari & fallere Ter. nisi me lactasses amentē: & falsa spe ꝓduceres. Idem. eorum animos lactas.

¶ Lar.

¶ Lar deus esse domus: & lar domus ipsa putatur.

¶ Lasso: & laxo.

¶ Lasso fatigo notat: laxo extendo: atq; remitto.

¶ Latex.

¶ Et lympham, & uinum laticem dixere: quod illa
Aut latet uenis, aut fonte, hoc uase, uel uua.

¶ Lego legis.

¶ Qui legit ille oculis percurrit scripta legitq;
Accedens: hærensue: legit qui colligit & qui.
Præterit: & spetat: qui surripit: eligit atq;.

¶ Legere est oculis scripta p̃currere. Ver. At simul heroū laudes: & facta parentis. Iam legere. Pli. Dum maioꝝ suoꝝ laudes in atrio legeret: Accedere & adhe

rere. Verg. Ades. & primi lege litoris oram. Colligere. Verg. q legitis flores: & humi nascētia fragra. Idē atq3 omnis nauita ponto humida uel legit. Præterire. Vergi. littoraq3 Epiri legimus. Idem & crebris legimus freta cōcita uētis. Spectare. Ver. quin protinus omnem perlegerent occulis. Idem. Vnde omnes ordine possent aduersos legere. Surripere. Ver. uel que sub legit tacitus tibi carmina nu per. unde sacrilegi res sacras surripiun. & sacrilegium. Eligere. Vergi. Ipse ego cana legam tenera sanguine mala. Cicero. Cætera ita demum legere debemus: si naturæ non repugnaut.

¶Lego legas: Allego: Delego: Relego: Ablego.

¶Legat qui mandat: decernit: constituitq3.
Allego adduco: mittoq3 notare putatur.
Delego demando alii: committoue quicquam.
Extorrem profugumue facit: quicunq3 relegat.
Ablegat mittens alio: quem nolit adesse.

¶Lego as. sig. mādo decerno: delibero: seu constituo: ut testator liberto suo argenti poudo decem legauit. hoc est mandauit decernit uel constituit ex hrditate sua. x. pondo argenti liberte suo referri. Inde legatum deliberatio hereditatis: quam testator ex eo quod uniuersum heredes foret: alteri collatū uoluit. Allego adduco Pli. Tum multa allegauit: quæ ad rem propositam pertinere minime uidebātur. Interdum mitto. Plau. Quin. ea ipsa me allegauit: qui ipsam accerse rē. Delego demādo. cōmitto. Cic. Post delegatā mihi hauc prouinciā. Sueto. Nulli delegauit officium suū: ut nō adiiceret scit qd mihi opus sit &c. Relego est exulem facio. Suet. Dum sororū suarum corruptores relegasse. Ablego alio mitto. Teren' A liquo est mihi ablegandus: dum parit philomena.

¶Lens lentis. Lens lendis. Lentigo.

¶Lenem animum generans lens lentis dicta legumen.
A lædo est animal capiti lens lendis iniquum.
Par lenti rubicundo notu est: letigoq3 uultus.

Lens. tis. ut inquit Prisc. leguminis genus est. dicta a nomine lenis. i. mittis eoq3 lenem animū facit: ac generat. illis: qui eo leguminis genere utūtur. Ply. Inuenio apud ueteres autores equinimitatem fieri uescentibus lentē. Lens uero lendis faciens in genitiuo: ut idem Prisc. inquit animal fœdum est capitis: ex quo formatꝰ pediculus. Lentigo aūt macula est in facie ad lentis similitudinem: & rubri coloris: quæ lentigo alio quoq3 nomine neuus dicitur.

¶Lentus.

¶Flexibile aut molle est lentum: tardumq3 tenaxq3.
Frigidus: & facilis: qui exercet & ocia lentus.
Comositum plenum: sed denotat ut lutulentus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

21

¶Lentus ut No. ait. flexuosum aut mollem sig. Ver. Lenta salix quantum pal/lenti cedit oliuæ tardum. Ci. de republica. Marcellus qui tum tacebat: pugnax maximus ut cõsideratus: & lentus ut scitis dici solebat tenacẽ. Plau. quã lentum est & uisco simille. Idem in menechmis lenta uincla sunt escaria. Frigidũ ut Ser/uius. ait. Ver. Noctis lentus non deficit humor. Facile. ut No. ait. Lucillus quot ta senex crassi pater magnꝰ trico fuit nummarius soluere nulli lentus. occiosum seu securũ. Verg. Nos patriam fugimus: tu tytire lentus in umbra. In composi/tione autem plenum sig. ut somnolentus temulentus. & similia.

¶Lepus: Lepor.

¶Est animal lepus: in uerbis lepor apta uenustas.

¶Lætus: & lætum.

¶Lætum hilarem dicunt fundentem gaudia mentis.
Festinum aut alacrem: plenum pinguem: atq; feracem.
Et lætus locus est: lætos faciens habitantes.
A lato est lætus: Lætum autem de leo uerbo.
Aut lethum a lethe: quæ obliuio dicitur est mors.
Extremum aspirat: tenuem leo. t. dat habere.

¶Letus a lato deducit': qa q læti sunt dilatare quodammodo prægaudio faciem uidẽtur sig. qꝫ lætus eum: q hilaritatem quam intus habet: etiam uultu ostendit. Lætari. n. ut Lau. ait ꝓprie est extrinsecus: gaudere uero intrinsecus. Ver. uixe cõspectu siculæ telluris ĩ altum uelle dabãt læti sig. festinum: uel alacrem. Ala cer. n: est q præ gaudio est euasi aliis acer. Ver. Impio læti parent: & iussa faces/sunt. plenum Idẽ læta magis pressis manabunt uberẽ mammis pinguem. Idem qd faciat lætus segetes feracẽ. Idẽ glãde sues læti redeunt: & lætus appellatur q nos lætos facit: sicut tutũ locũ dicimus: cui nos tutos reddit: sic lætam porticum dicimꝰ. Lætum aũt genere netro a leo uerbo quo ueteres usi sunt ꝓ deleo: mor/teꝗ sig. qm̃ mors oia deleat: uel lethum cũ aspiratione a græco lethe: quæ obli/uionem sig. quia mort omnium nos obliuisci facit: quæ in hoc mundo sunt.

¶Libera: & litare.

¶Oscula qui leuiter tetigit pateramq;: dapesq;.
Libat: uel superis qui munera portat: & offert.
At qui sacrificat Litat: & qui numina placat.

¶Liber: libertus: & libertinus.

¶Sit liber hic libri codex: & in arbore cortex.
Baccus liber erit: quiq; est non corpore seruus.
E seruo liber factus libertus: & idem.
Libertinus erit: fixum idq;: hoc mobile semper.

¶ Liber bri igtō prima bre. codicē sig. Oui. parue nec inuideo sine me liber ibis in urbē. & ēt corticē q̄ ligno adheret. Ver. nec si quum moriens alta liberaret in ulmo. Liber uero quod liberi in gtō facit: & habet pri. lon. bacchū deum sign. Ver. liber & alma ceres: ex eo dictus: ꝙ libertatis deus apud maiores habitus est: ut Ser. ait & aliq̄n ꝓ ipso uino ponit. & signi. eum q nulli subiectus est. Mar. in te q dicit Cottile liber homo est. Libertus dicit q e seruo liber factus est. Vlpian⁹ eum libertum diffinit: quē qs e seruitute ad ciuitatem Romanā ꝓduxit. estq3 libertus substantiuum libertinus autē adiectiuum est: & eiusdē cū liberto significatiōis cuius relatiuū est ingenu⁹. Dicimus ergo aliquē esse seruum: uel lebertū Ingenuum uel libertinum: & idē est dicere se natū libertino patre: q̄lis fuit Horatius: ac si diceret ex patre liberto: hoc est q quum seru⁹ fuisset: libertus deinde factus est: nam indocte id dictum est libertinum esse ex liberto patre creatum.

¶ Lima: limax: limes: limen: limus.

¶ Quæ radit ferrum; lima est: hic cochlea limax:
Terminus est agri: transuersaq3 semita limes.
Infermum ac superum retinebit ianua limen.
Interiorq3 domus pars est: ingressus & omnis.
Hic limus cœnum: obliquus sit mobile limus.

¶ Lima instrumentū est frabrile ut Var. inqt: quo poliunt cætera. Limax cis: genere masc. aīal est notum: dictum a limo, quod est erado & aufero. eo ꝙ querat semp ut auferant. Colu. implicetus cōcle limax: hirsutaq3 cāpe: limes itis sig. terminum agri. Ver. limes agro positus. interdum uiā trāsuersam ut Fest. asserit. Limen non solumq3 subpedib⁹ est: sedēt ꝙ supius est ingressus: ut Nonius. ait: & ut Ser. ait est interior pars dom⁹. Ver. penetrāt aulas & limina regum. & ois ingressus. Ve. limē erat ceceq3 fores: & pui⁹ usus & ēt sig. locū stādi ut idē. No. ait Ver. Corripiunt spacia audito limenq3 relinquūt. Lim⁹. m. g. cœnum. sig. Ver. limus ut hic duresit: & hæc cæra liq̄scit. lim⁹. ma. mum adiectiuū obliquum sig. & oblique spectātem. Ter. ego. limis specto oculis: sic per flabellum clanculum.

¶ Loco.

¶ Constituet, nuptumq3 locans dabit atq3 reponet,
Et præcio facienda dabunt: uel habenda locantes.

¶ Locare est ostituere. Ver. hic alta theatri fundamēta locāt alii. Nuptum dare siue marito dare: ut No. ait. Plaut⁹ uirginē habeo grādē dote cassam: atq3 illocabilē: Ter. ꝙ si filiā suā unicā locaret. reponere. Plau. dum aulā domi locatā perquirit ablatā reperit: p usum alicui⁹ rei ꝑtio cōcedere. Ci. uxoris fundus erat colono locatus. uel opus faciendū pretio dare Ci. uel ꝙ locatio ipsa ꝑtiosa ut ait No.

¶ Lustro.

¶ Circuit: illustrat: circunspicit: expiat: atq3
Perspicit; & sequitur: scortatur deniq3 lustrans.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

¶Lustrare ut No. ait est expiare aluendo: hoc est soluendo & liberando. Ver. & quum lustrabimus agros Circuere Idem Lustrat Auentini montem illustrare. Idem postera phœba lustrabat lampade terras orta dies. Circunspicere. Verg. omnia collustrans hanc primum ad littora classem conspeci uenientem. Ci. in tuscu. ego ducem omnia collustrãtem oculis perspicere seu agnoscere. Ver. Ille os oculosq; loquẽtis Iam dudum: & totum lustrabat lumine corpus. Cic. offici. Sed quum omnia ratione animoq; lustraueris. Sequi. Verg. At mecũ raucis tum uestigia lustro. scortari. Plau. Lustrãtur: comedũtq; quod habẽt. Lucilius: quem sumptum facis in lustris circum oppida lustrans.

¶Lustrum.

¶Lustrum annos signat quinos sedemq; ferarum.
Cuius ad exemplum: lustrum dixere lupanar.

¶Lustrũ tempus quinquennale signi. ut Varro inquit a luendo. i. soluendo: q quinto quoq; anno uestigalia & tributa per censores soluebãtur: uelut Seruius ait: quia post quinquennium una quæq; ciuitas lustrabatur. Significat etiã sedẽ siue habitacula feratrum. Verg. Nõ absunt saltus: ac lustra ferarum. Idem quũ uitam in siluis inter deserta ferarum lustra: domosq; traho. Et lupanar. Plautus liberis lustris studet. Ci. in philippicis uino lustrisq; confectus.

¶Malus: & Malum.

¶Hic mihi uela gerit malus poma hæc tibi malus.
Hoc malum est pomum malus est sed mobile paruus.

¶Mãneo.

¶Expectat quicunq; manet: tum dico manere.
Qui remanet: sistitq; loco: uel fixus inhæret.

¶Manere expectare sig. Plau. ego hic te manebo Ver. Te turne nefas: te triste manebit supplicium. remanere. Ter. tñ ut ibi remanere reperit Plautus. Ah q̃to amplius uelerẽ: si hic maneres loco sistere. Ver. manet iperteritus hoste magnanimum expectans. fixum in gærere. Ver. manet alta mente repositum. Iud. p.

¶Manus.

¶Turba manus fertur: pars corporis: atq; potestas.

¶Manus turbã seu multitudinem sig. Verg. hic panus ob patriã pugnãdo uulnera passi. interdũ partẽ corporis sig. in qua digiti sunt dicta ex eo q a brachiis manet. Ver. q nr̃æ uenere manus. Ouid. uix bene barbarica græca notata manu. Et manus potestas dr̃. ut quum dicimus. In manu est. i. in potestate.

¶Mentiri & Mandacia dicere.

¶Mentitur qui alium fallit: nec fallitur ipse.
Fallitur haud credens falli mendacia dicens.

¶Inter mentiri & mendacia dicere: No. hanc differētiā ponit ex. P. Nigidii au/ctoritate. ꝙ mentiri sit alium fallere: & seipsum non falli. At Mendacia dicere sit: quum quis id asserit: quod uerum credit: & tamen fallitur.

¶Ministerium: & Misterium.

¶Esse ministerium famulatum scito: & minister.
Quem facit: a mystis misteria sunt sacra dicta.

¶Inter ministerium & Mysteriū hoc distat. ꝙ ministeriū a manibus deriuatum ꝓprie sig. obsequētiā: & opam ministri. Et p metaphorā ēt ꝓ q̄cūq; actiōe ponit̄. Ver. de rege latio. Auersusq; refugit fœda ministeria: mysteriū uero a myssis de/riuatū. Myste. n. græce dicuntur sacra discētes. sig. sacra siue arcana & misteria.

¶Mola.

¶Est mola: qua molimus: dum circumfertur in orbem:
Far tostum sale conspersum Mola: dictaq; sacris
Victima qua aspersi culterq; focusq; solebat.

¶Mola a moliēdo dicta: quia mola℞ motu eo cōiecta molliuntur ea est: q̄ grana molunt̄ & sig. ut Fe. ait far tostū sale ospersum. ꝙ eo mollito hostiæ aspguntur.

¶Moles.

¶Forma rei moles: fertur cuiuslibet ampla:
Pondus item: & portus qua excluditur æquoris æstus.

¶Moles dicitur proprie magnitudo cuiusq; rei. Verg. vi. æne. Totāq; infusa p artus meus agitat molē. i. magnitudinem mundi: & in secundo qno molem hanc inanis equi statuere. Sig. etiā pondus seu difficultatem. Vergi. tantæ molis erat romanā condere gentem. Item sig. materiam illam saxorum: uel alterius rei quæ opponitur fluctibus: & estui marino ad portum tutelam Hor. contracta pisces æquora sentiunt: Iactis in altum molibus.

¶Molio.

¶Molitur facit: ædificat: parat: atq; cubernat.

¶Moliri q̄q̄ pro uarietate appositi uarie exponatur: sæpius tamen est facere. Ver. Inde datum mollitur iter. Edificare idem. Moliri arcem. Parate idem clas/semq; sub ipsa: Antandro & phrygiæ mollimur montibus ide. Gubernare. Idem & manibus mollitur habenas.

¶Mollis.

¶Mollis opportunum: placidum: leue: dulce: solutum:
Maturum facile: & tenerum: domitum que notabit.

¶Mollis opportunum & tempestinum significat. Ver g. sola uiri: moles aditus & tempora noras. placidum. Ci. Hānibalem iuueniliter exultātem patienti a sua molliebat. Leue uel contemnendum. Verg. tua. Meconeas haud mollia iussa. dulce uel iucundum. Idem Mollesq; sub arbore somni. Solutum uel effœmi/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

natum ut mollem iuuentutem: mollem hoiem dicimus. Maturum, Verg. casta/ neæ molles: & ut uina mollia appellamus: defecata: & asperitate carētia facile. Verg. Molliq3 iugum dimittere cliuo: & in geor. Castaliam molli diuertitur or/ bita cliuo. Tenerum contrarium duro. Idem Mollibus est ratis para ad fabrila surgit: Domitum. Idem Belgica uel molli melius ferret esseda collo.

¶Moriger: Moratus: Morosus.

¶Moriger obsequitur, moratus moribus undat.
Difficilis querulus ue solet morosus haberi.

¶Nauci.

¶In glandis nucis in medio membranula nauci est.
Aut oleæ nucleus; fuerit nucis atq3 putamen:
Pro nihil accipitur: Nam Plautus nauci homo dixit.

¶Nebulo.

¶Et nequam & fallax Nebulo: uanusq3 putatur.
Sit quia non pluris nebula eum: quam percita uentum.

¶Nebulo ut festus inquit nequam hominem: uel fallacem: ac uanum signifi/ cat & idem sentit Nonius: eo q non pluris sit quam nebula: uel quia mollis aut inanis ac uacuus sit: ut nebula qui & alio nomine tenebrio appellatur. Teren. Nebulonem hunc certum est ludere. Luci. nugator qdem: ac nebulo fit maxi/ mus. multo. Ver. Mar. curius consul quem delectum haberet: nec citatus tribu/ nus respondisset: uendidit tenebrionem.

¶Nepos.

¶Ille nepos mihi sit; quicumq3 auus ipse putabor.
Natus is est nati; ceu post mihi natus ab illo:
Estq3 ex fratre nepos dictus mihi siue sorore:
Quem meus aut frater: soror aut mea protulit ex se
Tum descendentes omnes dixere nepotes.
Fertur & ille nepos qui uiuit luxuriose:
Rem quia tam curet: quam cui pater atq3 auus extant.
Eq3 nepa hunc alii dicunt; quæ scropius esse.
Creditur: & genitos a sese deuorat omnes
Dempto uno qui se matris sub clunibus addit.

¶Nepos ut Festus inqt & Pris. dr filius filii quasi natus patri post filium Dici/ tur etiā nepos filius fratris uel sororis sed addim⁹ semp ex fratre uel ex sorore ut hic est mihi nepos ex fratre uel nepos ex sorore. Et nepotes ēt generaliter pro posterioribus aut descēdentibus usurpat̄. Vergil. forte. recensebat numerum ca

rosq; nepotes. Nepos ēt dr̄ luxuriose uitæ homo. ut Acron No. & idē Fest⁹ inquiunt: eo ꝙ non maior ei sit rei suæ familiaris cura: q̄ cui pater atq; aus adhuc est iin. qa nullā hn̄t libertatē ut pote q patri atq; auo subiecti sunt multo plura cō sumunt. q̄si ipsi reꝝ domini essent & res sua ageretur. Aliq aūt dicūt nepotem in hac significatione deriuari a nepa: q̄ idē est: ꝙ scorpi⁹. Pl u. retrouersum cedā ad parietē: imitabor nepā. hui⁹ autē naturā eē inqt. Pli. ut ēt natos suos deuoret ex/cepto dūtaxat uno: q se sub mr̄is clunib⁹ abdit: & sic i illo repatio gn̄is cōsistit.

¶Nympharum diuersa nomina & loca.

¶Nereidas dixere maris. Dryadasq; uocarunt.
Syluarum ac nemorum: Sed hamadryades simul ortæ:
Cunq; suis pariter capiunt fata ultima truncis.
Naiades fluuiis uel fontibus: atq; napæe:
Montibus at ovmphæ uersantur Oreades altis.

¶Nymphæ marinæ Nereides appellātur a Nereo matris deo: qui illas ex dori sorore & cōiuge dr̄ genuisse. Dryades syluaꝝ & nemoꝝ nvmphæ sunt: dicte a Drys quod apud uet eres græcos oēm arborem significabat. q̄uis postea ꝓ q̄rcu tm̄ accipiat̄. Hamadryades q̄ eum ipsis arboribus simul nascuntur: & moriūtur ab hama qđ sig. simul & drys arbor. Naiades & Napææ fontium uel fluminum sunt a uerbo græ. Nao quod sig. fluo: he a græcis Naiades a nostris Naiades di/cuntur. Oreades montium nymphæ sunt dicte ab Oros: quod montē significat.

¶Nomen: Prænomen Cognomen.

¶Id nomen retiuet proprium: quod quisq; uocamus.
Præpositumq; illi: Prænomen dicitur esse.
Cumq; illo adiunctum semper Cognomen habeto.
Sue magistratus: uitium: discretio uirtus:
E uentus: siue ars: siue id Cognatio reddit:
Lucius: ut Paulus: fabius Cantator amyntas
Pastor: Vergilius Maro. Tarquiniusq; superbus.
Fama quoq;: & laus est: & gens aut factio nomen.
Agnomen fugias quod subticuere diserti.

¶Nomen dicitur a nosco: qa per id qcqd noīamus agnoscimus: & ut No. ait est ꝓpriū uocabulū singuloꝝ. Veg. Nomen aui referēs priamus. Idē. Cui noīa mille: mille nocēdi artes. Et nomē signi. famam seu gloriā. Idē Et nos aliqđ no/menq; decusq; gessimus. Interdum laudem seu decus. Idē. Auulsumq; hemeris caput: & sine nomine corpus: aliquando gentem: seu: factionem. Idem nostrum ꝙ in nomē itur as. Prænomē id dicitur: quod nomini ꝓprio præponitur. Et co/gnomē, ꝙ cū noīe ponit̄: hoc est quod seqtur ad nomē: q̄cumq; id cā fiat & siue magistratus: siue uicii: siue differētie: seu uirtutis seu cognatioīs gr̄a: seu demum

ab euentu aliquo ut in exemplis in contextu appositis. Lucius.i.n. pnomen est: quod alias Public⁹: alias Eneus dicit: & id qdem semp præponitur. Cætera uero sequuntur: ut Fab. contator Amyntas pastor. Ver. Maro. Tranqnus superbus Nam id penitus explodendum. Agnomen ab euentu addi: quod quidem est uanissimum. Nec uox illa agnomen apud idoneos autores facile reperietur.

¶Notus: Nothus: & Spurius.

¶Cognitus est primam longans: & mobile notus.:
Corripiens fixumq; notus sed dicitur auster.
At nothus aspirans infami est editus aluo.
Incerto spurius fertur genitore creatus.

¶Notus. a. uni. prima longa participiū est a uerbo noscor ris & sig. cognitum Iu. Nota magis nulli domus est sua. Notus. ti. m. g. qui græ. notos dicitur. uentus est alio noie. Auster nominatus a latinis & habet pri. brc. Ver. una eurusq; notusq; ruūt. Nothus uero cum th. & prima item bre. græce notos dicitur. & sig. eum qui sit genitus ex matre ignobili: siue ex adulterio. Spurius autem dicit qui ex incerto patre genitus est: unde & uersus spurios apoellamus: qui sunt incerti auro. Auso. quinq; nota spuriis uersibus apposuit.

¶Noxa: Noxia: & Noxius.

¶Delictum & culpa est noxia: & damnum: atq; periclum
Ac Pœna: Interdum fertur quoq; noxia culpa.
Sed de more noces tibi mobile noxius esto.

¶Noxa. ut apud iurisconsultos est: omne delictrm sig. unde noxales actiones nominātur a noxa: hoc est maleficio & peccato ferurq; significatq; culpam: damnum: & periculum ac pœnam. Ouidi. inuidiā noxæ detrahit illa meæ. i. culpæ Verg. unius ob noxiam. i. culpam. Oui. nocte nocent pore: sine noxa luce bibūtur. i. sine dāno. periculum: uel detrimentum Colume. nebulas ac pruinam sine noxa præfert. i. sine periculo. Ouid. uerba fides sequitur: noxæ tibi debit⁹ hostis spargit effuso cornua bacche mero. noxæ. i. pœne. Quintilia. Alebat deuotum corpus: & inter debita noxa mancipia contempsimus tyro gladiator. i. pœne. Noxia autem etiam interdum substātiue pro culpa usurpatur. Plautus in mercatore. nihil magis manifesto teneo. Iu noxa es. Idem uacuum esse isthac te ætate his dicebatur noxiis. Idem in bacchidibus Sat sic suspectus sum quum careo noxia. i. culpa. Idem inpœnulo. siue te uerbum item: ut tu mihi fecisti. ob nullā noxiam. sed sepius noxius. a. um. adiectium est: & nocentē sign. Ouidius Noxia mille modis agitabitur umbra: tuasq; cacus in pœnas ingeniosus erit.

¶Nuccs: & mala.

¶Omnia poma nuces appellant cortice duro.
Quæ quod edatur habent intus: sed mala tenere.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

Durum intus: uerum quod edatur de ſuper aiunt;

¶Nuere: Anuere: Innuere:
Nictare: Nutare.

¶Naribus aut labiis nuimus ſimul: annuimuſq;.
Innuimus facie atq;. oculis nictare ſolemus.
Nutamus capite: & nutat quodcunq; uacillat.

¶Numen.

¶Nunc deus eſt numen: numen quãdoq; poteſtas.
Ipſiuſq; dei perhibetur ſæpe uoluntas.

¶Numen deum. ſig. Ver. Spero eqdem mediis: ſi qd pia numina poſſunt: ſup/plicia hanſurum ſcopulis. Mar. ſi genitum nomen credite. Numen poteſtatem ſig. quem ad modum dicimus in uno deo plures eſſe poteſtates, Ver. Muſa mihi cãs memora quo numine læſo. Nam iuno & lucina appellatur: qa partibus præſit: & pronuba quia præſtat nuptiis & curetis: quia curru & haſta utatur &c. Numen etiam uoluntatem dei ſig. Ver. non hæc ſine numine diuum eueniunt.

¶Nutus.

¶Deq; oculo: capite: atq; manu: tu dicito nutum.

¶Obitus.

¶Auentum occaſumq; obitus: mortemq; notabit.

¶Obitus aduentum ſig. ut Nonius inquit. Turpilius & quis eſt qui interrum/pit ſermonem meum obitu ſuo ſig. occaſum Vergi. Nec fruſtra ſignoꝝ obitus ſpeculamur & ortus. Mortem: Iuuenalis diciq; beatus ante obitum nemo ſu/premaq; funera debet.

¶Oblitus: & Oblitus.

¶Oblitus eſt maculis turpatus: ab oblino ductum.
Immemor oblitus ſed ab obliuiſcor habetur.
Corripis in primo: mediam producis in iſto.

¶Occido: & occido.

¶Occido mediam longans de cædo necabit.
Occido ſed morior breue: de cado ſcito notare.

¶Odoratus: Odorus: odoriſequus.

¶Quicquid odoratum eſt: alieno ſpirat odore.
Si quid olens per ſe fuerit: dicetur odorum.
Fertur odoriſequus: quiſquis ſectantur odorem.

¶Inter Odoratũ & Odoꝝ hoc differt: ꝙ odoratum dicitur aliunde odorẽ tra

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

hens: ut tēplum odoratum thure & floribus in ipſum impoſitis. Odorū uero dr̄ qd' pſe olet: & ex ſe odorē mittit: ut flos roſa liliū crocum &c. Odoriſequus autē dicitur q odorem ſectatur: ut canis: q ēt odorator dici poteſt: & olfaticus.

❡Olympus: & Olympia: & Olympias

❡Et cœlum: & montis nomen ſignabit Olympus.
Quinto quoq; anno factos ſed Olympia ludos.
Quinq; uelut luſtrum deſiguat Olympias annos.

❡Olympus mons thraciæ eſt: tāte (ut aiunt) altitudinis: ut nubes ſupet: cacumine, unde q̃ſi olon lampon dictus eſt. i. tot⁹ ſplendens: qa quū nubes ſuperet. nullis nubib⁹ offuſcatur. Luc. Nubes excedit olymp⁹. Et qa propter eius altitudinem accolæ illum cœlum dicunt. Inde factum eſt ut olymp⁹ pro cœlo accipiat̄. Ver. & totū nutu tremefecit olympum. Idem panditur interea domus omnipotentis olympi. Olympia uero generis nutri & numeri pluralis ludi eram: q in honorem Iouis olympici apud piſam & hellidem græce oppida celebrabant̄: hoc eſt gymnicū certamen: qd' quinto quoq; anno fieri ſolebat unde hæc olympias dis. uel dos in gtō: dicit̄ ſpacium quinq; annoꝝ: ita uocatū apud græcos a ludis illis quinquennalib⁹: quēadmodum luſtrum apud latinos ſolutione uectigalium: uel luſtratione ciuiuatum de quibus ſupra in uocabulo luſtrum dictum eſt.

❡Onager: Laliſio.

❡Silueſtrum in græcis onager mihi dicit aſellum:
Pullus ab hoc latia tener eſtq; laliſio uoce.

❡Onager græcum nomen eſt. & ſig. ſilueſtrē aſinum. onos. enim græ. aſinum ſignificat: agrios uero agreſtis uel ferus. laliſio autem latinū eſt nomen & ſigni. pullum onagri. Mar. Dū tenér & eſt orager: ſolaq; laliſio matre paſcitur: hoc infans: ſed breue nomen habet.

❡Opera: Opus.

❡Hæc opera officium eſt: atq; actio: uel labor ipſe..
Aſt operæ finis: fruſtuſq; opus eſſe putatur.
Sæpe operas ipſos operantes Roma uocauit.

❡Inter operā & opus Lau. dicit id intereſſe: ꝙ opera officium ſig, diurnum: ut Vlpianus ait: nel actionem, aut laborem ipſum. Ci. de. offi. operam exigendā. i. laborem uel operationem corporis dicit. Plautus in Gaſſina, una edepol opera furnum callidum condit. Opus autem finis fructuſq; operæ eſt: unde opera in autorum dicuntur: & opera publica de edificiis appellamus operas etiam Romani interdum appellant ipſos operantes. unde dicimus decem operas ſufficere adiugeri conſitionem uel repaſtinationem. Horatius. Ocyus huic te Ni rapis accedes opera agro nona fabino.

❡Ops: Opes: Opulentus: Optimus: Opis.

❡Ops terra eſt: ſiat quod in hec opus omne: uel illa.

Quod ſit opus uitam ducentibus: ipſaq; diua eſt.
Saturni coniunx: caſus inflexa per omnes.
Auxilium patrio caſu: ferturq; falcultas.
Auxilium pariter quarto: ſextoq; notatur.
Diuitiæ: auxilium: plurali ſiue facultas.
Hinc opibus fertur multis opulentus habundans.
Oſtia pinguis item: & ſpolia ampla feruntur opima.
Ops & opis recto tamen eſt: correptaq; prima.
Nereidumq; opis: cui longa eſt prima: ſit una.

¶ Ops ut inqt Var. dr̃ terra ſic dicta: qa in ea fiat omne opus: uel qa opus ſit ea oib⁹ uiuẽtibus: & ut Feſtus ait ſig. terrã & Saturni coniugem: & declinatur tunc per oẽs caſus. Opis etiã in caſu gtõ pro auxilio accipit̃. Oui. & opus nulli⁹ egentẽ fortunam preſtent diſſimileq; meę: & pro facultate ſeu poſſibilitate. Ver. non opis eſt noſtræ dido. opẽ quoq; in accuſatiuo pro auxilio dicimus. Ouid. de ponto. & nihil inueniq̃d mihi ferret opẽ. & ẽt ope in ablatiuo ꝓ auxilio utimur Verg. hinc ope barbaria uariiſq; Antonius armis. In plurali uero opes ꝓ diuitiis. Vergilius Auxilio totus dimittam: opibuſq; iuuabo. Idẽ Sidoniaſq; oſtentat opes & ꝓ auxilio Plau. in caſſina. neſcio unde auxilii præſidii ꝑfugii mihi: aut opum copiam cõparẽ aut expetam. & ꝓ facultate ſeu poſſibilitate. ut nõ eo uſq; ſe extendunt opes noſtre: ut uobiſcũ decertare poſſimus. Ab ops aũt q̃ terram ſigni. dicitur apulentus ut Feſtus ait, qa opulenti terreſtrib⁹ reb⁹ ſunt copioſi & etiam oſtiæ pingues opimæ & ſpolia ampla opima dicuntur. Ops etiã & opis in caſu nominandi profertur. unde apud. Oui. Sic Saturnus opim iu■ctã ſibi ſanguine duxit & habet o breuẽ. Opis etiã dicitur fuiſſe nympha una nereidum & tunc habet primam longam. Ver. in geor. Atq; epyre atq; opis &c.

¶ Orgia.

¶ Orgia ſacra deum ſunt omnia: quod celebratum.
Diuinus quidam menti furor eſſe putetur.
Quanquam & Abuſiue Bacchi iam ſacra uocentur.

¶ Orgi, græ. iram uel furorem ſig. & orgizo iraſcor uel furore premor. Inde; orgia plurali numero tantum pro omnibus deorũ ſacris accipiuntur: quia diuino quodam furore perciti uideantur eiuſmodi ſacra exercentes: quãquam abuſiue orgia iam fere dicuntur tantum bacchi ſacra q; illis præcipue furore capiti & attoniti ſacrificantes uideantur.

¶ Oro: Exoro: Adoro: Peroro.

¶ Oro deo: hominesue: præcor quum duxero ſignat:
Cum re ſi iungam tantum peto dic ſibi uelle.
Impetrat exorans, animo ueneratur adorans.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

Sermonem cœptum claudens orando perorat.

¶Oro quãdo cũ homine seu deo iungitur sig. præcari. Verg. talibus orantẽ dictis arasq; tenentẽ. Ci. hunc te per tuã pietatem oro: atq; obtestor. Quando uero iungitur cum re sig. petere. Ver. unum oro: quando hic inferni ianua regis dicitur Plau. Regẽ addic uitã orat Exorare est orãdo impetrare. Ter. sine te exorẽ. adorare proprie est animo uenerari. perorare autem est orationem concludere.

¶Palma.

¶Palma arbor: palma estq; manus: uictoria palma.

¶Parco.

¶Abstineo: seruo: depono: desino: parsi

Parco notat faciens. ueniam do quando peperci.

¶Parco sig. abstineo ut parce præcor lachrymis. parce sumptibꝰ sig. seruo. Ver. Argenti atq; auri memores q̃ multa talenta natis parce tuis Depono Idẽ parce metu cithera & desino Idẽ parce scelerare manus: & tunc facit in ptõ parsi: ut inquit Do. Quando autem facit peperci ut idem inquit sig. ueniam do.

¶Parcæ tres.

¶Tres parcæ Clotho: lachesis sunt: Atropos inde:

Quæ uitam a primo statuunt mortalibus ortu.

Prima colum gestat: trahit altera: tertia rumpit.

¶Patruus: & auunculus.

¶Sit patruus frater genitoris. Auunculus autem.

Frater erit matris pater illi: auus hic sit origo.

¶Patruus ut inquit Paulus iurisconsultus patris fratrẽ sig. auunculus aũt matris fratrem: & patruus dictus est a patre: quia sit alter pater: auunculus uero ut ait Festus ꝙ æque tertius a me ut auus est: sed non eiusdẽ iuris: siue ꝙ aut locum tenet: & proximitate teneat sororis similem.

¶Patulus: & Patens.

¶Quod semper patet est patulum: uelut arbor: & auris.

Sitq; oculis: uel porta patens: pro tempore aperti.

¶Patulus dr̃ qđ semꝑ patet ut arbor: auris naris. Patẽs uero ꝙ ad tp̃s patet Ver. Tityre tu patule recubẽs sub tegmie fagi. Idẽ & portas iubet esse patentes.

¶Pecten.

¶Conficit & telas: pectit lanam: atq; capillos.

Pecten & inferior pubes: piscisq;: liraq; est.

Pecten a pango: ꝙ est figo deductũ est & sig. id instrumentum quo filia in telis fingunt & ad eius similitudinẽ: illud ẽt ꝙ lanã & ꝙ capillos explicat qa utrunq; quasi loco suo figat. Ouid. Non acus abrupit: non uallum pectinis illos. Pect

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

etiã pubem inferiorem signi. hoc est partem pudenda in hominibus. Ausonius. Transadigit coctas & pectine pusat eburno. Et est genus piscis ex cancrorũ genere: ut refert Ply. in nono & pro plectro etiam sumitur. Id autẽ est instrumentum quo fides percutiuntur. i. cordæ lyræ uel citharæ aut alterius instrumenti.

ℂPecus.

ℂNon homo: sed pecus est aliud quodcunq; animatum.

ℂPecus generale uocabulũ est ad omne genus animalium præter hoïes pertinens: & significat congregationem cuiuscunq; generis animatum Ver. de apib[9] ignauum fucos pecus a præsepibus arcent Ouidius de pecudibus & aliis aialibus hoc pecus omne meum est. Collumella. nono. De piscibus hac ratione stabulis ordinatis pecus a quatile inducemus.

ℂPericulum.

ℂSignificare uolunt discrimen: & experimentum.
Quod nisi concisum uersus cæpere: periclum.

ℂPericulũ sig. discrimẽ. Luc. bellorũ o socii q mille picula matris mecum ait experti decimo iam uincitis anno. & sig. experimentũ Ter. fac piculũ in palestra &c. Et notandum nomẽ hoc periculũ nõ facile in uersu poni posse nisi p concisionẽ. i. syncopã proferatur, dicendo periclum pro periculum ut in uersu isto apparet.

ℂPyra: Rogus: Bustum: Vstrina.

ℂEst pyra non ardens lignornm structus aceruus.
Ardentemq; Rogum combustum dicito Bustum.
Bustum etiam locus est: ubi quia combustus humoq;.
Est datus. Vstrina est nam quo tantum fuit ustus.
Busta tamen modo sunt communi uoce sepulcra.

ℂPyra ut Serui[9] inqt congeries est lignorũ: cui nũdum ignis subiectus est: intellige tamen non omnem congeriem lignorum: sed ad conburendum cadauera tantũ paratam. Ver. Constituere pyras. Idem. Tu secreta pyram recto interiore sub auras erige. Rogus, autem ut idem ait: est quum iam ardere cœperit. Vergil. Ter. circum accensos subiectisq; ignibus artis decurrere rogos. Bustum quod iam exustum Seruius ipse ait. Vergilius. Semiustaq; ferũt busta. Bustum etiam Festus afferit proprie locum dici in quo mortuus est combust[9] & sepultus: & bustum dicitur quasi bene ustum. Vbi uero combustus tantũmodo ꝙ alibi sepult[9] is locus ab urendo ustrina uocatur: sed modo busta sepulchra appellamus ut Fe. inquit. Ouidius. Conueniunt ad busta uiri.

ℂPlagæ: & Plaga.

ℂVerbera sunt plagæ: spacium plaga grande: uel agri:
Vel cœli est signantq; plangæ mihi retia rara.
Tegminaq;: aut lecti partem: totumue notabunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

Longat prima: breuem faciuntq; ſequentia primam.
¶ Plaga & plagæ in plu. ut No. ait: percuſſiones & uulnera ſig. Ver. Plagiſq;
perēpto. &c. Sene. in Hyppolito. nō habet latam data plaga frontē: & tunc ha
bet pri. lon. Plaga autē pri. bre. ſig. ſpaciū amplū cœli uel terræ: qđ etiā tractus
dicitur. & a græcis clima. Ver. Aetherea quos lapſa plaga iouis ales apto turba
bat cœlo, & plagæ ſig. maiora retia, quibus capta implicantur: ut ait No. Ver.
Retia raræ plagæ. Cic. Sunt ne igitur inſidiæ tendere plagas. etiā ſi excitatur⁹
non ſis. Itē plaga ut idē No. ait. lineum erat tegmē grande: qđ nūc torale uel le
ctuariam ſindonem dicimus, uel pars lecti: uel totus lectus.

Pœna: Penna: Pinna: & pinnaculum.

¶ Pœna datur ſceleri: penna eſt & pinna uolantum.
Quicquid & ut penna erectum eſt ſit pinna: & acutum.
Pinnos murorum: & pinnacula ſumma uocamus:
¶ Pœna græ. uocabulum eſt: licet Varro a pendēdo dictā uelit: & ſig. ſuppliciū
quo quis ob delictum afficitur. Ver. Iam dudum ſumite pœnas. Penna uel pin
na (utroq; enim modo dicitur) eſt qua aues teguntur & uolāt. Oui. nam pennas
ambo non habuere ſuas. Idem. Icare clamabant: pennas aſpexit in undis. Apu.
li. iiii. loquens de amore. Qui pennis uolitans ſuper æthera cuncta fatigat. Idē
loquens de Venere. Et uocat confeſtim puerum ſuum pinnatum: pinnæ etiam
inquit Varro. ſumma murorum ſunt ab iis dictæ: quas inſigniti milites ī galeis
habere ſolent: quæ & pinnacula dicuntur. Et ſignificat quicqd erectum eſt: et
acutum: ut penna. & in pilleis pinnē geſtari ſolent: & in piſcibus pinnæ ſunt uel
pennulæ quibus ut pedibus mouentur.

Pomaria: & pomœria.

¶ Conſita quæ pomis loca ſunt: pomaria dicas.
Copia pomiferæ ſunt & pomaria frondis.
Aut loca pomorum lectos ſeruantia fructus.
Sed loca poſt muros pomœria dicimus urbis.
¶ Pomarium ut Lau. ſcribit locus eſt frequens arboribus pomi, aut copia ipſa
arborum pomiferarum: aut fructuum pomi repoſitorium. Pomerium autē ut
idem ait: dictum eſt quaſi poſt mœnia & ſig. locum ad muros intra & extra quo
ædificare non licet. Lu. longa per extremos pomœria iungere fines.

Populus.

¶ Corripit hic populus primam: gentemq; notabit.
Populus hæc longat: ſpecieſq; ſit arboris altæ.
¶ Popul⁹. m. g. & pri. cor. hoīm cōgregationē: & gentē ſig. Luc. Degener o po/
pulus. Ver. Ac ueluti magno in populo. Popul⁹ ēt fœ. g. & pri. lōga arboris ſpe
cies ē de q̄ Ver. popul⁹ alcida gratiſſima: uitis Iaccho. Idē Popul⁹ in fluuiis &c.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

¶Procul.

¶Dicimus esse procul quod longe est: quod prope sæpe.

¶Procul lõge sig. Ver. ꝓcul este ꝓphani. Oui. q ꝓcul extremo pulsus i orbe iacet & sig. prope ut ait Do. sup illo Ver. in Ecyra: quẽ cũ ista sermonẽ habueris procul hinc stans accepi. Ver. Serta procul tantum capiti delapsa iacebant.

¶Prora: Puppis: Sentina: Carina.

¶Prora est anterior nauis pars. ultima puppis.
Sentina interius fundum: exteriusq; Carina.

¶Prora sig. partẽ anteriorẽ nauis: puppis autẽ posteriorẽ siue ultimã. Ver. unico uersu. li. vi. ostẽdit dicens. Anchora de prora iacit᷑: stant littore puppes. Sentina uero est fundum nauis ab interiori parte in qđ defluunt oẽs imundiciæ: & qcqd humoris nauis recipit; unde ut plurimũ exit malus odor: & iccirco a sentiendo sentinã dixerũt: qa sentiat᷑ ob eius fœtorẽ. Iu. Tunc sentina grauis &c. Carina autẽ dr̃: fundũ nauis a pte exteriori: Ver. natat uncta carina: a currendo. s. dicta: qa ea pars ꝓprie uideat᷑ esse, quæ currit p aquam. licet Carina ẽt pro naui tota usurpetur. Ver, Et oẽs quattuor amissis seruatæ a peste carinæ.

¶Propter.

¶Propter aquam prope dic: propter te dicito causam.

¶Propter sig. iuxta. Ver. iiii. ꝓpter aquæ fluuium. & in Buco. propter aquæ riuum uiridi procumbit in herba: & sig. causam. idem. Te propter libicæ gentes, nomadumq; tyranni odere.

¶Pubes: puber: Impubes Impuber.

¶Pectinis hæc pubes fixum: lanugo cohorsq;
Sit iuuenum: & populus: pubes faciens genitiuum.
Hic atq; hæc pubes: puberue: sit ad generandum
Iamiam sufficiens adolescens fœmina: uel mas.
Impubes sed ad hoc contra: atq; impuber ineptus.
Es dabit is semper generans: eris effluit ex er.

¶Hæc pubes, qđ in gtõ pubis facit: & est substantiuũ lanuginẽ sig. pectinis. & p pectine ipso: hoc ẽ pte pudẽda accipit᷑. Ver. prima hois facies: & pulcro pectore uirgo: pubeten⁹ & sig. iuuenũ multitudinẽ. hor. lætaq; pubes hedera uirenti gaudeat. et populũ (ut ait Fest.) sicut quum dicim⁹ pube præsente: ꝓ populo ab iis q puberes sunt oẽm populũ significãtes: hic & hæc pubes uel hic & hæc puber sig. puerum uel puellã: siue adolescentẽ, ad generandũ sufficiẽtem: qđ tps in marib⁹ est circa annũ. xiiii. In fœminis aũt. xii. Quum. s. pubẽ & lanuginẽ illã de qua supra iam habere cœperint: puber ẽt pro lanuginoso trãsfert᷑ ad herbas. Ver. xii. æne. puberib⁹ caulem foliis. Impubes autem & impuber communis generis. & etiam hic & hæc impubes & impuber signific. eum uel eam qui adhuc

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

nõ habet lanuginem illã: & ad generãdum uel cõcipiendum est ineptus uel ine pta: q & ad genas trãsfert: faciuntq puber: & impuber: puberis & impuberis in gtõ. pubes autem & impubes: pubis & impubis. Ver. Custodẽ ad sese comitẽ q impubis Iuli. Oui. Impubesq genas: & eburnea colla decusq. Hora. insigni bus raptis puer impube corpus. Salu. puberes omnes interfici iubet. 28

¶Puer.

¶Aetatem: sexumq puer mihi gnat: eritq
Filius ac famulus pueri sub nomine prehensus.

¶Puer ætatẽ designat puerilẽ. Verg. pueri innuptæq puellæ. Sexum. hoc ẽ cõ trario nomine puellæ: ut seruius ait. filium. Ver. Tuq puerq tuus. famulũ. Te ren. etiam puerum inde abiens conueni chremis.

¶Pulso: & Propulso.

¶Percutiens pulso: & lædens propulso repellens.

¶Pulsare ẽ pcutere ut No. ait. Ver. pulsatusq parẽs. Plau. pulsabo fores. & læ dere. Ver. iiii. pulsatos referẽs i fœdo fœdere diuos. ppulsare autem est repelle re. Ter. facile ppulsabo: & quum dicim⁹ iniuriã nõ esse i ferẽdã: sed ppulsandã.

¶Puteo & putreo: putridus: putris: & putidus.

¶Quod fœtet putet: fœtens quoq putidus esto.
Quod marcet putret: & marcens putridusq putrisq est.
In primis longa est: uariatur prima secundus.

¶Puteo es pri. lon. sig. fœtere: & putridus a um. fœtentẽ et mali odoris sig. Ho ra. putet aper: rombusq recens. Idem non alia q̃ quæ bizantia putruit orca. Ci ce. putidas ac uerminosas aures. Putreo es autem sig. marcidum esse: etiã si nõ fœteat: ut in cespitibus & glebis contingit: & libris etiam a quibus per longum tempus puluis: & tineæ non excutiantur. Et putridus putrida putridum. Et hic & hæc putris & hoc putre sig. marcentem: & in his prima syllaba est indifferẽs. Hora. Cui stragula uestis blattarum: ac tinearum epulæ putrescat in arca. Co lumella pinguis ager glebas putres resolutaq terga: qui gerit. Verg. Quadru pedante putrem: Io. p. u. c.

¶Quæro & Queror.

¶Quæro inuestigo est diphthongãs: quæror ab illo.
Deponens queror at doleo: correptaq prima est.

¶Qualus: & Quasillus: uel Quasillum.

¶Vimineum uas est: cui longa penultima quallus.
Inde quasilla trahunt auctores: siue quasillos.
Prima breuis quibus est: calathos dic nomine eodem.

¶Qualus prima lon. genus uasis est uiminei: q alio noĩe Calathus dr. Ver. tũc spisso uimine qualos. & format per diminutionem quasillus: ut ait Fest⁹: dicens

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

Calathos græci nos dicimus quasi illos: & etiam quasillum. teste Pris. Tul. i phi lippicis. An non inter quasilla pendet aurum. Et quasillus uel quasillum primã corripit. Tibullus: Sit tibi cura togæ potior: pressumq; quasillo.

¶ Quatenus & Quatinus.

¶ Temporis atq; loci dic quatenus esse quousq;.
Quatinus at nobis quia sit coniunctio tantum.

¶ Quatenus ut acron & Caper dicunt & etiam Ser. & Festus: aduerbiũ est tẽ poris uel loci. sig. quousq;. Cic. & enim quatenus amicitiæ dari uenia possit. Et ut ait Caper quum dicimus quatenus ibimus. i. quousq;. Quatinus autẽ coniũ ctio est causalis: ut quatinus hoc sine plagis non facis: eum tibi plagas. Iuuena. quatinus hic non sunt: & ueniales elephanti idest quia.

¶ Quiane: & Quianam.

¶ Reuera est quiane: ut quiane iuuat ante leuatos.
Cur quianam ut quianam cinxerunt æthera nymbi.

¶ Quisquiliæ.

¶ Quisquilias quæcunq; cadunt purgamina dico.

¶ Rabula.

¶ Arabie rabulam dixerunt litigiosum.
Patronumue fori: latrent quia uoce canina.

¶ Radius.

¶ Qua geometra notas signans in puluere uirga
Vtitur: est radius: Radios rota fertur habere.
Sunt oculi: & solis radii: telas quoq; texunt.
Tum genus oblongæ Radius uulgatur oliuæ.
Abradiq; solet radio mensura superne.

¶ Radius uirgã sig. philosophorũ: qua geometræ lineas indicãt. Verg. Descrip sit radio totũ qui gẽtibus orbẽ. Item radii rotarũ dicunt. Idem hinc radios triue re rotis. Radii etiam splendores solis sunt. Varro. O summe sol qui totam hanc mundi compagem tuis radiis illustras. Item sunt oculorum fulgores. Pli. cuius ex oculis radii nocte micantes cernuntur. Gel. Stoici causas esse uidendi dicunt radiorum ex oculis: in ea que uideri queant emissione. & radius instrumentum est textoris. Ver. excussi manibus radii: reuolutaq; pensa: & est radius genus oli uæ oblungæ. Ver. nec pingues unam in faciem nascuntur oliuæ orcades & ra dii: & amara dausia bacca. & radius instrumentum est quo raduntur mensuræ quod alio nomine dicitur hostorium. Pla. dii deæq; omnes tantam nobis læticiã & toto gaudio sine radio cumuletis.

¶ Riuales.

¶Riuales dicuntur: amant qui rem simul unam.

¶Rubigo.

¶Rubigo absumit ferrum: culmosq; molestat.
Et fuerat dea: pro culmis cui sacra ferebant.

¶Rubigo dr̃ quæ & ferrugo hoc est ferri scabies: q̃ ex diuturno situ cõtrahit̃ Luc.i.& scabros nigræ morsu rubiginis enses.& genus est uicii quo culmi pereunt. Ver.in ge.ut mala culmos esset rubigo.& dea cui sacrificia faciebãt pro culmis: ne eos rubigo occuparet. Oui.flamen in antiquũ lucũ rubiginis ibat.

¶Sacer.

¶Dicendus sacer est uenerabilis: atq; scelestus.

¶Sacer uenerabilẽ sig. Ver. Extulit hoc sacrũ cælo.& scelestum siue execrabilem. Ver. Stabat sacer hircus ad aram.alibi. Auri sacra fames.

¶Sagio: Præsagio: Præsagus: Saga: Sagax.

¶Sagit homo: ut scribit Cicero: qui sentit acute.
Qui nundum oblatum sentit: præsagit & illa est
Mens præsaga mali: quæ sentit damna futura.
Saga anus hinc est scire uolens quamplurima uel quæ
Est hominum indagans luxus: sacrisq; perita.
Estq; sagax homo: uel catulus solers & acutus.

¶Saga ut Fest⁹ ait, Est mulier perita sacroꝝ & sapiens: Non.uero addit. Sagæ dicunt̃ fœminæ ad libidinẽ uiroꝝ indagatrices, habetq; pri.long. Mar. Exorat noctes dũ mihi saga tuas. Saga autẽ prima bre.& omnis ge.est.ut ait Festus signi.solertis acuminis.unde etiã canes indagatores sagaces sunt appellati.

¶Saltim: Saltem.

¶Per saltus dicas saltim: minuendoq; saltem.

¶Scintilla: Fauilla.

¶Scintilla ignita uelut ex se scissa: sit ardens.
Quod ignem tectum foueat: defuncta Fauilla.

¶Scobs: Scrobs.

¶Scobs sordes plantis scrobs fossa est apta ferendis.

¶Hæc scobs bis: eum presertim puluisculum qui ex lignis fit a uermiculis quibusdã corrosis signifi.metaphoricos autem: & pro omni immundicia capitur. Hora.uilibus in scopis mappis in scobe quantus consistat sumpt⁹ &c. Verg.in priapeis. Nemo uiderit hanc ut expuentem; quem pro sanguine puluerem scobemq;. Scrobs autẽ fossam sig.& est icerti generis, Oui. Est procul aggesta scrobibus tellure duabus. Plau. Ibi scrobes effodi duos.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

¶ Serra: Sera.

¶ Dic serram quæ ligna secat: sera limina claudit.

¶ Similis.

¶ Huic similis facie: similis sit moribus huius.

¶ Sors.

¶ Qua trahitur fœnus: summam tu dicito sortem:
Iudicium euentus: fatumq; immobile sors est.
Sors responsa deum: sors & patrimonia signat.

¶ Sors summã sig. cui extrinsec⁹ acqrit̃ fœnus. Ter. ẽt de sorte uenio in dubiũ hoc ẽ de ꝑcio quo empta erat fidicina. Iudiciũ. Ver. nec uero esine sorte date si/ne iudice sedes. Euentũ fortuitũ. Hora. quẽ sors dierũ cumq; dabit lucro: & fa/talẽ necessitatẽ. Ver. Hic exitus illum sorte tulit, respõsa deum. idẽ. Nunc lyciæ sortes. Et patrimonium ut ait Festus unde cõsortes & consortia dicuntur.

¶ Specula: speculum.

¶ Vnde aliquid specto speculam dixere: sed in quo
Specto aliquid speculum Romano dicimus usu.

¶ Speculũ dr̃ in quo nos spectam⁹. Oui. qd speculũ mœsta ponis inepta manu. Specula ãt dr̃ loc⁹ ex quo aliquid spectamus. Verg. Specula Missenus ab alta.

¶ Stagnum.

¶ Stantem dicis aquam stagnum: stagnumq; metallum.

¶ Stagnũ duo sig. aquã stãtẽ ꝓprie. Col. Nec q̃ stagnata palude. Perpetit̃ quæ rulæ semp cõuiuia ranæ. Ver. hic fontis stagna numici. & sig. metali gen⁹ infe/rius argento: de quo Pli. in na. hist. de plumbo & stagno tractans late differit ha betq; getiam in hac significatione, non autem duo n ut quidam dixerunt.

¶ Stare.

¶ Stat quod consistit: durat uel permanet: & quod
Erectum: positum: & præfixum est: prominet horret:
Quodq; animo sedet: & quod adest: constat: simul estq;.

¶ Stare ẽ cõsistere. Pla. sta illico. Ver. stare loco nescit. ꝑmãere uel durare mar. unaq; iã tota stabat in urbe dom⁹. Erectũ eẽ. Ver. obstipui steteruntq; comæ. po situm esse. Ver. oĩs in Ascanio cari stat cura parentis. ꝓstitutum uel fixum esse. Ver. stat sua cuiq; dies. ꝓminere. Ver. stat ferrea turris ad auras. Luc. hic corp⁹ solidum inuenies, hic stare papillas pectore marmoreo. horrere. Ver. Iã puluere cœlum stare uidẽt. Cecilius stat æger sentibus. in animo esse. Verg. stat cõferre manum. Adesse. Ver. stat sonipes. cõstare uel in precio esse. Gel. Magno eĩm ste/tit ea nocte absentem fuisse. Seneca Tanto ei stetit improuisa urbanitas. esse. Plau. stabat in portu nauis. Apuleius. Dum forte starent in taberna ludentes,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

¶Stemma: stigma.

¶Maiorum statuas appellant stemma: decusq;
Siue ornamentum est: facinus: stips atq; corona.
Stigma notam signat: punctum: aut ex uerbere signum.

¶Stēma dicunt statuæ maiorꝝ, & stēmata ēt in plu. Mar. Atria pisonū stabat cum stēmate toto. Iu. stēmata qd faciunt: & apud græ. itē quoqꝫ ea dicta est. sig. decus siue ornamentum, ut in græ. lexico uidere licet. Mart. argenti furiosa sui cum stēmata narrat. sig. & facin⁹ siue strategēa. Mar. Cæsaris atq; iouis confer nūc stēma iuuent⁹. sig. stirpem siue seriem gradus cognationū (ut inqt Paulus iuriscōsultus. per suis stēmate ꝙ tuscoramum millesime ducis: & coronā. Iulius firmicus. Magnos uiros faciet Mercurius q sacris & gloriosis stēmatibus coronentur. Home. stēmate echon en cherfin. i coronā habes in manib⁹ stigma autē notam sig. uel punctum aut signum quod ex uerbere dimittit: græcum est uocabulum a stigo uerbo deriuatum: quod est signa facio. uerbero.

¶Styps: stypes: stvrps.

¶Stvps stypis hæc merces: omnisq; pecunia dicta est.
Stypitis hic stypes terræ sit fustis inhærens.
Tum quicunq; alius decisus ab arbore truncus.
Hic aut hæc stvrps est arbor: styrps hæc sed origo.

¶Hæc styps stypis per. y. nā a stypo uerbo descēdit: id autē a uerbo græ. fit: stypho qđ obturo & stringo seu stvpo sig. merces appellat. & proprie quæ dabat in stipendium militibus, & stipatorib⁹ qui custodes corporis erant, sic dicti quia sti pati ferro circundant corpora regū. & ēt sig. omnem pecuniam, siue nummum quod ex eo patet, & quum spondet pecunia: stipulari dicitur: ita ait Festus. Hic stipes pitis, ut idē inquit festus, est terræ defixus, & etiam accipitur ꝑ quocūq; alio trunco licet nō sit terræ defixus. Ver. Stipitibus duris agitur sudibusue pustis. Styps autē incerti ge. arborē seu truncum sig. Verg. quum semel in sylvis immo de stvrpe recisum. Hora. Stvrpesq; raptas, & pecus & domos. Hæc uero styrps fœ. tantum ge. originem sig. Verg. heu stirpem inuisam.

¶Styx: & strix.

¶Styx erebi palus est: sed Strix nocturna uolucris.

¶Styx palus est inferorum a uerbo græ. stygo quod odi signif. uel timeo. Strix auis est, quā & noctuam possumus appellare: quia nocte uolet: nec est ea quam uespertilionem dicunt: sed quam uulgo ciuettam cuius figuram Oui. vi. Fasto. describens ait. Grande caput, stantes oculi: rostra apta rapinæ: canicis pēnis unguibus hamus inest. Nocte uolant: puerosq; petunt &c.

¶Supero.

¶Qui superat uiuit: superat qui uincit: abundat.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

Occidit: montem aut aliud quid scandit in altum.

¶ Superare ut inqt No. sig. uiuere. Ver. Quid puer ascanius, superatne? & uescit aura. Vincere. idē, quid si idem certet phœbum superare canendo. Terē. superat ipsam thaydē. Abundare, Ver. i. ge. si superant fœtus pariter frumēta sequentur. Occidere. idē, Clam ferro incautum superat. Ascendere montem uel aliud quippiam, idem in ge. superant montes, & flumina tranant,

Tabes: Tabi: Tabo.

¶ Corporis est morbus Tabes: interprete Celso.

Corruptus cruor est tabi: taboq; notatus.

¶ Hæc tabes is ægritudinem quādam corporis sig. cuius tres sunt spēs ut Cor. celsus inquit: acrophia, cacexia, & phthisis. Tabi autem in genitiuo & tabo in ablatiuo tantum reperitur. & sig. corruptū cruorem. Luc. vi. Stillanti tabi saniē Verg. & terram tabo maculant.

Talus.

¶ Pars tumefacta pedis calcem secus ossea talus.

Tali aut taxilli: at ludum quadrata sed ossa.

¶ Talus tali proprie ossis genus est in articulo pedis: uentre eminens. Hora. ad talos stolla demissa: & circūdata palla. Talus etiam & p diminutionem Taxill' significat ossa quædam quadrata: quibus utebantur ad ludum. Plaut. talos poscit sibi in manum: prouocat me in aleam: &c.

¶ Teres: Rotundus.

¶ Hasta uocanda teres fuerit: pomumq; rotundum.

¶ Tergus: & Tergum.

¶ Tergoris hoc tergus corium: sed dicito dorsum.

Et scutum hoc tergum: corium: quoq; sit mihi tergum.

¶ Hoc tergus oris ut No. ait. coriū appellat'. Ver, Tergora diripiunt costis. Tergum autem sig. dorsum. Ver. viii. Sic raptas fugientibus ingerit hastas in tergū quod & ad aquas transfert'. Verg. iii. ge. undaq; iam tergo ferratos sustinet orbes. & tergum scutum sig. Ver. vii. Et uenit aduersi in tergum sulmonis, Idem. x. Dentibus infrendens: & tergo decutit hastas. tergum etiam pro corio ponit'. Ver. i. æne. Taurino quantum possent circundare tergo,

Thetis thetidis: & Thetys thetyos.

¶ Dat thetidis Thetis: & mater censetur Achillis.

Et mare: cui tamen est breuis: aspirataq; prima.

Thetyos at thethys: cui longa est prima: secundam

Y græca aspirat: mare sit: coniunxq; marina.

¶ Hæc thetis thetidis cū aspiratiōe in primo & i latino. & prima syllaba breui

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

ſignificat matrem Achillis. Statius. Quum thetis ideos: heu nũquam mana parentum Auguria expauit uitreo ſub gurgite remos. Et ſigni. etiam mare. Vergil. Que luſtrare thetim ratibus: que cingere muris oppida. Tethys autem tethys uel tethvos: cum aſpiratione &. y. in fine & prima ſyllaba longa uxorem oceani ſigni. & pro mari etiam poniiur Ouidi. Duxerat Oceanus quondam titanida tethyn. Mar. & quem ſupreme tethyos uada tegit.

¶ Timidus: Timens.

¶ Natura Timidum referunt: caſuq; timentem.

¶ Toris: Titio: Torrens.

¶ Fas torris: Ticio ſemiuſtus: non tamen ardens.
Fuſtis erit. Torrens fluuius qui ceſſat æſtu.

¶ Torris ut No. iuqt. facem ſigni. Actius cum ſuæ uitæ finem: ac fati intentionem fore. Mele agro: ubi torris eſſet interfectus flammeus. Idē Pegia erit tempus: quum hic torris: quem amburi uides &c. Titio autem torris eſt. sut ſic dicatur: exſtinctus. Firmianus. Titionem enim uulgus appellat extractum foro tortem ſemiuſtū extinctum Torrens ris maſculini uel etiam neutri generis a torrendo tractum dicitur: fluuius. qui eſtate ſicatur: ut Vlpiunus ſcribit.

¶ Totus.

¶ Et ſedes tortis Torus eſt: & lectus ab herbis.
Et ſolida amplectens animatum pectora pulpa.

¶ Totus a tortis heris dicitur ſigni. ſedem Verg. Inde toro pater æneas ſic orſus ab alto. Idem proxmus ut uiridante toro conſederat herba & ſigni. lectum Lucanus. Molli cōſurgit Amyclas quem dabat alga toro. Et ſigni. pulpā quæ proprie eſt in pectore Verg. luxuriatq; toris animoſum pectus.

Tumidus.

¶ Inflatum Tumidum ſcito: tumidumq; ſuperbum.

¶ Turris.

¶ Arte educta polo dicenda eſt machina turris.
Torua ſit aſpetu quoniam uel torreat hoſtes.

¶ Vacare.

¶ Quod uacat eſt uacuum. ſic oppida dico uacare.
Quæ ſuperant: ſeu iam dicta: aut dicenda fuiſſent.
Seu potius fuerint facta aut facienda: uacabunt.
Artibus incunbunt operi: ſtudioq; uocantes.
Attentuſq; alii uacatis qui inſeruit: & audit.
Cui uacat ocia ſunt: uacuum ſeu tempus agendi.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

Cuiq; uacat curæ eſt: ut ludere non uacat ægro.
Et quicunq; caret culpa aut uirtute: uacabit.
Aſcedere a ſtudiiſq; uacans: amotus habetur.

¶ Vacare ſigni. uacuum eſſe abſolute Cæſar id ea maxime rōne fecit: ꝙ uoluit
cum locum unde. Heluetii diſceſſerant uacare. uacare eſt ſupare ſeu reſtare Sta/
tius: q̄q̄ acta uiri multum inclita cātu Meonio: ſed plura uacant. Vacare eſt in/
cumbere alicui operi uel ſtudio: & tunc conſtruitur cum datiuo: ut uaco uirtuti/
bus: uel cum actō cum præpoſitione ad: uel in. Ouid. in nullum mea gens gran/
de uacuit opus. Idē Corporis ad cultum uix uacat illa ſui. Vacare etiam cū dati/
uo a patre poſt: eſt inſeruire alicui audiendo uel faciendo hoc eſt opam, auditus
illi cōcedere: uel etiā actionis cuiuſpiam. Ouid. ut ibi colcoꝝ memini regina ua/
caui: ars mea cum peteres ut tibi ferret opē. Vacare impſonale ſig. ocioſum eſſe
ſeu uacuum tēpus. & dtō cōiungitur. Pli. quo magis te cui uacat: hortor. Verg.
Et uacat annales noſtrorū audire laborū uacare ēt ſig. curæ eſſe: ut ludere non
uacat ægro. i. æger non curat ludere. Quinti reum odorit uerba aucupantē: &
auriū de fama ingenii: & cui eſſe deſerto uacat. uacara itē pſonale cum ablati/
uo ſine præpoſitione ſigni. carere. Tul. ad Sulpicium. Quis locus hoc dominatu
uacat idem. Sed tamen uacare culpa magnum eſt ſolatium: cum præpoſitione
uero ſig. amotum eſſe. Seneca nulla ætas uacauit a culpa. Luc. ut uacet a ferro.
Et hic uacare aliquem a ſtudiis & ab agricultura: amotum eſſe dicimus.

¶ Vadum: & Vador: uadaris.

¶ Eſſe uadum fertur: per quod uia detur: & ipſum.
Præcipue fundum fluuiiq; mariſq; lacuſq;.
Hinc locus & pedibus modica tranabilis unda.
Inde uador tractum uerbum commune Vadarum.
Et fluuium perhibent: quiq; hunc traiecerit ipſum.

¶ Vadum dicitur: p q; uia datur. Et proprie ut Perotus inqt.: eſt fundum flumi/
nis lacus maris & cuiuſcunq; aquæ. Pli. Orca. imitata naufragiis tercoꝝ e gal/
lia alueum in uado ſuo cauerat. Idē. Saxum miri candoris a uado ad ſumma per
lucens. Idem lignum uado herebat. idem uel ſi ad uada uſq; glacientur amnes.
Verg. Interea magno miſceri murmure pōtum: emiſſamq; hymen ſenſit neptu/
nus & imis ſtagna refuſa uadis hinc uadum quoq; appellatur locus: qui ꝓpter
breuitatem aquæ pedibus tranſiri poteſt Oui. ad uada Meandri cō. a. o. Acron
quoq; uada appellari cenſet: quia breuitate ſui uadari hoc eſt ambulari poſſunt
Verg. Illiditq; uadis atq; aggere cingit arenæ. A uado autem noīe. Vador uer/
bum cōe deducitur: quod ſig. & traucere & traucit: ut uadatꝰ ſum flumē: & flu/
men a me uadarū eſt. Solinus fluman qdꝰ ꝓpter breuitatem facile uadari pote/
rat. Papinianus flumine publico interueniente uia cōſtituit pōt. ſi aut uado trā/
ſiti poteſt aut pontem habeat: ſecus autem ſi uadari non poſſit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

¶ Vas uadis: Præs prædis: & Vas uaſis.

¶ Siſtendi propriæ capitis ſponſor: uadis hic Vas.
Debita ſoluendi prædis: ſed dicitur hic Præs.
In ſe eſcam: uinum: aut aliud quid ſucepit hoc uas.

¶ Vas uadis. m. g. ut Feſtus inq̄t ſpōſorem ſig. datum iure capitali: præs prædis autem ſig. ſponſorem datum in re numaria. Auſo q̄s ſubit in pœnam capitali iudicio mas: q̄d cum lis fuerit numaria. q̄s dabit: præs diciturq; uas a. uadendo q̄a q̄ uadā dederit: uadere ei: hoc eſt dicedere interim liceat: præ uero dr̄ a preſtando. Vas uaſis autem. g. n. generale uocabulum ad oīa que intra ſe aliquid continet unde dicim⁹ amphorā: cadum: doliū: uaſa eſt uinaria. Ollam lebetem. caccabum uaſa coquinaria: urnam: urceum: hydriam: ſytulam: uaſua aquaria &c.

¶ Vador uadaris: & Vadatus ī alia ſiguificatione.

¶ A Vade deinde Vador pariter commune trahentes.
Sponſorem: & pro quo ſponſum eſt dixere Vadari.
Aſtrictus quoq; iudicio: quiq; ipſe citarit.
Qui ue citatus erit: dici ſolet ille Vadatus.

¶ Vador ris. uerbum quoq; cōe ut Pri. ait. Acron in alia ſig. regit & ſig. ſponſionem ꝑ aliquo facere: ut ab alio accipere. Pla. in pſa. uadatur hic me. ſig. quoq; iudicio aſtrictum eſſe uel aliquem in iudicium uocare uel ab alio uocari Pla. in Curculione. ubi tu es qui me conuadatus ex ueneris uadimoniis: ubi tu es q̄ me libello uenereo citaſti. Idem in aularia. Infit ibi poſtulare plorans eiulans ut ſibi licere miluum uadarier. Idem in bacchidi. Ita me uadatum amore uictum q̄ detines. Hor. & caſu tunc reſpodere uadato dabebat.

¶ Vallum: Vallus: Vallis.

¶ Vallum eſt quæ uallis ſurgens munitio fixis.
Aggeſta tellure: procul mihi ſummouet hoſtes.
Hic Vallus fuſtis: paluſue feratur: eritq;.
Id ſpacium Vallis: montes quod clauditur inter.

¶ Vallū eſt munitio caſtroꝝ dicta q̄ ex uallis fiat. Ver. & foſſas iplere parāt cauellare uallū. Idem ſed pellere uallo miſſilib⁹ certant. Vallus ſudis uel palus eſt cui uitis alligat. Verg. Sermenta & uallos prius ſub tecta referto. uallis aūt ſpacium eſt concauum inter duos mōtes uel colles aut rupes altiores: dicta q̄ hinc atq; hinc uallata ſit. Verg. Eſt curuo aufractu ualles accomoda fraudi &c.

¶ Vanus: Vannus.

¶ Subdolus obſcurus: mendax: & uanus inanis.
Dicitur: hæc uannus cribrum cereale uocatur.

¶ Vanus ut No. refert ſubdolū uel inſidioſum ſig. Ver. Nec ſi miſerum fortuna

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

Sinonē finxit uanū ēt: mendacēq; improba finget. Obscurū, Idem. Et proculin/tenuē ex oculis euanuit umbra. Tul. de rep. ut rēp. sicut picturam accipisset egregiā: sed iam euanescentē uenustate mēdacē. Ver. Ni frustra auguriū uani docuere parētes. Inane uel leue. Ver sed illos expectata seges uanis elusit aristis.

¶ Vastus.

¶ Vastus: magnusq;: ferox est uastus: & horrens.

¶ Vastus uastum sig. Syl. *vii*. hec tum uasta dabat: Magnū Verg. uastūq; caua trabe currimus equor. Ferocem. Ci. que: barbara india uastior aut angustior & horrentem seu asperum. Verg. hic uastor rex Eolus antro:

¶ Vates.

¶ Vates uaticinans sit quilibet: atq; poeta.

¶ Vates sig. uaticinantem. Vergi. Vates cassandra canebat & poetam. Ouid. q que aderant uates rebar adesse deos.

¶ Vector.

¶ Vectorem uectum uel qui uehit esse notato.

¶ Vector cōe est uocabulum ad eū qui uehit: & qui uehitur. ut Seruins ait. Luca. Vectoris patiens tumidum sup enatat annem. idem. Venia est hec sola timoris uectorem non nosse tuum. i. qui a te uehitur. Seneca in hyppolito p sua rector timidus repina. i. qui uehebat.

¶ Verro.

¶ Verro traho: & uerro mundo quoq; significabit.

¶ Vero sig. traho. Ver. quippe ferant rapidi secum uerrantq; per auras. Sign. Verto. idem. Adnixi torquent spumas & cerula uerrunt: & mundo. Iuue. uerre pauimentum: nitidas ostende columnas.

¶ Vespera: uesperum: uesper: Serum diei..

¶ Vespera tempus erit merso iam sole subundis:
Vesperum & hoc: siue hic uesper: serumq; diei.

¶ Vespera ae fœmi. ge. hoc uesperū ri neutri ge. & hic uespis masc. & hoc serū diei sig. tempus illud q nocti est propinquū & diei finis: qū. s. iā sol occidit. Au. ge. Quum in licio forte uespera ambularemus. Plau. tamē sol semp hic est usq; a mane ad uēsperū alibi uolo in uesperum parare piscatum mihi. Idem in hacchidibus uesper hic est sequimini. Ver. & inuito processit uesper olympo.

¶ Via.

¶ Qua licet ire uiam dicunt: inter & uia sæpe.
Et consuetudo interdum: ratioq; putatur.

¶ Via siguificat locū oēm p quem oibus ire licet Verg. est uia tartarei quæ fert ac herontis ad undā Plv. quum te de uia uocassem. Via iter significat. Ci. quum que de uia languerem: & mihimet dispicerem & c onsuetudinem. Teren, Sed

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

uia peruulgata patrum quottidie accusabam. & rationem. Vergilius Inueni germana uiam, gratare sorori.

¶ Vindex.

¶ Assertor uindex: abigens uel damna futura.
Sit quoq; non rectos uindex qui ulciscitur actus.

¶ Vindex icis dicitur assertor, hoc est defensor: & ut ita dicat, pulsor ne damna contingant. Martialis. indice non opus est nostris, neq; uindice libris. & significat ultorem, quemadmodum & uindicta significat ultionem.

¶ Vindicta.

¶ Virga dabat seruis prætor qua libera iura.
Nomine uindictæ est: sed & ultio sepe uocata.

¶ Vindicta significat uirgam illam, cum qua tangendo seruos prætor illos in libertatem dabat. Pers. uindicta postquã meus a prætore recessi. & sig. ultionem. Iuue. at uindicta bonum uita iucundius ipsa.

Vir.

¶ Esse uirum coniunx, uirtus dat, sexus & ætas.

¶ Vir maritum sig. Oui. uir tuus est epulas nobiscum aditurus easdem. uirtute pditũ. Ter. Nunc ostẽdes q uir sies: masculum & nõ fœminã. Oui. hæc mihi cõtigerat: sed uir non contigit illi. Adultum & nõ puerum. Verg. Et quid in antiquam uirtutẽ: animosq; uiriles, & pater æneas, & auunculus excitat hector.

¶ Virago.

¶ Facta uirum mulier faciens dicenda uirago est.

¶ Vita, Vitta.

¶ Vita animam mores: alimentum denotat: atq;
Viuendi spacium: & quæ sors uiuo accidit omni.
Fasciola est capitis crines qua uitta ligantur.

¶ Vita ut Donatꝰ inqt aiam sig. Ver. & ni docta comes tenuis sine corpore uitas admouet. Mores. Teren. Quẽ ego uiderim in uita optimũ. i. in moribꝰ. alimentum siue uictum. Idẽ. Quippe homo iam grãdior paup, cui opera uita erat spacium uiuẽdi. Verg. Quum uitã in syluis inter deserta ferarum lustra domosq; traho, & fortunam accidentem uiuentibus. Ter. Nam tua quidem hercle uita hæc expectanda: atq; optanda est. Vitta autẽ duplici tt scriptum fasciolã signi. qua crines capitis ligantur. Verg. Et falsæ fruges: & circum tempora uittæ.

¶ Vulnus. Vlcus.

¶ Vulnera facta putes: exorta sed ulcera de se.

¶ Vulnus differt ab ulcere, qa uuluus a uoluẽdo hoc est uibrando fit, q̃ significat hiantem patentemq; aperturam corporis ictu factam. Ver. pressiue oculos

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

aut uulnera laui. ulcus uero per se nascitur: dictũ ut quidã uolũt ab olẽdo. est.n. ut No. inquit. tecta & clausa malignitas. Ver. iii. ge. Quod si quis ferro potuit rescindere summum ulceris os. alitur uitium: uiuitq; tegendo.

¶Xanthippe.

¶Dictam olim querula est Xantippe Socratis uxor.

¶Xanthipe ut. Au. Gel. ait. uxor fuit Socratis philosophi morosa admodũ, & iurgiosa, & irarũ ac molestiarum muliebriũ p diẽ. perq; noctẽ scatens. Cui' intẽperies demiratus Alcibades, Socratẽ interrogauit, cur mulierem tã acerbã domo nõ exigeret. cui Socrates respõdit, quoniã quũ illã domi talẽ perpetior isuesco & exerceor, ut cæterorũ quoq; foris petulantiã & iniuriam facilius feram. De hac & Laertius refert, querulam eam uocans.

¶Xanthus: & Xanthi populi.

¶Tros fluuius Xanthus: uirq; a Diomede peremptus.
Hectoris & quadrupes, Asiæ tum Xanthia gens est.

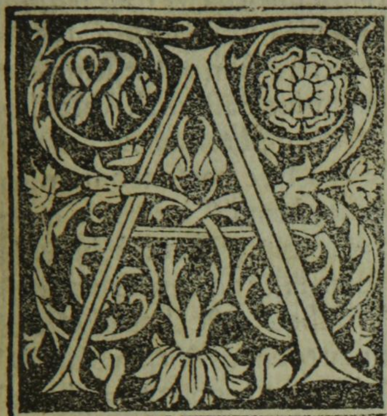
¶Xanthus fluuius fuit Troianus. Ver. Hectoreos amnes xanthũ & simoenta uideto, & fuit proprium uiri troiani a Diomede in bello occisi, teste Homero. v. illiados. & fuit unus ex equis Hectoris. ut idem Homerus octauo illiados scribit. Xanthi uero populi sunt in Asia de quibus Herodotus historiarum primo mentionem facit.

FINIS.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

¶ Magniſico adoleſcenti. D. Antonio Simonetæ Georgius Valla.
S,P.D.

34

Sſiduis uocib⁹ tuis cariſſime adoleſcens Anto
ni Simōeta afflagitaſti: ut de rōne ſcribēdi q̄ta
poſſem breuitate multa adte ſimul cōtexerem
id facere diſtuli nō eq̄dē q̄n tuo tá honeſto de
ſiderio optarē ſatisfieri: uerū quod tēp⁹ mihi q̄
rerē cū multis deſtringerer occupatiōib⁹ ad eā
rē magis opportunū. ſed cū te in eadē pſiſtere
ſentētia: idq̃ auiditiſſime expectare: meq̃ nō
tātū curis nō explicari: ſed īuolutū teneri ī dies
magis cernerē: tuo tādē parēdū mihi uoto du/
xi: ac ꝓut tpis pateret̃ anguſtia: pcepta uniuer
ſalia: q̄ mihi ſuccurrerēt pſcribere. Ex quo unuſq̇ſq̃ nō tā ī hac re famā ullam q̄
tuæ uoluiſſe parere uolūtati pōt cōiectare. Sed ne in excuſatiōe ſim nimius: ut
cupis & uehemēter affectus: rē ipſam iā ordiar. ¶ Omnis ſcribēdi rō quā græca
appellatione orthographiā noīam⁹: tribus apud latinos partibus mea q̄dē ſentē
tia maxime cōſtat: aſpiratiōe: diphthōgo: & cōſonātiū diſtributiōe. Hac oī dili/
genter rōne ppenſa: quoniā peregrinis plærūq̃ uerbis utimur: & eoꝝ multa ip
ſilon habēt: ubi de aſpiratiōe diphthōgoq̃ ſcripſerimus (quādo de oībus ortho
graphiæ partib⁹ ꝓpoſitū ſcribēdi nobis eſt) ea a me annotabunt̃ uerba quæ ipſi
lon habent: ut ſi cōſumate has etiā partes tractare nō poſſum⁹: nō paruā tamen
multis fore utilitatē ſimus allaturi. Nec rē tenuiſſimam doctrina iá exculti me
aggreſſum cauillentur. Rudibus ſciant hæc preſcripta nō eruditis (ſi modo nō
tam fuerint eruditi q̄ uideri oīa ſciſſe uoluerint. Primū igit̃ de aſpiratione dictu
ris nobis licet cōtemplari ea tria potiſſimum loca tenere. primum, mediū, & ulti
mum. Item aut præcederet: aut ſubſequit̃. præcedit quidem uocales, ſubſequit̃
uero conſonantes. Quēadmodum præcedat primum: poſt ut ſubſequatur dicē
dum eſt. Quæ igitur uocalis in principio dictionis aſpiranda ſit hoc pacto inue
nitur. ¶ A ante b aſpiratur: ut habeo habes. & quæ ex eo deriuantur: ut habi/
to, habilis, habitus. In peregrinis ut habraham, habrahamos, nam alteꝝ barba
rum, latinum. alteꝝ uel græcum terminatione fit. & enim propoſitum nobis eſt
nō latina modo, ſed & peregrina hic nomina annotare: quæ nobis cōcurrerint.
¶ A ante c ut hac articulus ſiue ꝓnomen, & ab eo cōpoſita, ut hactenus. ¶ A
ante l ut halo halas, & ah hoc deriuata, ut halitus, halucinor. i. abherro. halec.
De peregrinis, ut helicarnaſſus urbs, halixones gens. halis fluuius. ¶ A ante m
ut hamus. In exteris ut hamadriades. hamon autē græci non aſpirant teſte che
roboſco: licet latini quidā uelint aſpirari. hamilcar. ¶ A ante n hanc hanula. i.
parua delubra. de peregrinīs hanibal adiicit̃ a quibuſdā: ſed græci non aſpirant
¶ A añ r ut harū: hara cū ſtabulū ſig. & quæ ex hoc uerbo deriuant̃: ut haru/
ga. (ueluti uidet̃ donato) hoſtia: haruſpicina: q̄dā adiiciūt harenā: & arūdinā: q̄
cū ab ariditate alii deduci uelint: aſpirāda nō putauerūt. peregrina ut harmōia

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

tam & matris uenerisq; filia: q̈ ꝓ rez cōcinitate: harmarium: harmille teste che
robo. qcqd dicat Pris. harpax: ꝙ uerbum apud Plau. etiā legit: & q̄ ab harpazo
.i. rapio sunt deriuata: ut harpe Mercuri gladius: apud Luc. etiam legit harpis:
haruagus ꝓprium uiri nomē: sunt qui armenia adiiciant: sunt qui negent: sed ra
tio apta est ꝙ aspiret. ¶ A ante s ut has hasta: peregrina hastrubal. Ante alteꝝ
a: quidā in hoc uerbo ha aspirari putauerunt. ¶ Ae diphtongus: ut hæreo, &
ex eo declinata, ut hæres: hæredipeta, hæsito, hærba, hæc, hæ. sunt qui hædum
etiam uelint, de exteris hæmulus teste Choerobosco. hæmili⁹, hæmonia quoq;
ut uidet nōnullis. Au ut haurio, haustus, haud aduerbiū. ¶ E ante b, habeo he
bes, & deriuata, ut habes nomē. extera, ut hebdomada, & qcunq; ab hepta. i. se
ptē deriuant, ut hebdomodos septimus, hebre⁹, nā eben⁹ teste choerobosco nō
aspirat. Hebe. i. pubertas & herculis coniunx: unde ephebus & ephebia. hebr⁹
fluui nomē. ¶ E ante c, ut hecate. i. ꝓserpina ab hecatos. i. apollo nō ab hecatō
cētum: hecaton, hecatōbe, hecatōbeletes apollo apud Tranquil. hector, hecu/
ba. ¶ E ante d, hedus, hedera, hedimeles nomē cātoris apud Iuuenalem fictum
idest dulcis cantor. & quæcūq; ab hedis & suaue sig. deriuant. ¶ A ante l ut hel
luo bonoꝝ suorū cōsumptor, ab eluendo, sed aspiratio addit: ut auiditas magis
exprobatur. fit. n. uox incitatior, heluacea ornamentū lydiū. helut⁹ ab hiatu &
oscitatiōe dictus. heluella holera minuta: peregrina ut helle, unde helespontus
helena, helen⁹, helicon mons, helicefidus helion sol. unde deriuatū heliades: nā
eliades ab helide, ubi ipsa fuit ciuitas aspiratione caret. helanicu⁹ historic⁹. ¶ E
ante m ut hem interiectio peregrina, hemina ab hemis semis: & sit sestarii dimi
dia pars, & quæ ab hemis inclinant, ut hem⁹ parion. hemiciclus i lelio apud Ci
cerone. hemittritæum febris genus, qđ ut Seruius putat, quo pacto nobis dicat
a nullis adhuc est enunciatū. ¶ E ante n, ut henion quod apud nos ualet habe/
na, ab hoc fit henioc⁹. i. auriga astrū, quo uerbo latini utent. ¶ E ante o, ut heo
interiectio, peregrina heos. i. dies, unde deriuata hesperus, & hesperia aspirant
ab heos dies, & peras finis, ut sit diei occasus. ubi hesperia, nam eos prima ꝓdu/
cta aurorā significat. Oui in fast. Proxima uictricem cum Romā respexerit eos
& sine aspiratiōe scribit. ¶ E ante p ab epta. i. septem deriuata, ut heptimeme
ris. ¶ E ante r herus heri uel here eadem significatione, heruca herbæ species
salax. herugo, herinaceus pusillum animal quadrupes quod cum in se cōtrahi
tur, spinosa uidetur pelle. heremus prima & secunda breui apud Proper. here/
mum fluuii nomē. herba unde herbaceus herbilis anser herba parstus hernin/
cus tam proprium uiri nomen, quam populus & herniam patiens. Hermes mer
curius: & ab hoc inflexa, ut hermippus nomē proprium. hermodon fluuius her
moniæ. hermofroditus. hermenia interꝑtatio, quia hermes interpres dr. unde li
ber Aristo. perihermenias inscribit, hercules ercius iupiter, & ab hæreo. i. sepio
omnia. hereos, herodes, herodianus, & quæcūq; ab hera. i. iunone nomen uidē
tur habuisse. ¶ E ante s ut hæsi, hesito, quæ tantum æ diphtongum habent, nā
alterum ab hereu ꝑteritum, alteꝝ alternatiuum uerbum est. hesternus quod ab
heri descendit. peregrina hespera hesperius, hespera, hesau ꝓpheta, hesiod⁹ he

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

35

ſione laomedõtis filia. ¶ E ante t quæ ab heteros.i.alter inflectuntur.ut hetru
ria heteroclifis idẽ altera declinatio: heteroclitus & ſimilia. ¶ E ante n ut heus
uocandi aduerbiũ, heu interiectio: quæ uocales in diphthongum cœeunt. licet
heu diuiſa legatur ut illud Verg. heu. q̃ pingui macer eſt mihi thaurus in aruo:
ut teſtis eſt etiam Seruius. E ante x omnia : quæ ab ex.i. ſex deducta ſicut hexa
metrum hexagonus: ſex angulorum: hexaſticon ſex uerſus & ſimilia.
¶ I ante a: hias hiat: & que ab hio deriuat̃ : ut hiato frequẽs uerbũ. Plautus: ſi
q̃ forte cõcio ẽ: ubi cũ hitare nõdũ ĩ mẽtẽ uenit. Cn. atticꝰ in.xx. iliados ille hia
tans herba moribundo ore. laberius aũt ĩ tauro paſſiuo mõ enunciauit. hitant̃
fores inqt: ꝓ eo ſane qd eſt hiatãt.i.patẽt. ¶ I ante b hibex: & deriuata ut hibiſ
cus hibernꝰ ab hieme. ¶ I ante e hiem hies hiet ab hio, hiemps: pegrina q̃cũq;
ab hieros.i.ſacer inflectunt̃: ut hierõ ꝓprium: hierico hieruſalẽ hieronimꝰ: & ſi
milia. ¶ I ante l hilla: hillas ueteres ĩteſtina noiauere. laberiꝰ illã coquꝰ ſi aduſſit
flagris cedit̃: illum qd grano fabæ adheret: ſed ꝓ re nulliꝰ momẽti a lucretio: &
a cæteris ſæpe ponit̃: unde nihil & nihilum facta: ꝙ q̃ a græcis accepimꝰ. hilarꝰ
uel hilaris: hilaritudo: hilareſco: hilare: unde exhilaro. ¶ I ante m: ut himber.
ſed chœroboſcus exiſtimat : aſpirationẽ nõ admittere: umbros unde ĩbera nr̃is
deriuatũ o.n. inquit ante m ſi uocalis ſequat̃ ea carebit ut umbros. ¶ I añ n hin
nio hinnulꝰ hinnꝰ ea eſt beſtia: q̃ ex equo & aſina naſcit̃ minor q̃ mulus (ut inqt
Varro) cõtra ex equa & aſino mullꝰ: mimuleus: pullus ceruinus. ¶ I ante o hio
uerbũ. ¶ I añ p oia q̃ ab hippos.i.equꝰ inclinant̃: ut hippagines naues. Hippias
ꝓpriũ uiri. Hippodamia ꝓpriũ mulieris & ſimilia. ¶ I añ r hirtꝰ hirſutꝰ hircus
aial. hircꝰ oculi angulꝰ: hirudo ſanguiſſuga. hira cuiꝰ diminutiuũ hilla. hircipili:
hirqtali pueri ad uirilitatẽ accedẽtes a libidine hircina dicti. peregrina hircanꝰ
gẽtile: hirpinꝰ populꝰ. ¶ I ante s hiſco: hiſpidus hiſpanꝰ his datiuus & ablatiuꝰ
hiſtrio q ab hiſtria primũ uenit. hiſtoria: hiſtoriographꝰ. errãt uero q Iſidorũ pu
tant aſpirari. ¶ I ante u ut hiulcus. ¶ I per ſe hi articulus uel pronomẽ. ¶ O añ
d hodidocꝰ latro & uiaꝝ obſeſſor: & quecũq; ab hodos.i.uia inflectunt̃: hodie:
ex hoc & die: hodiernus. ¶ O ante l olorẽ qdã aſpirãt: ꝙ multi negant. idq; ipſe
potius affirmauerim: holocauſtũ & quæcunq; ab olos.i.totꝰ deriuant̃: holꝰ: ho-
litor: hortulanus: quo uerbo quantũ meminerim ſolus utit̃ Apuleiꝰ. ¶ O añ m
ut homo homulus uel homũtio diminutiua ab hoie homeliũ pilei genus græca
quæ ab homuli.i.ſimul deducuntur. ut homo genia apud Lucre. homerus ho-
meoteleutos.i.ſimiliter deſinens: homeptotos ſimiliter cadens figuræ. ¶ O añ
n ut honor: uel honos: & quæ ex eo deriuant̃: ut honuſtus: nã honus ut multis
uidet̃ aſpiratiõe caret: licet qdã ita diſtinguãt: ut tũc uelint aſpirationẽ ſuſcipe
cum corporis põdus ſig. cũ uero animi minime: honorus propriũ. ¶ O ante r
hortor: horreo: horro: hoꝝ articulus: hornũ ipſius anni unde orna uina Hora.
dixit i epodo. horda bos ꝑgnãs: quæ poſtea ſorda dicta. horidariũ æs quod ꝓ or
deo equiti romano dabat̃: hortꝰ cõſeptũ agellũ ſig. multis cõſitũ. quibus ueſca
mur holeribus: hortulanꝰ: peregrina hora ſiue pulchritudinẽ ſiue tp̃s ſeu ex tri
bus deabus unam ſignificet horeũ ab horo ſeruo cũ unico r ſcriptum: horixon

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

nostri uisus terminus ab horos terminus. nam oros mons unde oræades nym/phæ dicte carent aspiratione horcus. ¶ O ante s hos: hostium: hostio uerbum & quæ ex eo inclinantur: ut hostis: hostorium: hostimētum. ¶ V ante b huber. ¶ V ante c huc huccine. ¶ V ante d hudus, huuidus. quod tamen quidam non aspirant magis quam uda. ¶ V ante i huius huic hui interiectio. ¶ V ante l hululo: hululatas. ¶ V ante m humus: & que ab eo deriuant': humidus: humor: humeo: a quo humesco: humo: humanus: humanitas & humerus. ¶ V ante r: huruca paruulū quoddā reptile: quod super brasicas precipue repit corrosurū folia. ¶ Y quod in exteris nominib⁹ tantūmodo scribitur pre se fert aspiratio/nē semp: sed de hac litera ubi de diphtongo scripserimus longius tractabimus. de aspiratione autē interim q̄ restant absoluamus. nā cum de ea que preit uocales in principio dictionis dictum sit. sequitur ut de media scribendum sit. ¶ In media igitur dictione duabus maxime de causis uocalibus aspiratio preponit': aut propter hiatū: aut qa uerbum in cōpositione simplicis tenuit aspirationem ꝑpter hiatum: ut haenum: uehemens: inchoo: traho: ueho: prehendo: cohors: est. n. simplex teste Varro. mihi: nihil. sed nihil tamen a uerbo. simplici habet aspirationē: cum ex nō & hilum extritū sit. nihil & nihilū. ut scribit Varro. uaha aha: ohe. in exteris quoq; noībus: ut Ioānes. phaetō. pasiphae. dānahe. euhius. qui & bacchus. helemosina. Ihesus. ꝓhemium. ¶ Demophohon cuius loco zolicū digāma ueteres tā greci q̄ latini posuerunt: id antē fecerunt firmanda & roburandarūq; uocum causa: ut uegeor. niridior. & esset earum son⁹. ¶ Propter simplex aspiratum: ut āhelo: inhio: ꝓhibeo: exhibeo: cohabito: cohereo: exhaurio: dehinc: exhinc: abhorreo: adhortor: exhubero & similia: extera ut epheb⁹: antipophora: ꝓhemium: methodus, ephippia & similia, que simplicia i primo loco cōposita nō in medio habuere aspirationem. In fine autē dictionis e diuerso uocalibus postponit', sed in solis interiectionibus, q̄ p apocopā ita ꝓferuntur ut proh, oh, uah, & his similia. De aspiratiōe quā habent uocales satis dictum, nunc de ea que consonantibus subiungitur, differendum est. ¶ Cum quatuor sint oīno cōsonantes, c, p, r, t, que aspirationem admittunt, de his p ordinem dicere agredimur. & quibus in dictionibus primum aut mediū, ultimumue teneant locum, & primum locū primo, deinceps reliquos a c littere incipientes oste/demus. ¶ Ch aspiratum ante a, ut charpo, chaones in epiro populi. charax hystoricus. character, figura, charybdis, charitas, chaleum. ¶ Ch ante æ diphtongum, ut chaeremō comicus poeta, chaerestratus, chaerea adolescens. ¶ Ch añ e, ut chelydrus, chelys testudo, schema, schenobates, qui per funes it extensos, schepiones ēt ueteres (teste Cice.) dixerunt. ¶ Ch ante i ut chion mulieris ꝓ/priū, chimaera, schisma, chison, cētaurus, chirotheca, & que a chir. i. man⁹ de/scendunt oia. ¶ Ch añ l chlamis, chelausinos figura. ¶ Ch ante r, ut christus, chrysma, chrisothen⁹ agamēnonis filia, chrysaor q ex meduse capite exilit, & q̄cunq; a chrysos. i. aurū deriuata sunt. chresis. i. usus, unde cathacursis figura. ¶ Ch ante o chorda, chostum unguentum choaspes fluuius, chorus, chorea, choraules, choragium, duct⁹ chori, schola, scholastic⁹, scholaris, coronā quoq;

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

dici Cic. putat licet Fest⁹ pomp. ablatā dictā esse aspirationē. ¶ Ph ante a ut ph a lere: pharao: phariseus: phaon: phetō nā fama ideo per f scribit, quia latinū fa/ ctum uideri potest: & latini ueteres testimonio Cic. solas uocales aspirabāt. nūc recepta sunt pauca, de quibus sparsim cum peregrinis dicemus. ¶ Ph ante æ phædon philosophus: phædra mulier: phædria adolescēs: sphæra: quā multi de tracta aspiratione spera dicunt: latine globus. ¶ Ph ante e ut psephone q̄ pro/ serpina in græcis. n. noībus p in ph a latinis plerunq; uertitur & e diuerso ph in p ut tropheum: spherae. ¶ Ph ante i ut phiala phineus: sphinx monstrum nam filius licet a philo amo deriuari qbusdā uideat tamen p f quia latinū habet scri bi consueuit: & nulla est grāmatice pars quæ tam crebro imutata q̄ orthografia inueniatur: ueluti etiā Quintilianus testimonio nobis esse potest philosophus: & quæcunq; phi lr̄am græcā habent: ut philippus. ¶ Ph ante l phlegeton: phle gias ppriū: phlegra loc⁹: unde phegre⁹ deriuatum: phlebotomo uenas incido. ¶ Ph ante o phormus uiri pprium: phorbas: nā forma licet ab eo: q̄ dorienses morpha dicunt: cōuersum uideatur per f tamē scribit. ¶ Ph ante œ diphton/ gū: ut phœnix uiri pro. phœbus phœbe: phœbenicia regia phœnissa. ¶ Ph añ r phryx phrygius: frixus helles frater: phrinicus: nam frigus licet a phrito idest horreo descēdat p f tamen scribit. ¶ Ph ante u ut phucus quod tñ per f uidetur scribi debere cum y in u mutatū sit: sed ita scribebāt ueteres: quin ut ēt testis est Cic. fruges pro phryges: & purꝗ apud Enniū lectū semper fuisse p pyrrum di cit fuga autē & fur. quæ græca sunt p f tamen scribuntur ex usu ueterū. ¶ Ph ante y ut phyton serpens phitum pcium qd p re locata accipimus: unde emphy tiosis est autē phiton planta. R lr̄a in græcis tantum noīb⁹ aspirat & in eis qui dā perpetuosi ab r initiū habeāt: ut rhetor: rhesus: rhodus: rhadamātus: riphæi montes rōphea: in medio quoq; post r geminatum: ut pyrrhus: pyrrha: tirrhen⁹ q̄obrē cum rheda (teste Quint. uerbū sit gallicum carebit aspiratiōe. de rheno dubium uideri pōt: nā cū a rhe idest fluo uideat descendere admittere aspiratio nem uidebitur. rursum cum aliunde nomē habuisse potuerit ea carere: nā rho/ danus fluui nomē: & rhoda opidū iuxta flumē: qm̄ a rhodioꝝ colonis dictū est: ut Lactan. in. iii. ad pbum uolumine: & Hiero. testis est: aspirationē nō respuet: porro autē aduerbium & ringo uerbū: & q̄dā alia quæ a græcis accipimus: uel aspiremus uel nō (ut ego sentio) nō refert: cum iam latina esse uideant: & cum a græcis effluxisse dephendant: ut Roma; q̄ prius ualentia credit appellata: in de qa græci romē robur uocant roma sit noīata: remus autē & romulus cū a ru mine, i. māma dicti scribant aspirationē renuunt: de r lr̄a hacten⁹ dictū sit: nūc reliqua psequamur. ¶ Th añ a ut thalia: thamiris: thalamus: genialis camera. ¶ Th aū au diphtōgon: ut thaumas pprium: unde thaumātias uel thaumātis iris celestis arcus dictus. ¶ Th ante e ut thersites: thermophile: & quodcunq; uerbum a thero. i. calefacio descēdit: ut therme thetis mater achillis; thebe: the salia: theophilus: & quæcunq; thaeos. i. deus deriuant, thesis: thema &c. q̄ a the si inclinant: ut cōpositum hipothesis: epithema thersander proprium: theseus

¶Th ante i thiadamas uiri proprium: thioneus bacchus; unde thiaſus. ¶Th
ante o ut thoas propriū. tholus quod tholū qdā neutro genere dicunt in media
tēpli camera locū: i quo deuotæ primitiæ aut exuuiæ figebant', thomas thorax.
¶Th ante r ut thraſo thraſibulus: traſillus thrax uel trex threſſa: thraix thra
iſſa threix threiſſa thracius thrac⁹ threicius. ¶Th poſt ſ ut ſthenelus capanei
filius auriga Diomedis. ſthenobœa & quæ a ſtenos. i. potētia deriuant' omnia.
¶Th ante u thule inſula in oceano: thus thucus thucidides iſtoricus. thinnus
piſcis: quem alii more græco thinnon dicūt. ¶Th ante y tymbra tymbreus tir/
ſus thirſis paſtoris proprium nomen. thim⁹ herba. ¶Media ī dictiōe aſpiratio
nunc inueſtigāda nobis eſt. ¶A ante ch ut achates: achiles: acheron: ſtomach⁹
machus: iachus: qui bachus dr̄: lacheſis: callimachus: lachrima: andromache &
amache. i. pugna deriuata omnia: ut ariſtomachus: grachus: cachinus: cachinor
brachiū: & omnia a brachys. i. breuis deducta: ut brachylogia & id genus alia.
¶C ante ch: ut bacchus bacchanalia: bacchilides lyric⁹ poeta. ¶E ante ch: ut
erechteus echin⁹ ſiue piſcē ſiue tecā illā irſutā ſpinoſam quæ caſtanee ſeu uas ſi
gnificat ad lauādas manus: in eius mediū ſuperne porrecta ſitula aquam tenui
ac prominenti immittit foramine: echemitia pytagore diſcipulis lex impoſita &
echo uox repercuſſa; echidna mōſtrum: echalia. ¶I ante ch ut aſtichos. i. uer/
ſus derinata ueluti diſtichon: tetraſticon & ſimilia. ¶L ante ch ut calchas: pul
cher: ſepulchrū ambo latina: telechines ſacerdotes matris magne ut quidā aiūt
demones. ¶N ante ch ut brāchiæ piſcium: ut ita dicā remigia: rāchus q neruos
cōtrahit: anchora ex uſu cū græci nō aſperent ſpiritū habuit craſſum: āchiſes:
elenchus tā argumenti ſpecies quā lapis cōchile concha teſtudo maritima & tu
ba. ¶O ante ch: ut parochus quod uerbū Hor, in ſermonibus ponit, eſt autem
a græcis tractum, nomē: quod uehicula preeat: archelocus filius ātenoris: archi/
locus poeta: cochilarium: cochilea quæ& limax a limo dicta; inchoo licet qdā in
ter uocales aſpirationē ſcribi malint. ¶R ante ch ut orchus quod ut aſpiretur
uſus obtinuit: cum græci in primo loco tantum aſpirent: archetipus & oīa quæ
ab arche. i. principium ſunt deriuata: ut archemorus: comarcus. demarch⁹. ara/
barches: archelocus; archilocus: archita: philoſofus: ſperchi⁹: lurco ex uſu aſpi
rationem habuit: & cicerone teſte orchinus quod uerbū apud Suet. expoſitum
inuenies. ¶S ante ch; ut in deductis a ſchema: ut aſchematon æſchilus poeta
tragicus: æſchines orator. ¶V ante ch: ut ophiucus aſthrum. nabucodonoſor
rex. ¶Y ante ch: ut hiericho: monichus centauri nomē proprium: ut apud Lu/
canum. ¶A ante th ut emathia: athene: athenienſis: athos mons, tathas ideſt
pater: ut Suidas exponit: agathirſi populi, cathedra: ciatus: & ut Cicero putat
mathones. ¶Ch aſpiratum ante th: erichtheus: ericthonius rex athenienſiū.
¶E ante th: ut phæton: phegethon: prometheus: epimetheus: ethica: tethus
uxor oceani, method⁹ & methodica. i. doctrinalis lethus frater āphiōis letū: ut
Varro quia lethe ideſt obliuione deriuari uoluit. Priſcianus autem carere aſpi
ratione putauit: quippe qui a leo unde compoſitum deleo deduci uoluit. cethe/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

gus ut Cicero est autor. ¶ Ae diphtongus ante th: ut æther: ætherius: æthra ꝓ
æthere & serenitate & matre thesei: diæthꝰ historicus: cinæthō æthiops tā pro
priū quā nomē gētis. ¶ Eu diphtōgus añ th ut teuthras rex. uñ teuthrania re/
gio asiæ. ¶ I añ th ut pirithous: tithōus sithōia regio: bithini populi: iapithe po
puli. cithara musicū instrumentū. chrisolitos & quæ a lithos. i. lapis sunt deriua
ta oia & titheasiæ uirginesq̄ gorgones dictæ a libiæ fluuio tithrasio. ¶ L añ th
ut althea mater meleagri: amalthea capra quæ iouē aluit infantē. talthibiꝰ pre
co Agamēnonis. ¶ N añ th ut smintheus apolinis nomē: pētheus filius agaues
rex thebaꝝ pāthus sacerdos: aricinthꝰ: ātipophora: acāthus: xātus: xātippe: la/
birinthus: zazinthꝰ quæ a latinis sagūtus. nā e græcia teste Hiero. & Lactantio
colonia i hispaniā ueniēs saguntū cōstruxit, sed Prisciano teste uerbum inuer
terunt romani. ¶ O añ th ut clotho: cothurnus: nothus illegitime natus. otho
uiri ꝓpriū testimonio Cic. aspiraẗ chrisothenus. ¶ Ph aspiraẗ añ th ut diphtō
gus: aphthonius nomē uiri propriū: phthia unde phthius Achilles. ¶ R añ th
ut parthus: parthia: orthographia & quæ ab orthus rectus deriuanẗ: ut ortho
goniū rectoꝝ anguloꝝ: bartholomeus parthēius fluuiꝰ & mōs arcadiæ. ¶ S añ
th demosthenes & oīa quæ a stenos. s. robur deriuanẗ ut eratostenes: agatosthe
nes & similia: isthmus & isthmia certamina ægistus. ¶ T exile añ th ut matheꝰ
mathias. ¶ V ante th: zuthus eoli filius. ¶ Y ante th: phyton unde phitius apo
lo: pithagoras. cithera montes unde uenus cithera. ¶ A ante ph ut aphrodisia
ueneris festa: aphricā quoq; dictā ueteres putarēt ꝙ horrore & frigore careat:
q̄ gre. phrice dr̃. aphareꝰ uiri prop. aphtanius: apheresis: catafractus miles ar/
matus apud Proper. ¶ C añ ph ut ecphonesis uas ecphonema. i. exclamatio fi
gura. ¶ E ante ph ephiopia equorū ornamenta. ephebus ephemerides. i. diaria:
ephira corinthus. ¶ Ae diphthongꝰ añ ph ut æphestiō uiri propr. sunt tamen
qui in secūda tm̃ sillaba diphtōgo scribi ꝓbent. ¶ Eu ante ph euphoni. i. uocali
tas uel cōsonātia. ¶ I añ ph ut deiphebus deiphile: iphigenia quæ & iphianassa
iphicles frater herculis hisiphile. ¶ L añ ph ut delphos delphicus delfin uel del
phinus alpheus. ¶ M ante ph ut amphitrio amphictiones apud quos publi/
cum fuit totius græciæ concilium: & quæcunq; ab amphi inclināẗ prepositione
ut amphibrachis: amphiteatrum & similia rōphea tæli genus triumphus. ¶ O
ante ph ut ophiulcius tropheū. ¶ P exile ante ph: ut sappho unde sapphicum
carmen. ¶ R ante ph ut porphirius orphanus orpheus. ¶ S ante ph ut aspho
dellus herba. ¶ Y ante ph ut iphen. ¶ Vltimum tenens locum aspiratio in bar
baris tantum inuenitur nominibus ut Loth: Ioseph Helisabeth. ¶ De aspira/
tione hactenus nunc tractandæ diphthongi sequitur locus. Cum igitur apud
latinos duæ sint: de quibus in scribēdo maxime dubitari solet. æ & œ. de eis po
tissimum tractabimus. nam dipthongus sexta quæ in græcis sæpe scribitur no/
minibus paucis postea nobis notabitur: sed institutum iam nostrū ꝓsequamur.
¶ Ae ante a ut æacus æacides. ¶ Ae ante alteram æ diphtōgum ææa insula.
¶ Ae ante d ædifico: ædes: ædicula: ædilis: æditus quem æditum ueteres dixe/
runt Varro teste. ¶ Ae añ g ut æger ægrotus: ægritudo: ægrimonia. In exteris

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

quæ ab ægeos deſcendunt: ut ægæus ſinꝰ: ægea gigas. ægoceros ſignū: ægæꝰ ꝓ
prium ægis ſcutum paladis: ægloga: æga mulier: ægon paſtor: ægiſthus quod ca
præ fuerit lacte nutritus. ut Lactan. ſcribit ægialius ciuitas: ægiale uel ægialia
Diomedis uxor ægine mulier & urbs ægiptꝰ regiōis & uiri ꝓprium. ¶ Ae añ l
ut ælianus hiſtoricꝰ: ælius Varo. ꝑceptor. ¶ Ae ante m ut æmulus æmulor: que
aſpiranda adducit choeroboſcus: æmus mons: æmilis emilia familia ro. ¶ Ae
ante n æneas æneides & æneades: nā æneꝰ ꝓ Priſ. ab ære deriuatum ait. adhuc
uſquā nō comperi: ſed hactenus facit ænigma. ¶ Ae ante o ut æolus: æolia: æo
lides: æolicus. ¶ Ae ante p ut æpimontis nomē. ¶ Ae añ q ut æquꝰ æqua æquū
quod cum ecos deduci uideat̃ æ diphthōgō habuiſſe nō debuit uerſa cappa lit
tera in q ut quod illi cointos noſtri quintos dicunt. cū ſit igit̃ apud eos diphthō
gus ei. e. ꝓducta ſed ſine diphthongo ſcribi debuit: ut leuis cum planū ſig. Ma
lo ergo uſu habēt diphtōngon ſicut & quæ ex hoc deriuant̃: ut æquor æquitas.
¶ Ae ante r ut æreus: & quæ ex hoc deriuantur: ut æratus: æripidē autē ceruā
apud Verg. & Martialem ꝓ eripidē legimus: ærumna: ærugo ab ære. ¶ Ae an
te s ut æs æris: æſtꝰ tā clamor q̃ feruor pelagi: & quæ ex hoc ut æſtuo: æſtas: æſti
ua umbroſa per æſtata loca æſtuaria undarum apud Ceſarem & alios ebulitio
fluctuumq; illiſio æſtiuo: eſculus æſtimo: hæſita. peregrina ut æſopꝰ uiri propriū
hæſcilus hæſcvnes æſon æſidones. ¶ Ae ante t ætas: & quæ ex hoc deriuantur
ut æternus in peregrinis æther unde ætherius: ætera ſerenitas elementum & ꝓ
prium: ætna unde ætneus: ætolia ætolus: æthiops deriuatur: ut æthiopus pia &
quæ ab ætho. i. uro deriuant̃ omnia. ¶ Ae ante u ut æuum. ¶ Dicēdū nunc de
diphtongo æ quæ in media dictione inuenitur. ¶ Ae poſt alteram diphtongon
æ ut aeæa inſula & poſſeſſiuum ut aeæa circe. ¶ Ae poſt b ut belua uelut qui/
dā uolunt: ſabaei: phœbaeus lilibaeꝰ ſicut & quecunq; a uerbis circunflexis ue
niunt aut nominibꝰ in a uel in e terminatis ut ptolomeus: ideus: aetineus baeus
uiri nomen propriū. ¶ Ae poſt c caedo cum cecidi facit: celo & quæ ex hoc deri
uantur: ut celum: uelut Eltus a celando ideſt occulendo. Var. autem a cauo dici
exiſtimat: caelius mons: celeas: ceſar ceſaries cepe. ſunt qui etiam cerā his adii/
ciant: ſed cum a ceros deriuetur caret diphtongo. cæteri cætere cætera aduer/
bium ut apud Verg. ac cætera graius cecus. cecutio uerbum. cepi a capio prete/
ritum. a peregrinis naſcentia habentia. ¶ S ante c ut ſcæuus: ſceuola; aſcaea. n
ideſt ſiniſtra duci uidentur: ſicut & ſceua ſubſtantiuum eſt autem ſcena qui ſini
ſtra tam apte utuntur q̃ dextre. licet ſceuolam a ſcindēdo ſecandoq; uolam qui/
dam dictum exiſtiment. ſcea porta troie. dirceus thebanus a fonte dirce. drace
naſœ nininum a maſculino dracon alceus poeta liricus cum aſpiratione poſt c
ut cheremon acheus uiri proprium. ¶ Ae poſt d daedalus & dedala telus apud
Lucre. dedala circe apud Verg. ideſt uaria ideus ab ida: iudeus a iuda: demon la
cedemon lacedemonia diadema. ¶ Ae poſt e ut leaena neaera mulieris propriū
¶ Ae poſt f ut faex: faecundus hoc tamen quidam per oe ſcribi diphthongum
uolunt. ¶ Ae poſt g gætulia: gaetulus: ennoſigaeus qui neptumnus. ſigaeum:
apud Troiam promontorium: pangeum promōtorium. ¶ Ae poſt i dicta uniꝰ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

diei nutrimētum:uel discretio & iudicatio siue locus iudicii:diæresis. ¶ Ae post l lætus læta lætum lælius proprium:blæsus idest paralyticus:clemens glæba læna uestis:plæriq; plæreq; plæraq;:læuus leua leuum:errāt qui leuē cū plenum significat diphthongum habere putant:idq; ex scriptura greca est manifestū: ælea palæstra:hæleus centaurus:hæstrigones galilæa baiena. ¶ Ae post m ut mæreo:mænas bacchans mulier. mæon proprium:mæonia regio:mæoni⁹:mæonides:mæonis bartholomeus:ptolomeus:chimera:meander fluuius.mæādri⁹ mæandria mæandrium:& mæandrum genus purpure. timæus quæcunq; a uerbis nascuntur circunflexis:mæotis pal⁹. ¶ Ae post n ut næu⁹ ætneus:dodone⁹: hymenæus. ¶ Ae post p ut a pæs pædos uenientia idest puer:ut pædia infantia pædagogus:pædomantia:pæonia regio:pæan laus apollinis. ¶ Post p aspiratum ut trophæum phædon phædronius phædra:phædria nomina propria:rhōpha hastilis genus, unco prefixi ferro aphaeresis patos:phaeax populus ¶ Ae post q:ut quaero:quaerito:quaestus cum lucrum significat.quaeso. ¶ Ae post r raete ueluti quidā precipiunt:fraetus:fraenum:fraesus:fraesa fraesum:quod ueteres frictum dixerunt:ut Plaut, frictum cicer. & Martialis fraesan fabam: praes praedis:qui a magistratu interrogatus in publicum:ut praestet, qui cum respondet dr̄ praes. & quecunq; a pre incipiunt:excipiunt precium preces & ex hoc deriuata:& precor & deprecor:ita premo que omnia corripiunt primam in exteris ut haepraeus:thymbraeus:astraeus:astraea:muraena tam propriū quā piscis nomen:grecus grecia ab eo quod ē grex:qui rex fuit thessalie. ¶ Ae post s ut saeculum:sepe ueluti quidam saeri⁹ semen semētis:in peregrinis ut pharisaeus isaeus orator Vespesiani tpibus:& alius demosthenis preceptor. musaeus uates. ¶ Ae post t taeda taedet taedū:taeter taetra taetrū:telum autē caret diphtōgo:taenarus laconiæ promōtoriū:citheron tirtheus poeta:etaeus quia ab œta clytēnestra. ¶ Post t geminum cittaea urbs, post acteon uiri propriū acteus & post t geminū:secundo que aspiratio ut matthaeus:atthae⁹ uirorū propria: post ut aristaeus. ¶ Ae post u ut uenundo:ueneo. Ae post y ut lyaeus. ¶ Ae uero in ultimo dictionum loco inuenitur in prima declinatione per oēs casus in ae terminatos siue ae graeca siue latina nomina sint:ut scribae enae anchisae:helenae. sed sola terminatio in noīatiuo tantum diphtongum non habēt. & relatiuum quae:& interiectio uae. & prepositio pre. & peregrina interiectio pape.

¶ Nunc œ diphtongi sequitur tractandus locus:& primum eius qui primū in uerbis tenet locum. ¶ Oe igitur ante a ut œagr⁹ orphei pater. ¶ Oe ante b ut œbalus lacedemoniorum rex tyndarei pater:unde lacedemonia œbalia dicta: & possessiuum œbaliua. ¶ Oe ante ch ut œchalia locus:œconomus.i.dispēsator:œconomia dispensatio. ¶ Oe ante d ut œdip⁹:œdipodes:œdipodiomedes. ¶ Oe ante n ut œnophoꝝ:œnoria:& quecunq; ab œnos idest uinum sunt deriuata:œneus etolie rex pater meleagri. ¶ Oe ante o ut œos attice populus. ¶ Oe ante s ut œstrum & œstrus, quem Romani (ut Vergilius inquit) asilum uocant. & est ubi spiritus concitationem significet. Vt apud Orphea in principio argonauticon & Iuuenalem. & Statium in primo thebaidos. ubi Lactan-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

tius ait fontem apud siculos fuisse huius nominis ubi musæ colerentur.
¶ Oe ante t ut œta mons unde œtheus.
¶ Diphtõgus q̃ medium tenet in uerbis locũ nũc tractanda est. ¶ Oe diphtongus post b ut bæbeus ĩ prima tantũ sillaba paludia nomẽ eubœa unde eubœus eubœa eubœum: & dissoluta diphtõgo euboicus: sicut ab eo q̃ est acheus dicit̃ achaic⁹: amebœas uñ carmẽ amabeõ: eribœa alcati filia quã telamõ cõprimẽs aiacẽ genuit filium: mœlibœa purpura a nomine insulæ ĩ qua tingit̃: molibœ⁹ uiri propriũ. alphæsibœa propriũ mulieris. sthenobœa quã Home. antiã uocat protei uxor. ¶ Oe post c ut cœpi anomalum uerbũ cœna cœnaculũ cœnario cœt⁹ a cœundo dictus: extera ut epicœnũ. i. promiscuũ cœmiteriũ. ¶ Oe post ch aspiratũ ut chœrilus poetæ nomẽ proprium: chæra despetræ. ¶ S ante c ut obscœnus aspirato post s ut schœnobates qui per funes it extensos. cœus ex tytanibus unus mecœnas. ¶ Oe post f ut fœmina fœnum fœtus fœnus fœdus.
¶ Oe post g ut tragœdia lagœdia uas uinarium. ¶ Oe post l ut melœdia quod corrupte melodia dicit̃. synalœpha q̃ ab imperitis sinalimpha scribit̃. pathos est solœcism⁹. ¶ Oe post m ut comœdia mœnia pœnorium damœtas. ¶ Oe post n ut menœceus trium sillabaꝝ & cum e in ultima creontis filius: menœci⁹ sillabarũ quattuor t hĩs in penultima ante i patroci pater: inde mænetiades patrocles dictus tam. n. patrocles q̃ patroclus apud Home. legit̃. ¶ Oe post o ut boœtius transpositis sillabis: nã græci bœotia & boetia scribunt sicut ciex quod latini ceyx dixerũt: alssalmorpha forma: & plæraq; similia procœmium. ¶ Oe post p ut polipœt⁹ perithoi fili⁹: penula uestimẽtũ pœna pœne pœnitet. ¶ Oe post r rhœus cẽtaurus crœsus rex lidorũ, prœtus sthenobœæ maritus quo falso accusante de stupro bellorophõtẽ eũ ad iobatam misit socerum: ut interficeretur rhethœum mons ubi aiax sepultus est. ¶ Oi diphtõgus apud latinos scribi nõ solet: & nequidẽ in dictionibus græcis: diuiditur. n. diphtongus ut mantoi didoi panthoi lathoi: unde patronymica panthoides lathoides. ¶ De diphtongo hactenus dictum est: nunc ostendendæ dictiones quæ hipsilon habent. ¶ Y ante a ut hyades stellæ q̃ succulæ a latinis sunt dictæ: hiacinth⁹ lapis & puer & herba
¶ Y ante b ut hybla hibleus hibrida hibridæ: ut quidã hibrides a singulari ntõ hibris. dicunt̃ canes qui ex imparibus parentibus nati sunt. i. ex uenatico & gregario. Vnde Hora. per similitudinẽ dixit hibidria quid dicã cũ Persius de quo loquitur calzomene parentes habuerit græcum & romanum. ¶ Y ante d ut hydria uas aquariũ: unde & nomẽ habet ab hidor aqua: sicut & hidria serpens.
¶ Y ante l ut hyle materia unde aliqd fiat: sicut & sylua: unde Cic. oĩs hubertas & quasi sylua dicendi. hilæus centaurus: hifax canis in buco, car. apud Ver. hilas herculis puer & apud Tranquil. uiri proprium. ¶ Y ante m ut hymettus mons atticæ. ¶ Y ante p ut hypocrita & quæ ab hypo prepositione incipiũt ut hypothesis & q̃ ab hiper præpositione fiunt: ut hypbaton hypbole hipthesis hiꝑmetrum hiperion. i. sol & similia. ¶ Y ante r ut hyrtacus unde hirtacides: hyricus neptuni filius ex Alcione Atlantis filia pater prionis. ¶ Y ante s ut hysteron protheron; & quæ ab hysteron deriuantur omnia: ut hysterologia. nam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

hystoria p ignorantiã cum y scribitur, hisopus herba, in mediis uerbis ypsilõ ita inuestigat. ¶ Y post a ut cayster fluuius. ¶ Y post b ut libya tam mulieris propriũ, quæ filia fuit epaphi mater uero Cusiridis q̃ regio. sibilla, biblia, ge. neutri numeri pluralis, ut rhetorica cum codicem significamus, & phisica q̃ faciunt bibliorũ rhetoricorũ, phisicorũ. Hinc bibliopola qui libros uendit a biblion qđ librum sig. & polo prima longa uẽdo. biblis ꝓpriũ mulieris, birsa. i. corium, cambises filius ciri, p̃sbyter q latine senior, bombix uermis unde bombicin⁹, labirinthus, abissus babilon. i. cõfusio, abydus, bissum purpure tinctura, & bissus teste suida. ¶ Y post c ut cylindrus, pherecides historicus, q prim⁹ apud græcos soluta scripsit oratione, cimba, cimbalũ, cimbium uas cynosura sidus cyneæ petræ q̃ simplegades noiantur, cimothoe nerei filia, circlus & ab eo cõposita ut hemiciclus. ciclups, qui latine cocles quasi ocles teste Varro. dicit. Thucidides historicus nobilis anticirha insula citisus herba, cillene in arcadia mõs. unde cileni⁹ mer. Home. teste ubi laudes scribit mercurii. cimeæ ciuitas. ¶ S antecedẽte scithia, sciph⁹, & r præeunte, corcira itẽ cirtea urbs. cirene patria, callima unde cireneus. scilla, scillas canis, cignus, cimon pro. uiri. cilix & cilicia, ciprus unde ciprogenia, & cipris uenus dicta, cipellus rex corinthi, sicion ciuitas alcione q̃ latinis alcidonia teste Varro. ciachus cidon ciuitas crete. unde cidonia mala. Cercion latro, quẽ theseus attica occidit, ut de laudibus helenæ scribit Isocrates. Ciparisus puer & arbor phorcyn. ¶ Ch aspirato antecedẽte, ꝓchita insula, archita philosophus. æschinus æschines demostenis grauis aduersarius, ãphibrachis & quæ a brachis. i. breuis oia inclinata sunt conchile. ¶ Y post d ut cymas hecubæ pater, dyrrachium oppidum. aditum cũ tẽpli locum sacrum sig. sandix apud Verg. herba licet id Pli. miret lib. xxxv. natu. histo. qui fieri eam hominis diligẽtia posse putat: diota uas ansatum. hedimeles & quæ ab hedis idest dulcis deriuantur. ¶ Y post e ut ceyx transpositis litteris græci em̃ cyex dicunt. ¶ Y post g ut gyges ꝓprium uiri. ogygea in antepenultima tamẽ syllaba insula, gyrtũ ciuitas gypsum unde, & uerbum gypso inquo aut emplastro ut Cicer. ad treb. de medea locutus eam gypsatis esse manib⁹ dixit, & gypso qua uis re obturo. ut columella in rebus rusticis, qui repleta cum cõfestim gysara sunt ægypt⁹, gymnos unde gemnasium & gymnosophiste, agyleus uiri propriũ. ¶ Y post l ut calybes lydia uerso. v. in u romani ludius. & ludia & ludo teste Valerio maximo dixerũt: lycia regia lysias oratoris nomen demosthenis tpe, & arcadie urbs clype ut Pli. asserit. lyctos crete ciuitas, unde lystrus idoneus olimpus mons: & celũ calidon ciuitas. lyci⁹ apollo a lyce quæ apud ueteres græcos lucẽ significabat. unde apollo lycie grineus dictus ab Homero, lycus annis ut Quintus curti⁹ & multi alii meminerunt, lycaon & oia quæ a lycos idest lupus sunt deriuata: ut lycomedes apud Plotũ. Lygurgus lycrophon. itẽ inclytus quod græci simplex habẽt clytes idq; freq̃uẽter solet accidere, nam clyno dicunt græci: nostri non nisi cõpositum ponunt, inclino: declino & similia. Ita i duo cum græci dio, indico nostri, illi dico sicut & diegnimi, nã dicare alteri⁹ lõge significationis est, hisq; simclia plera que inuenies. halis fluuius. hippolitus hippolita, & que a lyo idest soluo deriuata

sunt oia ut liæus bacchi nomē: lira: chelis: lynx lincis fera, & lince⁹ uiri propriū lilybeum in secundo tantum loco promontoriū siciliæ, polybius historic⁹, & oia quæ a polis, i. multi fiunt, ut polypus, policarmus, polinices: polimphemus. nam constantinopolis: hesipolis: pōpeolis: neapolis, & q̄ a polis. i. urbs deducunt oia carent ipsilon, chelidrus serpēs terrestris: ulyxes clitemnestra: ut pote q̄ a clitos. i. insignis deriuat̄, paraliticus. i. membris solutus. ¶ Y post m ut tomyrus regina galata℞. midon ꝓprium uiri, & loci, unde mygdonines micene tam mulieris q̄ urbis nomē: thairis mulier: mirrha misterium res sacra. mistillus pro nomine ꝓprio apud Martialē licet ad homericum uersum illudat mimidontes uū mirmidones in prima tantū sillaba, midas rex: mintor pater phœnicis, qui achil. ꝑceptor fuit: unde amitorides dict⁹: mirtillus: miron statuarii nomen: mirtus mirto℞ pelagus chlamis. ¶ Y post n onyx lapis uas: & unguē ēt sig. & q̄ ex hoc deriuant̄: ut monich⁹: dionisius: a quo dionisia: bachanalia: & dionisi⁹ hoīs ꝓpriū missa collis baccho sacer: erennis furia Hiero. & q̄ ab onoma. i. nomē p cōpositionē fiūt oia: ut sinonima ononima patronymica & his similia: nimpha: ciniras rex cipri. ænigma ganimedes. ¶ Y post o ut moyses. quod & moles & mose⁹, & moiseus facit. ¶ Y post ph aspiratū: ut staphila mulieris ꝓpriū apud Plau. pilos urbs uñ pilius nestor ephiræ i. corinth⁹: licet aliæ ēt urbes sint ephiræ dictæ. siphil⁹ ciuitas: termophile oia q̄ a pile. i. porta deriuari uident̄: ut ꝓpileū qđ ante portā. hisiphilæ pitagoras philae urbs pilades: prophirius: pigargus auis: pitisma ludus lacedemoni⁹: pigme⁹ zephir⁹: pirra deucaliōis uxor: pirrha lignorum strues incēsa: pirrhene & q̄ a pir fiūt oia. pigmaliō pithius: & pithon urbs i parnaso. pisander poeta: pirgo policies: & quæ a pirgos. i. turris fiūt oia: sepia piscis genus. papir⁹. ¶ Y post r ryx unde uen⁹ circina amarilis: hierico: amphitrio charibdis corimb⁹: bebrix gēs: chrisex sacerdos apollinis. unde chriscis patronimicum: phrix quod teste Cic. frux uetustissimi & fruges dixerūt nostri trimo pria mi mater: licet qdā zeulippē uelint noiatā, coricium antrum: coridon uiri ꝓpriū doriclus & quæ a dori. i. lācea fiūt oia: ut dorilas: doriphor⁹ & similia: eurithus & quæ ab euri: i. latum descendūt oia: ut euridice: euribates euridiamus. Euripides autē ideo nō habet ipsilon: & non ab erux descendit: sed ab europo: ut etiā Priscianus dixit: gerion rex: gario uerbum, unde garulus uersa ipsilon in u. barilus uiri ꝓprium apud Iuue. & quæ a baris. i. grauis & molestus descendunt oia. grillus xenophōtis fili⁹ philosophus. driades & amadriades. & oia q̄ dris: i. quercus descēdunt. cristallus. strimō thraciæ fluui⁹: unde grues strimoniæ. erithreus rex: unde mare erithreum, i. rubrū. mare rubrum appellatū etiā. Quintus cur. fatet̄. eritheus cui boues sustulit Herc. ut Isocrates de laudib⁹ helenæ scripsit. chrisothemis agamenonis filia: & quæ a chrisos idest aurū deriuant̄ oia: ut chrisolit⁹ corisator qui ex capitis medusæ perseo obtruncatæ natus sanguine est cū pegaso. ¶ Y post s ut elepsidra instrumentum astrologicum: in quo horas metimur. & meretricis nomen: & iudicandi locus. & uas quod plenum aqua in contionibus oratorib⁹ adhibebatur, teste Suida & Plinio significātē. Sisiphus post secundum tantum. C. siagrus & cætera quæ a sis. i. sus nomen habent: ut mne/

mosine musarum mater, trāsillus ꝓpriū uiri.cysta, cystella.nā cystis grece dicit̄ ab syrtus frater medeæ & quæsiro.i.traho descendūt oīa, ut syrma cauda q̄ a tra/ gœdis trahebat̄ in pulpitis, siria, assiria, psili libiæ populi.psyllā pusillū quoddā animal: ut in mesenia menāder ostendit & epicharmus, & aristophanes scripse runt.psyllū herba, psyllus fluui⁹ archadiæ.syncopa & oīa quæ cū syn præponū tur cōpositione, ut synonima, syntesis, sinalepha, systole, simplegades.sineresis & id genus alia, sincopātha & quæ a sicos.i.sicus deriuantur alia.marsyas tam fluminis quā uiri proprium, sylla in mari infestissimus inimicus.¶ Y post t, ut tydeus: unde titides astiages filius cyaræ regis lidiæ: & cætera quæ ab asti fiunt quod urbē significat, ut astianax filius hectoris qui ante patris obitum scaman/ der dicebat̄.Hom.teste.timbra herba: unde timbræus apollo: licet eum alii ab imbre dictū timbræum putant (ut Macrobrius) tindareus unde tindaris hele/ na & clitemnestra tindaride castor: & polux titirus.post t secundum butirus: tir theus poeta, tiros ciuitas aphrice.tirenus.i.tuscus, tirannus: thirsus, unde thir sophorus baccus ab orpheo dictus: agatirsi populi scithie, mitilene & mulieris & oppidi nomē: & etimologia: & oīa q̄ ab ethinos.i.uer⁹ fiunt: ut ethimologus dactilus tā pro pede uersus, q̄ ꝓ is qui Iouem aluerūt, qui cabiri coribantes & te lechines etiam dicti, & ex his deriuata: ut dactilotheca.i.digitale.thirsis pastor: thimnius herba: tilus urbs: satirus, stixpaius, tilus isula: archetipus: & q̄ a tipos idest forma fiunt.tithis uxor oceani.Nā nereis caret ipsilon, orthigia insula.i. delos rhadamantis rex.licet uerso ipsilon in nunc potius rhadamantes dicatur. dithirambus bacchi nomē & carminis genus, & quæ a thira.i.porta fiunt oīa: ut ꝓthiron locus ante ianuā quod uestibulum quo iurisconsulti utunt̄ uerbo, thiestes ithiestes itiphalus priapi nomē.¶ Y post x, ut xystus ambulacrum uel porticus circum circa domus impluuium.¶ Y ante i in eadē syllaba hoc ē diph thongon faciens non inuenit̄ nisi sequēte uocali, ut phlegias rex, orithyia quā boreas rapuit filia pandionis, illithya.i.diana.arpyxa turbo & monstrum. Ante eius diphthongon ægyeus bacchi nomen. In fine autē dictionis quod sciā nul lum apud latinos nomen præter æpimontis nomen.¶ Vltimus a principio no/ bis propositus de scribendi scientia restat locus quidem cōsonantiū suo loco po sitione erudita tractandus fuit, sed cum in his multa considerari soleant de ge/ minatione consonantium duntaxat perscribemus, quia & hic etiam locus late magis patet: & hic mihi non tam ueterum rationes referendæ, q̄ de orthogra/ phia eminenriora decurrenda. Nam quod nonnulli inter puncta notandi periti am huic parti tribuerunt: eos errasse equidem semper sum arbitrat⁹.nam cum & coma, et colon, & periodon nosse rhetoris esse palam sit: nec minus pronun/ ciandi peritiam: ut eorum sensus tulerint: poposcerintq; ne grammatici quidē, potiusquam oratoris esse existimandum, quamobrem est uerbis in quibus grā/ matici cura consumatur nulla parte suffragari inueniantur, sed pronunciantis spiritum intercludere a scribēdi scientia.id se iunctum esse putandum est.sicut nec Priscianus aut alius ex ueteribus grāmaticis: ut cætera quæ ad grāmaticā pertinerent tradiderunt docuit.contra autem tum Cicero tum Quint.Fortu/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

nacianus & plerique alii has respirandi docuerunt moetas, licet græcorum quidam accentum regulis hæc subiicere maluerint, ex quo manifestum est, si grāmatici etiā scisse hæc intersit ad hanc tamē scribendi scientiam non attingere. Item facilis illa est, sicut & frigida in quibusdam animaduersio, quod a ueterib⁹ multa immutata sunt, ut cum illi s pro r ponerent Varrone teste, fœdesum pro fœderū, plusima pro plurima, meliosem pro meliorem, asena pro arena, iannitos iānitor camœna carmœna, inde eliso R camœna quodque Ciceronis tēporib⁹ quoties sit littera media uocaliū longorum uel subiecta longis esset geminaretur, ut causa & cassus, diuisiones quodque utroque uersus multa dicerent, ut here & herisibei, & sibi & quod p. i. sæpe u ponerent, ut optumus maxumus decumus. & o loco u ut seruos coruos, pro seruus & coruus. & iter duas uocales hiat⁹ effugiēdi causa æolicū f ponerēt, ut ofum ofis pro ouum & ouis. & cum gaium significare uellent C. scriberent, quæ littera iuersa hoc pacto Caiā mulierē declararet, & n exēpta littera, & contra s geminata Cossules. & in nominibus propriis pronominibusue una aut altera sæpe tertia littera integrum multo longius nomen significarent ut P. Publius. Sp. Spurius. Mar. Marcellus. alii differentiales omnibus notissimas annotandas esse notauerunt, qualia sunt at cōiunctio cum t ad pposítio cū d littera, cum prepositio ablatiua cum c coniunctio uel aduerbiū tpis cum q tribus sequentibus litteris, ut est uortex per o & uertex per e, quatenus aduerbiū, tum loci tum tpis, & quatinus cōiunctio, uēdico & uindico, quin & quæ post s litterā e habeant, ut scæuus sceuola scedula. i. scriptura priuata: scio scindo, scena obscœnus & q̄ ante i sequente altera uocali t habeat: ut iustitia, amicitia p t non p c scribenda: q̄ oīa ex grāmaticis regulis cum pauca ita sunt i promptu ut de eis dubitare debeat nemo, grāmaticum dico non pistorem, aromatarium aut alium quēuis idiotam, nō. n. nunc ppositum nobis est, aut ueterū a iunioribus emendatam scripturam, aut inusitatā recensere: sicut nequidem quæ ex deriuatione apud Priscianum disci potuerunt memorare: & multorum imperitissime scribentium errores emendare; quod esset infinitum. si qua tamen instituto nostro sese offerent annotanda, non ea præteribimus. iam ad nos redeamus.

¶ A ante b geminum, ut sabbatum, abbas, quod nomē Hieronym⁹ hebreæ linguæ peritissimus apud hebreos dicit patrē significare. ¶ A ante c ut accedo & q̄cūque cōponunt ex ad & dictione a c incipiente, ut accumolo, accino & similia. saccus, bacca, bacc⁹, flaccus, unī flaccesco uerbū ut qdam dicunt: baccar, uacca, q̄q̄ uacat corripit̄ unde descēdit. ¶ A ante d ut addo, addisco, & quæ ex ad fiūt & a uerbo incipiente a d. ¶ A ante f ut afficio, & ubi uerbū ab f incipiēs cōponatur cum prepositione ad ut affero. ¶ A ante g ut aggero aggeris, & in cæteris ubi ad pposítio cōponatur cū dictione a g incipiente. aggero similiter prime cōiugationis, unde exaggeras. qm̄ ab eo quod est agger, pro terræ tumulo deductum habet g duplicatum. ¶ A ante l ut allobros gens galliæ, allido & quæ ab præpositione ad & dictione ab l incipiēte fiunt alia. palliū, callus, callo uerbū, alliū, gall⁹, gallina, calleo qū astutū esse significat, unde callumnia teste albino callis uia, nam cales opidum corripitur. sallo, pallo, idest uagor. palleo. in aliis autē de

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

noīatiua uel uerbalia unico l ſcribuntur: ut Iuuenalis: martialis: fluuialis: feralis
in geminãt: uallis: uallũ: interuallũ: uallo uerbũ: ab eſſero allatũ: uallꝰ: pallꝰ acu
tus in uitibus pedamẽtũ ad quod tradunt̃ uites: ablaqueant̃qꝫ. Ver. exacuũt alii
pallos furcaſqꝫ bicornes: & uallus uas, qui & uãnus noiatur ꝑ diminutionem di
ctꝰ uallus. ſunt qui malo gemino l ſcribãt: ſed Diomedes potius unico ſcribẽdũ
eſſe aſſerit. malle & mallem tamen dicimus qui uellem & uelle: hallucinor. pal/
la ueſtimentũ. pallas palladis. & pallas pallantis: callimachꝰ: callidorus. ſunt tñ
q l geminari uellint metallũ, quia metallo. i. exq̃ro. l. geminata, allegoria: mima
lones bacchæ ¶ A ante m ut ammolior. licet hinc multi nolint ad in ſuã conſo
nantem mutari. ut admolior malint dicere: ſicut admoueo: admoneo: mamma,
ammodo: grammatica: grammaticus: & oĩa q̃ a gramma fiunt: ut epigramma.
¶ A ante n ut annitor: & ubi ad cum dictione ab n incipiẽte cõponat̃: ut anno
to: annus: unde annona ꝗcquid in anno colligit̃ ex ꝑdiis & mẽſtrua ſolutio: tirã
nus: cãna: cãnabis: pannus unde panutia: baucis apud Preſ. ſtãnum metalli ſpe
ciem ſig. annibal: lanna, unde ſubſanno. ¶ A ante p ut appono, & in cæteris in
quibus ad in p mutat̃ cõpoſitũ cum uerbo a p incipiente: ut apprime: ſappho:
capparis herba: capadox populus capadocia. ¶ A ante q geminum non inueni
es: ſicut neqdẽ unquã q geminatur: nam d ſequente q in c mutatur: ut acquiro:
ꝗcquid nequid repetitũ eſſe uideat̃: & quicquã ſimiliaqꝫ. ¶ A ante r ut arrideo
& quæ ex ad & uerbo ab r incipiente fiunt: carrus ſpẽs uehiculi: barrꝰ elephas
farris nomẽ: farrago: & ut aſcõius & marcellus uident̃ ſignificare ẽt nefarius
farratus: ut farratã pueris plaudentibꝰ olã: ſarracum uehiculi genꝰ. Varro tã ui
ri ꝓpriũ q̈ Varrus qui diſtortos habet pedes: marra inſtrumẽtum ruſticũ catar
rus. i. pituita: parraſius pictor: marrubiũ herba: ſarranum a calore. ¶ A ante ſ
ut aſſiſto: & alia in quibꝰ ad ꝑpoſitio cõpoſita cum uerbo ab ſ incipiente d i ſ mu
tauit. aſſiduus ſiue ab aſſideo deducatur: ſiue diuitẽ cõtinuũ: et ſedulum ſig. aſ
ſi aſſeris: fortaſſis fortaſſe: Baſſus uiri proprium nomẽ. Baſſa mulieris ꝓpriũ
baſſareus baccus: baſſarides baccæ. Caſſius: maſſurius uirorum propria: maſſa
imperatoris domitiani morionis proprium: caſſandreus uiri proprium. Caſſus:
a careo: incaſſum: caſſis & caſſidis: uel caſſida caſſidæ: faſſus faſſa faſſum: ſicut
& faſſis. ¶ A poſt ſ habuere laſſus: nam laxus per x eſt dilatatꝰ: unde laxo uer/
bũ: ſicut lacero a lacerus: & ſaucio a ſauciꝰ: paſſus a patior: & a pador. & paſſus
nomen: paſſim: paſſa uua eſt. ẽt paſſum neutro genere: & muſto cocto. i. ſappa.
uel de fruto. quaſſum a quatior: taſſo uerbum iteratiuum: craſſor uerbũ & craſ
ſus nomẽ claſſicum tubæ ſonitus: male ꝓ tuba ĩpa a qbuſdã ponit̃. claſſis nauis
& nauium multitudo: maſſagete populi: maſſili ꝓ maſſilia gens in africa. nam
ꝓ gẽte galliæ primã habet breuẽ: maſſicus unde maſſicum uinum. ¶ A ante t
ut attingo: & cætera quæ ex ad & uerbo a t incipiente fiunt. Matthæus: mat/
thias: battus uiroꝝ ꝓpria. batthiades. i. callimachus batti filius: attagenæ aues
licet attagen dicat Hora. ¶ E ante c geminum: ut pecco peccatum recido: ex
re & cado producit enim primam: ut apud Lucretium. Propertiumqꝫ uideri li/
f

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

cet,eccum,eccam ꝑ ecce eum & eã.in exteris ut eccleſia.i.conuocatio ſiue con
cilium:licet uulgus imperitum pro templo nũc capiat.¶E ante d ut reddo,red
duco cũ primã habet longã:nã eſt qñ corripiat.¶E ante f ut effugio,effugium
locus unde aliquis ſe erumpat in fugã.q̃cquid dicat Ser.& oĩa quæ cũ ad & uer
bo ab f incipiente fiant:in cæteris autẽ cõpoſitis ab ex ꝓpoſitione x nõ mutat̃
in aliã cõſonantẽ:eliditur̃ etiam ſi uerbũ cum quo cõponit̃ ab ſ incipiat,ut exibi/
le,expes,idq; mea quidẽ ſententia perpetuo.quicq̃d Iſidorus & alii docere tenta
uerint:refert cũ diſtare ſignificat. ¶E ante l ut uello uellis.nam uelo uelas uſi
uelum unico ſcribitur.cello unde antecello,procello,excello:procella,nam cæ/
lo cælas,ſculpo uel occulto unico l ſcribenda ſunt,pello pellis & compoſita,ut
appello,nec minus appello appellas,cuius ſimplex in uſu non eſt. Bellũ neutri
generis,& adiectiuum bellus bella bellũ,& bellatula apud Plau.bella,bellatu
la cõſcẽdetoꝝ.nam Belus proprium unico l ſcribit̃.intelligo,intellectꝰ,cancel/
li.Bellorophontes telum.n.tam qui cũ diphthõgo q̃ qui gemino l ſcribit errat.
macellum locum romani dixerunt ubi coacta omnia quæ ad uictum pertinebãt
quod ibi domus fuerit:cui cognomen fuit macellus:quod ibidem fuerit publice
diruta:ab eo deinde macellum dictum.mellitus quod quidã mellitus dicunt(ut
apud Catullum)per ſyncopam dictum uideatur.imminet autem pachiuo mel
lita de qua catelli portari mellite dicebãtur. auellana,clitelle:unde muli clitella
ri:qui in clitellis ferunt ſarcinas,ut dorſuari qui in dorſo nos ſubuectãt:ſtellio
animal ſtella q̃ſi ignis ſtilla(ut ait Quint.)fellis:mellis:& cæteri caſus.gelliꝰ ui
ri proprium:helluo tam uerbum q̃ nomen.cum habeat aſpirationem.nam com
poſitũ ab ex & lauo unico l ſcribitur:tellus:pelliceo,pellex:nã pelax unico l ſcri
bitur.i.multa uerſans.pelliculo.i.corticem depono,& demo ut ĩ piris pomiſue:
& ſimilibus,fella.Verbalia autem uel denominatiua fœminini generis in a de/
ſinentia unicum habẽt l.quã regulã tradit etiã Caper:ut loquela,querela:cãde/
la:tutela:clientela:ſuadela.Similiter adiectiua in le uel lis terminata non gemi
nãt l ut fidelis:crudelis:patruelis:& id genus alia.diminutiua uero n aut l aut r
in ultima habẽtia ſyllaba in l geminũ mutant n ut bonus bellus:aſinus aſellus:
geminus gemellus,agnus agnellus:patina patella.r ut labrũ labellũ,ager agel/
lus,tener tenellus:ruber rubellus,lucrũ lucellum:libra libella:umbra umbella:
miſer miſellus:capra capella:flagrum flagellum:flabrum flabellũ:ſcalprũ ſcal/
pellũ:ſculprũ ſculpellũ:dolabra dolabella:ſacrũ ſacellũ & ſimilia.l uero ut ocu
lus ocellus,populus popellus:catulus catellus:fabula fabella:rabula rabella &
alia hmõi.relligio & relliq̃e ideo l geminarũt,ut ſyllabã producãt primã.uellem:
uelle.nã uelim primã ut oẽs ſciũt habet breuẽ:ꝑduellis:ꝑduellio:ꝑduello:nam
ſicut bellona dixerunt ueteres(Varrone teſte)uellus lana quia a uello uellis di
cta eſt:ꝙ non tonderet̃ ſed ueleretur camellus. ¶E ante m ut ſtemma tã genus
q̃ coronam ſignificans.gemma ſiue ad uitem ſiue ad lapidẽ referas precioſum.
¶E ante n.ut ennoſigeus q̃ neptunus & quæ ab anno fiunt:ut biennis biẽniũ
triennium & ſimilia.Rauenna rauennas:ennius pennis:penniculus:penna pẽ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

niculū,licet pinna pinnicillū potius dici ueteres probent,ſiſenna hiſtoriarū au/
ctor.¶E ante p ut reppuli,repperi.¶E ante ſ ut ſeſſus,neceſſus,neceſſum ne
ceſſe,neceſſitas,neceſſarius,geſſi præteritum:poſſeſſio,ſeſſum a ſedeo,greſſus
a gradior,& in ſo faciētia q̄ e ante ſo habēt,ut laceſſo,faceſſo,arceſſo,capeſſo
preſſo.nā uiſo unico ſ ſcribitur.meſſui a meto:meſſura,beſſus uiri ꝓpriū,theſ/
ſalia,theſſalus,creſſa i.cretenſis & ſimilis formæ,græce oia,ut threſſa ab eo ꝙ
eſt threx:ceſſi a cedo ceſſo:cupreſſus,theſſara ſiue belli ſignū,ſiue inſtrumētū
uſorū ſignifices,preſſus a premo,a cōfiteor cōfeſſus,& a fateor oia compoſita
¶E ante r ut terra,territorium:& quæcūqꝫ a terra ueniunt.ferrū ferruminor
ideſt glutino,Plinius calcis quoqꝫ uſum ꝓbuit ita ferruminatis babylonis muris
hoc ferrum eſt glutinum,ferrugo ater color.ferrem & ferri,& ſuperlatiua ī ri/
mus deſinentia,ut teterrimus,nigerrimus,deterrimus,ueterrimꝰ,creberrimꝰ,
& cætera huiuſmodi oia,gerræ.i.nugæ,unde gerrones.erro tam nomē ut uer/
bero palpo,& cachino quæ faciunt terronis,uerberonis,palponis,chachinōis.
q̄ uerbū.perrexi experrectus,ſerra ferreū inſtrumentū:cuius dētes pectinatim
coeunt:longeqꝫ ꝓducunt.unde ſerrati dentes dicti:q in modū ſerræ ſunt dige/
ſti:terreo terreor uero unde ueriçulum,uerruca.perrepo & ſi qua cōponunt a
per & dictione ab r inchoante.acerra turis arca:uacerrea clatrorū genus ad pe
cora includenda.cerrus arbor,arcerra uehiculi ſpecies.¶I ante b ut gibbꝰ,gib
beroſus,gibboſus.gibber,¶E ante t ut retuli.hymettus mōs atticæ.¶I ante c
ut hiccelicus perdica uiri ꝓpriū nomē,ciccum mēbrana tenuis maloꝝ punico/
rū.¶I ante d ut quidā.¶I ante f ut difficilis,& ubicunqꝫ dis prepoſitio cōpoſi
ta fuerit cum uerbo a c incipiente,ut diffindo diffundo.¶I ante l ut taxillꝰ,&
omnia diminutiua a nominibus inflexa,quæ l habēt in ultima ſyllaba.ut pugil:
pugillus,pupulla,pupilla,imbecillis,batillus proprium nomen hominis.ſerpyl
lum:petroſyllum,ſed hæc duo y habent:ut multi putant a ſyllo quod eſt rapio
deriuantes.unde & primitiua putantur,qualus quaxilus in diminutiōe l gemi/
nat ala axilla,uellum uexillū,mala maxilla,ſtilla ſtillo ſtillicidium.nā ſtilꝰ primā
habet breuē.¶Denominata autē & uerbalia in ilis deſinētia l ſimplici ſcribun
tur,ut ſenilis anilis,ouile,ſedile,ſuile,& id genus alia.illido & oia ab in compo
ſita & dictione ab.l incipiente.ut illudo,illabro,capillus,cauillor,hilla inteſtinū
ille illa illud illic & ſimilia.item ſuperlatiua in limus deſinentia quæ hæc ſunt,
facillimus,difficillimus,gracillimus,humillimus,ſimillimus,agillimus. ꝓterea
pauxillus & pauxillulus,codicilli,anguille & huius forme alia.item ea diminu
tiua quæ in primitiuo n habuerint,ut uinum,uillum,tignū tigillū,ſcamnū ſca
billum:ita eñ uideo ueteres locutos potius q̄ ſcabellū.ut penultima haberet e
litteram ut t.habentia ante us & aſſumentia lus.i.in u uerſo.ut putus putillus.
unde putillum paſerculum.i.ualde paruū.aut l ut baculus bacillus.arca arcula
inde arcilla furca furculla furcilla:& uerba in lo diminutionē quodāmō ſignifi
cātia,ut ſcribillo,ſorbillo.argina tenax terra.mānulla pillū iaculū nā pilꝰ primā
corri.uilla ācilla & ācillor uerbū.mille adiectiuū plu.numeri,nam ſingularis ge

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

neris eſt neutri, & unico l ſcribitur: ſicut & eius plurale milia: oſcilla ſiue ſuſpen
ſa de trabib⁹ uoces iactamina: ſiue de lupinorũ partib⁹ intelligas: unde erumpit
naſciturq́ germen, a ut ab os oris diminutiuũ nomines, eodẽ modo ſcribitꝰ. ſquil
la, ſed melius ſcylla ſcribitꝰ herba: male quidã piſcẽ ut opinor accipiunt: docent
infiniti pene auctoris herbam ita noiari quæ unius ſit radicis. Ariſtoteles in pri
mis de uegetabilibus & plantis piſcis ſit hæc ne hoc appellatũ noie non recolo
me legiſſe. uillis uilli ꝓ pillo, Achilles. ¶ I ante m ut immitto: & quotiẽs in cũ
uerbo ab m incipiente cõpoſitum inueniatꝰ: ut immundus, immunis, immanis,
immittis. ¶ I ante n ut innitor, & ubi in cõponatꝰ cũ dictione ab n incipiẽte, hin
nus, hinnule⁹, innulus, hinnio uerbũ, hinnitus participiũ. ¶ I ante p ut hyppo
lit⁹, hippodamia, & oĩa ab hippos. i. equus facta, ut Philippus, Hippodrom⁹, &
ſimilia, lippius, lippio, lippitudo, agrippa, quippe. ¶ I ãte r ut irrit⁹, irrito & oĩa
ex in & uerbo ab r icipiẽte cõpoſita, cirrha, anticirrha. ¶ I ante ſ miſſus, miſſu/
rus participia, & miſſus nomẽ, diſſimilis, & cõpoſita a dis & dictione ab ſ incipi
ente, ut diſſero, diſerus tamẽ primã habet breuẽ: ita oia iſſimus ſuplatiua, ut cla
riſſimus, ut cũ habet ſ. item oĩa præterita pluſquã pfecta, ut meminiſſem, odiſ/
ſe, feciſſe, amaſſe, audiuiſſe, legiſſe, ſpiſſus, ſpiſſo uerbũ: phariſſæus, narciſſus,
pſciſſus a pſcindo, nã a cædo pceſſus facit. quia penultimã natura pducit, ue/
lut diſcido diſciſum. diſcindo autẽ diſciſum ſcribas. ¶ I ante t ut mitto, ſagitta
qdã tamẽ ſagipta cum p potius dicendum putant, littera, littus, pittat⁹, un⁹ de
ſeptẽ ſapientibus, qui athenis uno fuere tempore, pſitacus auis. ¶ O ante b ut
obba uas uinariũ. ¶ O ante c ut occũbo, & quæcunq; ex ob & uerbo a c incipi
ente fiunt: ut occipio occiput, occare quaſi occeare: ut Varro in re. ruſt. exponit
occalere, ſoccus, coccus purpura unde coccinus coccina coccinum. ¶ O ante d
ut quoddã. ¶ O ante f ut officio, & in oĩbus quæ ex ob & uerbo ab f incipiente
fiunt: offa diminutiuũ tamẽ ofella unico f ſcribitꝰ corripit. n. primum. ¶ O ante
g ut ogganio, & q̃cunq; alia quæ ex ob & uerbo a g littera incipiente fiũt. ¶ O
ante l ut collido, & quæ ex cõ & uerbo ab l inchoãte fiunt, loligo piſcis quaſi uo
ligo ꝙ quaſi ſubter uolet (ut ait Var.) collum, decollo, olli ꝓ illi, collis, tollo, pol
leo, pollio ꝓpriũ uiri. nã polio uerbũ primã habet breuẽ, pollex qa dict⁹ ꝙ inter
cæteros digitos polleat fortitudine, ut ait Lact. pollux. ſunt q nollo l ſcribãt ge/
mino, ſed Diomedes unico l ſcribendum ducit: mollis nomẽ adiectiuũ & uerbũ
molio: nã molior unico l ſcribitꝰ. ſicut moles: molis: folis, foliculus: corola quia a
corona imminutum eſt, nã dimiuutiua. n. in. l. geminũ mutant: apollo, collina, a
colle dicta porta. ¶ O ante m ut ommurmuro, & ubi ob ꝓpoſitio cõpoſita ſit
cũ uerbo ab m icipiente, licet multi b nolint imutari: omitto extrita e medio lr̃a
b ſcribim⁹ corripit ſi qdẽ primã cõmutto & quæcũq; ex cõ & uerbo ab m incipi
ente deriuantꝰ: ut cõmunis: cõmoneo: cõmentum: nam ommaſum corripitur.
¶ O ante n: ut connitor: quæ ex con fiunt: & uerbo ab n inchoante. ut connuo
peloponenſis, cherõneſus. ita. n. ſtrabo coſmographus ſcribendum exiſtimat.
¶ O ante p, ut oppono, & in cæteris q̃ ab ob & uerbo incipiẽte a p fiũt uelut op

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

primo oppidum ab ope danda (ut Varro inquit) ſed quia a correpto naſcitᷣ con
ſonantem geminat, ut in cæteris idẽ obſeruatᷣ. ¶ O ante r ut corruo: & quæcũ
ꝗ ſunt alia ex cõ & uerbo incipiente ab r facta. torreo, torrens nomẽ & partici
pium torris. i. titio. porrho aduerbiũ: porrigo nomẽ & uerbũ. porrum holus ſe/
ctile grauiter olens, & ut alium capitatũ. nam porus tam proprium uiri q̃ uer/
bum græcum ſpiramen tum cuiuſlibet rei ſignificans unico r ſcribitur, extor/
ris exul. ¶ O ante ſ ut os oſſis & cæteri caſus, poſſum, poſſum⁹, poſſem, poſſim
poſſe coſtus uiri ꝓprium, foſſa, foſſos, defoſſus & a fodio oĩa: oſſa theſaliæ mõs.
poſſeſſio. ¶ O ante t ut totta uiri proprium, quottidie aduerbium. ¶ V ante b
ut ſubbito, & quæ ex ſub & uerbo a b incipiente fiũt. ¶ V ante c ut ſucc⁹, ſuc/
cumbo: & oĩa ex ſub & uerbo a c incipiente cõpoſita: ut ſuccedo, ſuccido, & id
genus alia: bucca ſub in uſum frequentior eſt: ut buccas dicam⁹ eo ab imminu
tum buccula tam pro caſſidis parte q̃ pro paruo ore quo Apul. in metamorpho
ſi utitur. diminutio, nam pro boue bucula unicum habet c. & a græco diminuti
uum; bus bucula ſit. nam a latino bocola diceretᷣ. ¶ V ante f ut ſuffero, ſufficio
& cætera quæ cõponuntᷣ ex ſub & uerbo ab f inchoante. ¶ V ante g: ut ſugge
ro, & reliqua ex ſub & dictione a g initium habente compoſita. ¶ V ante l ut ul
lus, & cætera diminutiua facta a nominibus in ultimo n habẽtibus: ut etiam ab
negatiuum nullus aut l habentibus in primitiuo geminum: ut homulus uel ho
mullulus, uel unum in geminũ mutantia: ut pulus puſillus pulus. quia ab eo ꝙ
græci polos dicunt naſcitur unicum habet l ſic ab hoc deriuata, ut pulaſtra pu/
lus cura pulorum: pulis uermiculus ꝙ intra gallinarum pennas naſcatur quod
latitat, qa a pulis. nã pullus adiectiuum. i. niger l geminat: trulla, trulleũ uaſa cul
minaria, meditullium locus medius tullium. n. uerbi ſupplementum eſt, medul
la, tullus: tullius, tibullus catullus: fullo fullonica ars. bulam autem unico l ſcri/
bi mãifeſtum ex græca ſcriptura: ſicut & cule⁹ a coleos unde culeos. i. uagina ab
Homero dicitᷣ, adulor unico l quia adulos. i. ſeruus dicitur fieri, cucul⁹ nauticũ
tegmen, mullus piſcis & animal quadrupes: luculus uiri proprium, ampula &
ampullor uerbum. ¶ V ante m ut ſummitto & cætera quæ ex ſub & uerbo ab
m incipiente cõponuntᷣ: ſummus ſummanus tam apud Plautum paraſitus quã
Plauto a ſub enim & manibus diis inferis hoc deriuatur. illud uero a ſub & ma
nu deductum uoluit Plaut. ¶ V ante n ut ennius. ¶ V ante p ut ſupprimo, &
q̃ a ſub & uerbo a p incipiente fiunt. ſtuppa ab eo ꝙ græci ſtypion dicunt. ¶ V
ante r ut ſurripio, & quæ ex ſub & uerbo ab r incipiẽte cõponantᷣ oĩa licet b nõ
immotari quidam putauerint: maturrimus ſecundum analogiam a matur nam
& maturiſſimus etiam dicitur. curro, currus, currulis autem ideo primam mihi
uidetur corripere, quod a curribus populis deducatur. quicquid ſcribat Feſtus
pompeius. ſuburra, ſurrentum oppidum. turris unde turritus. ¶ V ante ſ, ut
buſſus: licet buxus per x rectius dicatur. cuſſus unde incuſſus ab incudo, ꝑcuſ/
ſus ſicut alia a quatino deducta, uſſi ab uro præteritum iuſſi iuſſum. tuſſis, tu/
ſus autem a tonto. ſ. ſimplex habet: tondeo enim ut cuius eſt clarũ tõſum facit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

¶ V ante t ut gutta: guttus uas gutto uerbum. ¶ Y ante l ut asyllum locus ubi tutus reddebatur quiuis illuc perfugisset, unde dict⁹ ab a priuata parte, & syllo rapio. nam asilus pro tabano qui cestrus græce dicitur geminat quidem l sed latinum est uerbum. ideo latinum etiam i habet. scylla scopulus & mulieris proprium. scylax canis. sylla uiri proprium. phillira mulieris propriū, unde chiron phillirides: phyllis mulieris propriū. thrasillus proprium uiri. amarillis nympha. serpillū. ¶ Y ante r ut tyrrhenus, pyrrh⁹, myrrha, myrrhina. ¶ Y ante s ut Vlysses, abyssus, nyssa, hyssop⁹ heroa, lybissa & lybissinus. ¶ Y ante t ut cyttaæa urbs.

¶ Hæc fuerunt quæ mihi de scribendi peritia memoriæ præcepta succurrerūt quæ si minus compte descripta sunt, imbecilius elaborata: & castigata īfirmius q̄ tuum acre Antoni Simoneta exigebat ingenium: multis mihi curis inuoluto ignosce: & eo magis quo & tu concisum hoc genus orōnis me aggredi uoluisti: at aderit forsan cū hæc resarciam: & acutius inuenta digesta accuratius ac quātum infirmæ uires patientur nostræ elegantius composita ac fortunæ tuæ tuoque ingenio congruenti exponemus.

FINIS.

¶ Pyladæ Vocabularium cum eiusdem interpretamento. Et Georgii Vallæ de Ortographia opusculum quam accuratissime compilatum.

¶ Impressum Taurini per Bernardinum de Sylua.
Anno Domini. M. D. XXXIX. Die. XXII
Mensis Ianuarii.

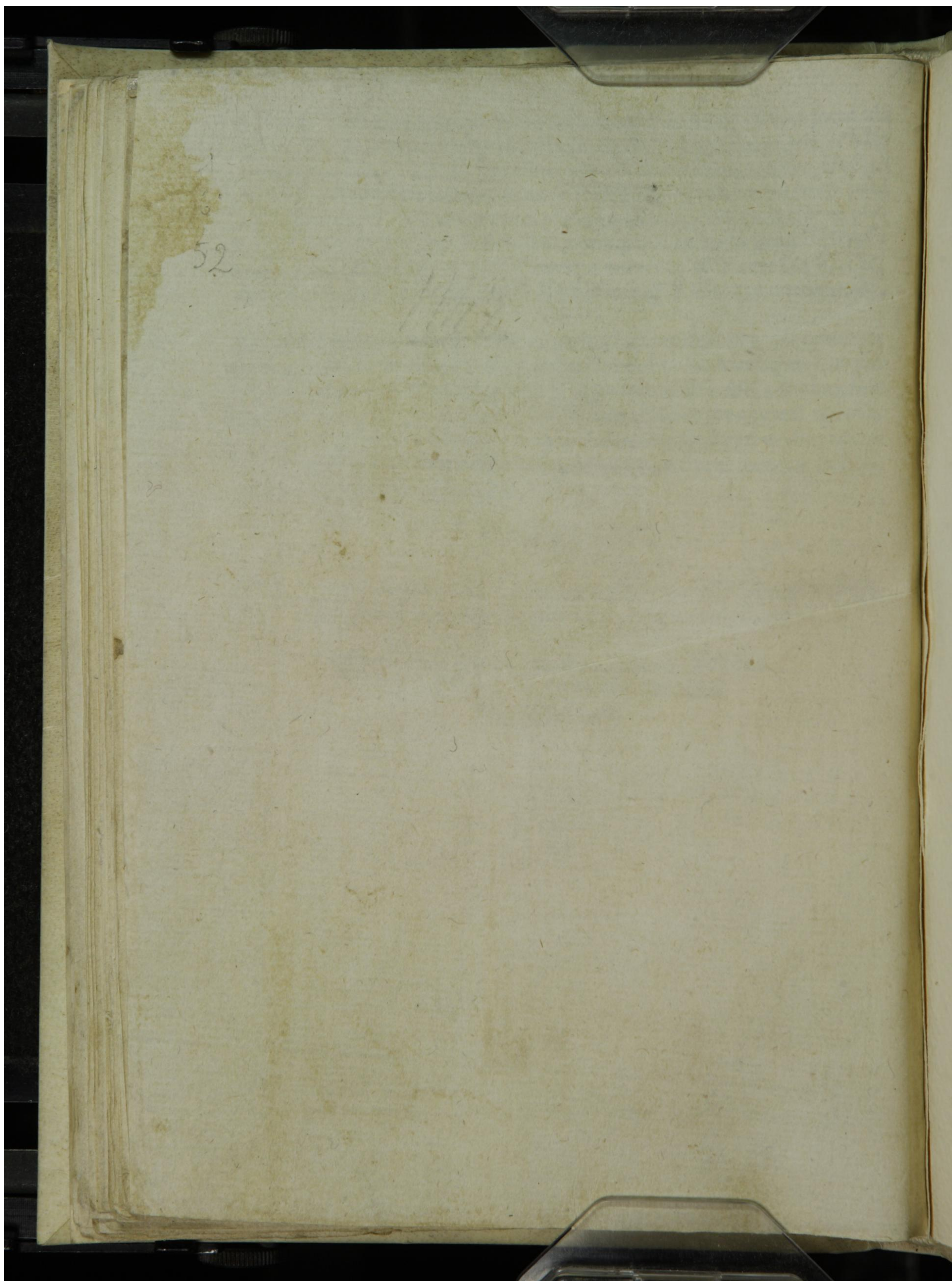
Z 1. 6. 52
PH 46075

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

44

1. 6. 52

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

005643630

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52

MC

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.52